

Συνέντευξη

Μαρία Μπικάκη

Τα εκβιαστικά διλήμματα
μπαγιάτεψαν

> σελ. 15

Ένας χρόνος
από το έγκλημα
κράτους και ΕΕ
στην Πύλο

> σελ. 18-19

Οι Αναιρέσεις
άνθισαν
και στους
Βράχους

> σελ. 12-13

► Εφημερίδα της αντικαπιταλιστικής κομμουνιστικής Αριστεράς

► www.prin.gr

€ 2

PRIN

► ΣΑΒΒΑΤΟ 8 - ΚΥΡΙΑΚΗ 9 ΙΟΥΝΙΟΥ 2024

ΕΤΟΣ 34° ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 1.671

ΑΝΤΑΡΣΥΑ θαρρετά όχι «μία από τα ίδια»

Υψώνουμε το βλέμμα στο μέτρο των αναγκών και των ονείρων μας. Αντικρίζουμε κατάματα τον αντίπαλο: κυβέρνηση, ΕΕ, βάρβαρο καπιταλισμό. Το κοινωνικό σφαγείο της ΕΕ αλέθει τις ζωές μας, κι ενώ τα πολεμικά σφαγεία πληθαίνουν και νέα προετοιμάζονται, ζούμε το σόου της μικροπολιτικής, από αστικά κόμματα και πλούσιους πολιτικούς, που στηρίζουν την ίδια πολιτική. Την ίδια ώρα, κόμματα που αναφέρονται στην Αριστερά πριονίζουν τις προσδοκίες των εργαζομένων. Το ΚΚΕ εμφανίζεται

ως «αποκούμπι», η ΝΕΑΡ αναπολεί τη μνημονιακή κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, το ΜέΡΑ25 θέλει «υπεύθυνη ανυπακοή». Ο στόχος της εξόδου από την ΕΕ είτε καταδικάζεται είτε καταχωνιάζεται. Σε αυτή την πολύ κρίσιμη στιγμή η ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία παλεύει για την ανατροπή της κυρίαρχης πολιτικής και της κυβέρνησης της ΝΔ, κόντρα στη συναινετική αντιπολίτευση. Για απειθαρχία, ρήξη και αποδέσμευση από την ΕΕ του πολέμου, των μνημονίων, των ιδιωτικών ΑΕΙ και τρένων, της ακρίβειας, των πνιγμένων προσφύγων. >>> σελ. 3, 7, 10-11

Τρομοκρατήστε τους εμπόρους της Υγείας!

Υπάρχουν 3.000 παιδιά που περιμένουν να εγχειρισθούν στο νοσοκομείο Παιδών «Αγλαΐα Κυριακού»! 3.000 παιδιά! Γιατί; Από 16 αναισθησιολόγους το 2018 έχουν μείνει εφτά! Λείπουν κι άλλες ειδικότητες γιατρών και νοσηλευτικό προσωπικό. Και δεν είναι αυτό πρώτο θέμα στην πολιτική «αντιπαράθεση»... Ο Α. Γεωργιάδης, που υπερηφανευόταν πως έκλεισε νοσοκομεία με τα μνημόνια, ανακαλύπτει ακροαριστερούς γιατρούς και «τρομοκράτες» που αγωνίζονται για να μείνουν τα νοσοκομεία ανοιχτά. Υποσχόμαστε να τους τρομοκρατήσουμε περισσότερο για να έχουν όλα τα παιδιά του κόσμου την περιθαλψη που αξίζουν!

Ψηφίζουμε συνειδητά ΑΝΤΑΡΣΥΑ - Ανατρεπτική Συνεργασία, για μια Αριστερά αντικαπιταλιστική και επαναστατική, σύγχρονα κομμουνιστική και απελευθερωτική. Για το Ψωμί-Παιδεία-Ειρήνη-Ελευθερία στην εποχή μας, για την αντεπίθεση του εργατικού-λαϊκού κινήματος την επόμενη μέρα.

editorial

Αυξήσεις-φωτιά,
ζωή-χρηματιστήριο

Η τακτική είναι γνωστή. Προηγείται ένα μπαράζ δημοσιευμάτων που προκαλούν κλίμα τρόμου και, στη συνέχεια, έρχεται η πραγματικότητα να αποδείξει ότι τα πράγματα δεν είναι και τόσο χάλια. Έτσι, όσοι αγωνιούσαν πρέπει να αισθάνονται τυχεροί, αν όχι ευγνώμονες. Κάτι τέτοιο συνέβη με τα τιμολόγια του ρεύματος. Αρχικά, γινόταν λόγος για αυξήσεις από την 1η Ιουνίου που ίσως να ξεπερνούσαν το 100%, στη συνέχεια το ποσοστό περιορίστηκε «ως και κατά 70%» και τέλος ήρθε η ΔΕΗ, με την οποία έχουν συμβόλαιο περίπου οι δύο στους τρεις οικιακοί καταναλωτές, για να αναγγείλει αυξήσεις της τάξης «μόλις» του 12%. Κάτι αντίστοιχο κάνουν οι ακτοπλοϊκές, εκτινάσσοντας στα ύψη τις τιμές για τα εισιτήρια (αναφέρονται αυξήσεις ως και 40%), για να προχωρήσουν μετά σε «προσφορές» που θα τις περιορίσουν κάπως.

Δυστυχώς για την κυβέρνηση και τις επιχειρήσεις που κερδοφορούν ασύστολα, ο λαός δεν έχει υποστεί ακόμη συλλογική λοβοτομή. Και γι' αυτό, όχι μόνο δεν του φαίνονται «ασήμαντες» αυτές οι αυξήσεις, αλλά τις συνδέει και με πολλές άλλες. Στα ράφια των σούπερ μάρκετ, για παράδειγμα, το ΙΕΛΚΑ κατέγραψε και τον Μάιο αυξήσεις σε δεκάδες είδη, ενώ συνολικά από το 2020 μέχρι σήμερα, με βάση τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, μόνο στα τρόφιμα η μέση αύξηση φτάνει στο 29%. Σαν να μην έφταναν δε όλα αυτά, καταργείται πλέον και η (επί της ουσίας αστεία) ταμπελίτσα της «μόνιμης μείωσης τιμής» κατά 5%.

Αυτοί, βεβαίως, έχουν κάνει τις ζωές μας χρηματιστήριο και μας λένε ότι αν ψάξουμε, θα βρούμε παντού ευκαιρίες – στα τρόφιμα, την ενέργεια, τις διακοπές. Εμείς, από την άλλη, αντί να χάνουμε άδικα χρόνο, μπορούμε να αγωνιστούμε και να ψηφίσουμε για την ανατροπή τους!

Γιώργος Τσαντικός

Στις άπειρες διαφημιστικές τοποθετήσεις της ΝΔ, θα δείτε τον πρωθυπουργό μαζί με την Ούρσουλα (φον ντερ Λάιεν), την οποία επίσης μπορείτε να δείτε σε άλλες φωτογραφίες να γελάει εγκάρδια με την ακροδεξιά Μερόνι ή να κάνει δηλώσεις ανοχής του Όρμπαν.

Φοβάται όντως
η ΕΕ την ακροδεξιά;

Οι φετινές Ευρωεκλογές, που μοιάζουν πολύ με «ενδιάμεσες εκλογές», έχουν ένα βασικό χαρακτηριστικό, ανάμεσα σε άλλα: Ότι η διαφημιστική καμπάνια γύρω από αυτές είναι επιπέδου βουλευτικών εκλογών, με πολύ χρήμα που ρέει κατά συντριπτικό ποσοστό στα social media και στην τηλεόραση, για να διαφημισθούν την ανάγκη ψήφου και για να ανασχεθεί η επέλαση της ακροδεξιάς.

Έτσι, λοιπόν, οι χρήστες-τριες του ίντερνετ βλέπουν οριακά και στον ύπνο τους πλέον τον Κυριάκο Μητσοτάκη να περπατάει αγέρωχος γρήγορα, αργά, σε στοπ-μόσιον, σε ελεγχόμενη καθυστέρηση και με όποιο άλλο σκηνοθετικό κόλπο υπάρχει, καθότι η ΝΔ δαπανά περισσότερα χρήματα στις ευρωεκλογές, από τις περσινές, πρώτες βουλευτικές εκλογές.

Μέσα σε ένα μήνα, από τις 6 Μαΐου δηλαδή, στο (ελληνικό) δίκτυο αναζήτησης και προβολής της Google, έχουν δαπανηθεί 381.000 ευρώ για 6.286 διαφημίσεις, από τα οποία τα 224.000 τα έχει πληρώσει η Νέα Δημοκρατία.

Πολύ πιο πίσω ακολουθεί ο ΣΥΡΙΖΑ, με 25.800 ευρώ, το ΠΑΣΟΚ με 20.200 ευρώ, το ΚΚΕ με 16.600 ευρώ, η Νέα Αριστερά με 16.200 ευρώ, ο Κόσμος με 14.000, η ακροδεξιά Φωνή Λογικής με 10.100, το ΜέΡΑ25 με 8.900 ευρώ και πίσω τους, έρχονται οι υποψήφιοι-ες που δαπανούν τα περισσότερα: Ο Στέλιος Κούλογλου (5.900 ευρώ) της Νέας Αριστεράς, η Βίκυ Φλέσσα της ΝΔ (γνωστή τηλεπερσόνα με συζητήσιμες απόψεις για τα Τέμπη), ο πρώην υπουργός της ΝΔ Βασίλης Κοντοζαμάνης με 3.450 ευρώ κ.ο.κ.

Αυτά, χώρια από τα ποσά που δαπανά η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για να καλέσει τον κόσμο να ψηφίσει στις ευρω-

Δεν είναι η πρώτη φορά που το «πολιτικό κέντρο» βγαίνει να κάνει τα οβερλάπ με το δεξί εξτρέμ στο πολιτικό γήπεδο

δεξιά πολιτική πτέρυγα και το κάνει συστηματικά τα τελευταία χρόνια.

Απ' όταν υιοθέτησε μονομερώς τις νεοναζιστικές πολιτικές στα σύνορά της, ένθεν κακείθεν, ως «ανάσχεση» σε ολιγαρχίες, με τις οποίες συνεχίζει να κάνει δουλειές και απ' όταν παρακολουθούσε τις κοινωνικές ανισότητες να αποκτούν χασματώδεις διαστάσεις, χάρη στις πολιτικές της επιλογές.

Δεν έκανε κάτι παράξενο και πρωτόγνωρο· δεν είναι η πρώτη φορά που το «πολιτικό κέντρο» βγαίνει να κάνει τα οβερλάπ με το δεξί εξτρέμ στο πολιτικό γήπεδο και να συνδυαστεί όπως σε προπόνηση.

Τώρα, όμως, επιβεβαιώνεται ότι όσο παίζεις με τους όρους και στο γήπεδο του αντιπάλου που υποτίθεται θέλεις να κερδίσεις, θα χάσεις σίγουρα. Το έχει εμπέδωσε τουλάχιστον δύο φορές τα τελευταία 100 χρόνια η σοσιαλδημοκρατία, το μαθαίνει με τον σκληρότερο τρόπο η αριστερά κάθε απόχρωσης (ότι δηλαδή Μπρεστ Λιτόφσκ υπήρξε ένα και μετά, οι αριστερές κυβερνήσεις ήταν σαν τους δίσκους των Metallica μετά το *Black Album*) και όπως φαίνεται, θα επαναληφθεί ως μάθημα για ανεπίδεκτους, τώρα.

«Anyways, εκλογές είναι» θα πει κάποιος-α και δεν θα έχει εντελώς άδικο. Ειδικά τώρα, που είναι Ευρωεκλογές.

Αλλά η ακροδεξιά δεν αντιμετωπίζεται βασικά με σποτάκια, ειδικά όταν οι πολιτικές που τα συνοδεύουν, μοιάζουν κομμένες και ραμμένες πάνω της. Ο δρόμος για να αντιμετωπιστεί, είναι άλλος. Είναι έμφορτος με όλες τις κοινοτοπίες και τα γνωστά ονόματα και συνθήματα, εδώ και χρόνια. Αλλά αυτός είναι...

Οι ευρωεκλογές στις 9 Ιούνη γίνονται σε μια περίοδο που η ΕΕ κινείται σε ξεκάθαρα πολεμική κατεύθυνση στο πλευρό του ΝΑΤΟ.

Έχει πάρει θέση ήδη σε δύο πολέμους (Ουκρανία και Γάζα) και ετοιμάζεται -με αύξηση των πολεμικών δαπανών και στρατιωτικοποίηση της οικονομίας και της κοινωνίας- για μεγαλύτερους. Στο εσωτερικό της διεξάγεται ο διαρκής κοινωνικός πόλεμος ενάντια στην εργατική τάξη και στα φτωχά λαϊκά στρώματα προς όφελος του κεφαλαίου και της «ανάπτυξης».

Το Ευρωκοινοβούλιο «γνωμοδοτεί» και ελάχιστα αποφασίζει, ωστόσο η ψήφος στις 9 Ιούνη δεν είναι καθόλου χωρίς σημασία, εκφράζει την επιβράβευση, την αντίθεση ή την ανοχή σε πολιτικές κατευθύνσεις, ακόμα και την αμήχανη δυσσρέσκεια μέσω της αποχής. Στη χώρα μας η ψήφος στη ΝΔ είναι μια ψήφος «σταθερότητας» στην καταβύθιση στην καπιταλιστική βαρβαρότητα της φτώχειας, της λιτότητας, της δικτατορίας των επενδυτών, του αυταρχισμού, του εθνικισμού και του ρατσισμού. Στο ίδιο πλαίσιο κινείται και η ψήφος στα διάφορα ακροδεξιά μορφώματα με αυξημένες θανατηφόρες δόσεις εθνικισμού, ρατσισμού, θρησκοληψίας, σεξισμού και ανθρωπολογισμού.

Η ψήφος σε ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ, ΝΕΑΡ και Πλεύση Ελευθερίας είναι ψήφος συναινετικής αντιπολίτευσης στο πλαίσιο της ΕΕ και του ΝΑΤΟ («ιερή αμυντική συμμαχία» κατά τον Σ. Κασσελάκη), αναμονής κυβερνητικών λύσεων στις επόμενες εκλογές το μακρινό 2027. Η απουσία πραγματικών πολιτικών διαφορών οδηγεί σε αντιπαράθεση για τα περιουσιακά στοιχεία και τα διαμερίσματα και το πώς και πότε αποκτήθηκαν. Η συζήτηση για τα πρόσωπα και την τιμιότητά τους γίνεται για να ξεχνιέται η «συνέχεια του κράτους» και το Σύμφωνο Σταθερότητας εντός των οποίων κινούνται.

Υπάρχει και η αριστερά που καταγγέλλει και αποκαλύπτει τον χαρακτήρα και τον ρόλο της ΕΕ και της κυβέρνησης, η αριστερά που συγκεντρώνει αγωνιστές του εργατικού και νεολαιίστικου κινήματος. Ωστόσο και αυτή καλλιεργεί την αναμονή καλύτερων κοινοβουλευτικών συσχετισμών είτε στο εθνικό είτε στο ευρωπαϊκό κοινοβούλιο. Δεκαετίες μετά πλανώνται πάνω από αυτή την αριστερά τα φαντάσματα του Λεωνίδα Κύρκου και του Ανδρέα Παπανδρέου. Ο πρώτος, θιασώτης του ελληνικού ευρωκομμουνισμού του ΚΚΕ Εσωτερικού, μιλούσε από τη δεκαετία του 1970 για την «Ευρώπη των λαών» για να υποστηρίξει την ένταξη στην τότε ΕΟΚ. Ο δεύτερος ήταν κατά της ένταξης, αλλά όταν έγινε πρωθυπουργός της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ το 1981 -ούτε ένα χρόνο μετά την ένταξη της Ελλάδας στην ΕΟΚ- δήλωνε «ό γέγονε γέγονε», καθώς το κόστος της αποδέσμευσης από τότε θα ήταν δυσβάσταχτο.

Το ΜΕΡΑ25 έχει επαναλάβει πολλές φορές ότι η Ελλάδα δεν έπρεπε να μπει στην ευρωζώνη αλλά αφού μπήκε δεν μπορεί να βγει... «ό, τι έγινε έγινε» καθώς «θα ήταν μεγάλο κόστος να φύγουμε από

Ψήφος στην ANΤΑΡΣΥΑ για την Αριστερά της ανατροπής

Ευρωεκλογές

Μπάμπης Συριόπουλος

► Με την αριστερά που δεν φοβάται την έξοδο από την ΕΕ του κεφαλαίου, των πολέμων και της φτώχειας αλλά την παραμονή σ' αυτήν

το ευρώ». Το ΚΚΕ ακόμα πιο καταγγελτικό απέναντι στην ΕΕ του κεφαλαίου, έχει δείξει εδώ και χρόνια ωστόσο τη στάση του απέναντι στην ΕΕ την περίοδο των μνημονίων όταν η Αλέκα Παπαρήγα δήλωνε ότι «η λύση έξω από το ευρώ και δραχμή στις παρούσες συνθήκες είναι καταστροφική». Και τα δύο κόμματα απέναντι στην ΕΕ σήμερα, που ισοπεδώνει εργατικές και κοινωνικές κατακτήσεις, προτείνουν διάφορες εκδοχές μιας «κοινωνικής Ευρώπης», μιας «Ευρώπης των λαών», ακόμα και μιας «Ευρώπης του σοσιαλισμού». Πως θα 'ρθει αυτή; Όχι με αντικαπιταλιστική αποδέσμευση από την ΕΕ με την εργατική και λαϊκή

πάλη στον επαναστατικό δρόμο, αλλά με την αλλαγή των κοινοβουλευτικών συσχετισμών («να βγει πολύ ψηλά το ΚΚΕ, να υπάρχει μία διακυβέρνηση με βάση το σχέδιο και το Πρόγραμμα του ΚΚΕ», Δ. Κουτσούμπας), με κυβερνήσεις στο πλαίσιο της αστικής δημοκρατίας.

Ψήφος σ' αυτή την αριστερά που έδειξε τα όριά της το 2015, αντικειμενικά στηρίζει την αποδοχή των τετελεσμένων, του κοινοβουλευτικού δρόμου με το κίνημα δύναμη υποστήριξης των κυβερνητικών και «διακυβερνητικών» σχεδίων, τη λογική των αγώνων χωρίς πολιτικούς στόχους, τις επαγγελίες για το μακρινό μέλλον, την υποταγή στην αστική πολιτική των αντιπαράθεσεων με τις γειτονικές χώρες (Τουρκία, Αλβανία, Βόρεια Μακεδονία).

Αντίθετα η ψήφος στην ANΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία ενισχύει την αντικαπιταλιστική αριστερά που δεν ξορκίζει το ΟΧΙ του ελληνικού λαού απέναντι σ' αυτούς που «κοίταζαν αλλού» ή το πούλησαν στη συνέχεια, για να το πάει ακόμα παραπέρα σε ΟΧΙ στην ΕΕ, το ΝΑΤΟ, στις αστικές κυβερνήσεις και στο κεφάλαιο. Στηρίζει την αριστερά που καλεί σε απειθαρχία, σύγκρουση και έξοδο από την ΕΕ του κεφαλαίου, που

δεν φοβάται την έξοδο από την ΕΕ των πολέμων και της φτώχειας αλλά την παραμονή σ' αυτήν. Στηρίζει την αριστερά που έχοντας γνώση των συσχετισμών, δεν υποτάσσεται σ' αυτούς αλλά παλεύει να τους ανατρέψει, που δεν περιμένει -με «υπεύθυνη ανυπακοή» ή με αγώνες για «ανακούφιση»- να ωριμάσουν οι συνθήκες αλλά έχει σήμερα τακτική για να ωριμάσουν. Στηρίζει τη διεθνιστική αλληλεγγύη όχι μόνο με τους εργαζομένους των χωρών της ΕΕ, αλλά και με τους λαούς των γειτονικών χωρών ενάντια στη «δική μας» αστική τάξη. Αυτή η ψήφος συμβάλλει στη συγκρότηση και

στην ενίσχυση της επαναστατικής αντικαπιταλιστικής αριστεράς, στην αριστερά όχι των συμβόλων και των διακηρύξεων αλλά της επαναστατικής τακτικής και της κομμουνιστικής επαναθεμελίωσης.

Η ψήφος στην ANΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία δεν έχει χαρακτήρα ενίσχυσης ή ανοχής στις αδυναμίες, τις αντιφάσεις και τις ανεπάρκειες της ANΤΑΡΣΥΑ, αναδεικνύει το επαναστατικό της δυναμικό και δυνατότητες, συμβάλλει στην ανεξαρτησία της από την αστική πολιτική σε όλες τις εκδοχές. Είναι ψήφος για το ψωμί, την ειρήνη και τις ελευθερίες της εποχής μας.

Η ψήφος στην ANΤΑΡΣΥΑ είναι ψήφος για το ψωμί, την ειρήνη και τις ελευθερίες της εποχής μας

Από σπόντα

*** Τοπίο στην ομίχλη οι Ευρωεκλογές * Αναιμικές οι προεκλογικές συγκεντρώσεις * Με κόμματα και υποψηφίους να επενδύουν όλο και περισσότερο στη διαδικτυακή τους προβολή παρά στη φυσική τους παρουσία

* Οι αναποφάσιμοι αντί να μειώνονται αυξάνονται και όλο και περισσότεροι πολίτες δηλώνουν ότι δεν θα πάνε να ψηφίσουν * Οι δε εταιρείες δημοσκοπήσεων επέλεγον να δώσουν εύρος διαφοράς και αυξάνουν το «ποσοστό λάθους» για να είναι καλυμμένες *** Διάχυτη ωστόσο είναι η ανησυχία του πολιτικού συστήματος για το πώς θα εκφραστεί η δυσαρέσκεια * Και τι διαστάσεις θα πάρει η λεγόμενη «αντισυστημική ψήφος»

*** Εκλογές δεύτερης τάξης χαρακτήρισε τις ευρωεκλογές ο Βαγγέλης Βενιζέλος * Ακόμα αναζητεί ρόλο στις νέες συνθήκες * Όπως σημείωσε δεν κρίνεται από αυτές η σύνθεση της εθνικής Βουλής και η κυβέρνηση της χώρας

* Απλά όπως είπε... «θα φανεί η πολιτική ζήτηση» * Τι θέλει η κοινωνία αναρωτήθηκε; * Πάντως τον ομοϊδεάτη του Ανδρέα Λοβέρδο φαίνεται ότι δεν τον θέλει * Φόβοι και ψίθυροι και για άλλες δυσάρεστες εκπλήξεις

* Κυριακή κοντή γιορτή *** Δύσκολοι καιροί γενικά για «πρώην» * Έρχεται παρέλαση πρώην ευρωπαίων επιτρόπων, παραγόντων, επικεφαλής τραπεζών και διεθνών οργανισμών! * Στην Αθήνα 17 Ιουνίου ακριβώς 6 χρόνια μετά την υπογραφή της συνθήκης των Πρεσπών * Καλούν τα ιδρύματα Τσίπρα και Ζάεφ * Τίτλος «διεθνής σύσκεψη για Ειρήνη και Βιώσιμη Ανάπτυξη» * Τσίπρας και Ζάεφ θα επιβραβεύσουν τον αμερικανικό «νονό» της συνθήκης, Μάθιου Νίμιτς * Τι παρατηρεί κανείς;

* Σχεδόν όλοι οι καλεσμένοι ανήκουν στο κέντρο και τη σοσιαλδημοκρατία * Η εκδήλωση σηματοδοτεί το νέο «Τσίπρα» * Που δεν ανήκει πια στην αριστερά αλλά αποτελεί γέφυρα μεταξύ «προοδευτικών δυνάμεων» * Για ποια ειρήνη όμως να μιλήσουν τα γεράκια στο πλαίσιο του ΝΑΤΟ και της ενίσχυσης της ΝΑ του πτέρυγας;

ΚΚΕ

Γιώργος Κρεασίδης

Για την «Ευρώπη των λαών», χωρίς γραμμή αποδέσμευσης

► Η ρητορική για τα εθνικά οδηγεί σε συνεργασίες τύπου Μαριά

Το ΚΚΕ ολοκλήρωσε την προεκλογική του εξόρμηση βάζοντας στο επίκεντρό της μια κοινοβουλευτική λογική σαν απάντηση στη ΝΔ και την αντιλαϊκή και φιλοπόλεμη πολιτική που σχεδιάζει μαζί με την ΕΕ. Να λειτουργήσει δηλαδή ένα ενισχυμένο ποσοστό του ΚΚΕ σαν αποκούμπι του λαού. Την ίδια στιγμή στις ομιλίες του γενικού γραμματέα Δημήτρη Κουτσούμπα, είναι σταθερό στοιχείο ο εξωραϊσμός του ρόλου του ευρωκοινοβουλίου, καθώς βαφτίζεται κέντρο λήψης αποφάσεων προκειμένου να θεωρηθεί σημαντικό αν θα κρατήσει τους ευρωβουλευτές του. Αυτό όταν καταγγέλλεται –και από το ΚΚΕ μέχρι πρόσφατα– ο διακοσμητικός ρόλος του ευρωκοινοβουλίου, καθώς οι αποφάσεις του δεν δεσμεύουν τα όργανά της ΕΕ και έχουν επικυρωτικό χαρακτήρα.

Μπροστά στην ένταση της ακρίβειας, τον εκρηκτικό χαρακτήρα του κοινωνικού ζητήματος και την απειλή του πολέμου, είναι καθήλωση για το λαϊκό κίνημα μια πολιτική για την Αριστερά που αρκείται να είναι το αποκούμπι και περιορίζεται να ζητάει «ανάσες». Η ανάγκη σήμερα είναι μια πολιτική λαϊκής εργατικής κινητοποίησης για την ανατροπή της αντιλα-

ϊκής πολιτικής και την υπεράσπιση της ειρήνης.

Στην λογική του κοινοβουλευτισμού και της γενικόλογης διαμαρτυρίας χωρίς αιχμές και πολιτικούς στόχους ανατροπής είναι ενταγμένη και η στροφή του ΚΚΕ στο θέμα της στάσης απέναντι στην ΕΕ. Προσεκτικά, αλλά σταθερά, ο πολιτικός στόχος της αποδέσμευσης υποβαθμίζεται και περιορίζεται σε σποραδικές αναφορές συμβολικού χαρακτήρα. Για το σήμερα, το ΚΚΕ επαναφέρει την «Ευρώπη των εργαζομένων», που ήταν ιστορικά κεντρικό σύνθημα των ευρωκομμουνιστών του ΚΚΕ Εσωτερικού και της σοσιαλδημοκρατικής φάσης του ΠΑΣΟΚ.

Εκεί οδηγούν οι τοποθετήσεις ότι μια αποδέσμευση στο σήμερα θα είχε αρνητικές συνέπειες και η μετάθεσή της στο απώτερο μέλλον της «προχωρημένης κοινωνικοποίησης των μέσων παραγωγής», του σοσιαλισμού κ.ο.κ. Βέβαια, αν είναι εφικτά όλα αυτά εντός της ΕΕ, τότε η αποδέσμευση χάνει το νόημά της. Οπότε μπροστά στον αντιλαϊκό χαρακτήρα της δεν μένει κάτι άλλο από την «πάλη ενάντια στις συνέπειες της ΕΕ». Μια επανάλυση δηλαδή της γραμμής του ΚΚΕ, που οδήγησε στη συγκρότηση του Συνσπισμού και τη συμμετοχή στις αστικές κυβερνήσεις 1989-90.

Ιδιαίτερα κρίσιμη ήταν στην

προεκλογική συγκέντρωση, η επιλογή του ΚΚΕ να μιλήσει τη γλώσσα των «εθνικών κινδύνων» (για «μπαράζ επιθέσεων και προκλήσεων και από την τουρκική άρχουσα τάξη και από την αλβανική και από την Β. Μακεδονία», μίλησε ο Δημήτρης Κουτσούμπα), αναπαράγοντας όσα διακινεί η άρχουσα τάξη. Διαγράφοντας παράλληλα τον ρόλο της ελληνικής αστικής τάξης στα πλαίσια των ανταγωνισμών στην περιοχή. Έτσι νομιμοποιείται στον κόσμο της Αριστεράς ο εθνικιστικός λόγος, που στη σημερινή κρίσιμη περίοδο, με την απειλή των πολέμων να ορθώνεται, θα είναι κεντρικό στοιχείο στην προσπάθεια του αστικού κόσμου να υποτάξει την εργατική τάξη και τον λαό και να διεκδικήσει αναβάθμιση της θέσης του. Εκεί «κουμπώνει» η πολυσυζητημένη συνεργασία με τον Νίκο Μαριά, όχι μόνο λόγω του παρελθόντος του στους ΑΝΕΛ Αλλά κυρίως για όσα σήμερα διακινεί για «Μακεδονία μία και ελληνική», «εθνομάρτυρα Κατσίφα», διάφορα τουρκοφαγικά, αλλά και την «απειλή» που συνιστούν οι πρόσφυγες. Όπως και για το γεγονός ότι στις μέρες μας στάζει μέλι για τη Μελόνη, την ακροδεξιά πρωθυπουργό της Ιταλίας και τις προτάσεις της για το μεταναστευτικό.

Κ. ΛΑΠΑΒΙΤΣΑΣ ΚΑΙ ΜΕΡΑ25

«Έξω από το ευρώ;» - Αυτά τα λέγαμε το 2015!

Δεν θέτω ζήτημα αποχώρησης από το ευρώ, αυτά τα λέγαμε το 2015, τώρα η χώρα, η κυβέρνηση, αποφάσισε αλλιώς. Παρακολουθώ τις εξελίξεις, δεν είμαι σταματημένο ρολόι».

Ο Κώστας Λαπαβίτσας ξάφνιασε τους συνομιλητές και τους δημοσιογράφους του *The Press Project*, που τον άκουσαν να αναιρεί μία από τις πιο βασικές θέσεις που είχαν καθορίσει την πολιτική του διαδρομή.

«Κακώς μείναμε στο ευρώ, είπε, αλλά αυτό έγινε, οπότε μια αποχώρηση τώρα δεν έχει να προσφέρει τίποτα, συμπλήρωσε». Δεν είναι τυχαίο πως τα μέτρα κοινωνικής

ανακούφισης που πρότεινε ο υποψήφιος ευρωβουλευτής του ΜΕΡΑ25 ήταν τόσο ανεπαρκή, που χαρακτηρίστηκαν από τη δημοσιογράφο «ασπιρίνες», η οποία σημείωσε πως τα ίδια λέει και το ΠΑΣΟΚ!

Γενικά, το τελευταίο διάστημα, η ηγεσία του ΜΕΡΑ25 και η συμμαχία του με την ΔΑΕ κάνει επίδειξη ρεαλιστικότητας και υπευθυνότητας, με καταλόγους «συγκεκριμένων προτάσεων» και αιτημάτων, χωρίς όμως να υπάρχει μια συνεκτική πολιτική γραμμή αντιπαράθεσης με το σύστημα και την ΕΕ. Η «ρήξη» ξορκίστηκε από πέρυσι, όταν ο

Βαρουφάκης θεώρησε πως ευθύνεται για την αποτυχία στις εκλογές του Μάη, γιατί «η κοινωνία δεν θέλει ρήξη».

Έτσι, φτάσαμε σε γκροτέσκα περιστατικά, όπως το να φωνάζουν σε συγκέντρωση του ΜΕΡΑ25 νέοι το γνωστό σύνθημα των διαδηλώσεων «Η ιστορία γράφεται με ανυπακοή», και ο Βαρουφάκης να τους διορθώνει από καθέδρας (από την εξέδρα δηλαδή): «με υπεύθυνη ανυπακοή!». Ακόμα και το κεντρικό σύνθημα των ΜΕΡΑ25-ΔΑΕ, το «Ενοχλήστε τους», απέχει πολύ από μια λογική ανατροπής και παραπέμπει σε μια πολιτική μειωμένων προσδοκιών.

Βαθύτερο εκφυλισμό της πολιτικής αντιπαράθεσης με έντονα στοιχεία μετα-δημοκρατίας σηματοδοτεί ο χαρτοπόλεμος Μητσοτάκη-Κασσελάκη για τα «αδιευκρίνιστα» και μη περιουσιακά στοιχεία των δύο αρχηγών αλλά και των κομμάτων, λίγο πριν ανοίξουν οι κάλπες για τις ευρωεκλογές της 9ης Ιουνίου. Όλα αυτά την ώρα που τα νοικοκυριά και οι άνθρωποι του μόχθου γονατίζουν από το τσουνάμι της ακρίβειας ενώ τα όνειρα των νέων συνθλίβονται από τον εφιάλτη της στεγαστικής κρίσης.

Ενώ η ΝΔ είχε ανοίξει πρώτη το θέμα με το Πόθεν Έσχες Κασσελάκη, ο αρχηγός του ΣΥΡΙΖΑ συνειδητά επέλεξε να αναδείξει το ζήτημα σε κεντρικό προεκλογικό επίδοκο με την έκταση που έδωσε στην παρουσίαση των περιουσιακών του στοιχείων σε μια καρτέλα Excel, σε άμεσο συμψηφισμό πάντα με τα αντίστοιχα στοιχεία που έχει παρουσιάσει ο Κυριάκος Μητσοτάκης. Αυτό έγινε ξεκάθαρα και στο «one man show Κασσελάκη» στο Σύνταγμα, σε μια ομιλία αμερικάνικου τύπου σε πρώτο ενικό πρόσωπο στην οποία παρουσίασε τον εαυτό του με μεγάλες δόσεις αμετροπέπειας λίγο-πολύ σαν έναν Μεσσία που περίμενε ο ελληνικός λαός και ως τον «μόνο άνθρωπο που σηκώνει ανάστημα απέναντι σε ένα σάπιο σύστημα!». Σύμφωνα με τις προσδοκίες των επικοινωνιακών επιτελείων, με τη συσπείρωση και των δύο κομμάτων στο ναδίρ η μετατροπή των ευρωεκλογών σε «αρένα για δύο μονομάχους» ενδέχεται σε συνθήκες αδιαφορίας και μαζικής αποχής να έχει περισσότερα οφέλη παρά απώλειες. Αν αυτό το επικοινωνιακό στοίχημα υψηλού ρίσκου κερδηθεί ή χαθεί θα

ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ

Δημήτρης Τζιαντζής

Λασπομαχία για τα «αδιευκρίνιστα» και η μπάλα στην εξέδρα

► Στίνεται σκηνικό τεχνητής δικομματικής πόλωσης

κριθεί εκ του αποτελέσματος.

Οι ευρωεκλογές της αδιαφορίας παρουσιάζονται από τον Στέφανο Κασσελάκη ως «η τελευταία ευκαιρία» για τον ελληνικό λαό να στείλει μήνυμα στην κυβέρνηση καθώς «όπως σημείωσε- «μετά το ταχυδρομείο κλείνει για τρία χρόνια»! Με αυτό τον τρόπο ο Στ. Κασσελάκης δείχνει ότι αντιλαμβάνεται τον ΣΥΡΙΖΑ ως αποκλειστικά εκλογικό-κοινοβουλευτικό όχημα με υποτίμηση κάθε αγωνιστικής λαϊκής διεκδίκησης που εκφράζεται με άλλο τρόπο πέραν της κάλπης. Όσον αφορά το «μαλλι», και οι δύο πολιτικοί αρχηγοί ως προς την ουσία και όχι μόνο το φαίνοσθαι, είναι έκθετοι στα μάτια του ελληνικού λαού, διαθέτοντας προκλητικές περιουσίες απλησίαστες για κάθε «κοινό θνητό» τις οποίες κανείς δεν γνωρίζει ακριβώς πως προήλθαν. Ο αρχηγός του ΣΥΡΙΖΑ εξωραΐζει μια νεφελώδη επενδυτική-επιχειρηματική δραστηριότητα με εφοπλιστικές πλάτες την οποία παρουσιάζει ως καρπό σκληρής δουλειάς ενώ ο Κ. Μητσοτάκης συνεχίζει να υποκρίνεται ότι δεν υπάρχει τίποτα μεμπτό στο δικό του Πόθεν Έσχες, ούτε καν το αμαρτωλό ακίνητο που απέκτησε στην Τήνο, μέσω στελεχών της Siemens.

Πιο σημαντικό ωστόσο είναι

Μητσοτάκης-Κασσελάκης θέλουν να συσπειρώσουν οπαδούς με το σενάριο «οι δύο μονομάχοι»

ότι η κοκορομαχία για το ποιος είναι πιο «καθαρός» και «διάφανος» (!) καλύπτει τη βαθύτερη ομοφωνία όσον αφορά τον «μονόδρομο» του συμφώνου σταθερότητας και τους δυσβάστακτους όρους του Ταμείου Ανάκαμψης. Δεν είναι καθόλου τυχαία η αναφορά του Στέφανου Κασσελάκη όχι μόνο στο σύνθημα «η Ελλάδα ανήκει στους Έλληνες» του Ανδρέα Παπανδρέου αλλά και στο δόγμα «ανήκομεν εις την Δύση» του Κωνσταντίνου Καραμανλή σε μια περίοδο που η

Δύση χρηματοδοτεί τον πόλεμο στην Ουκρανία και κλείνει τα μάτια στη σφαγή στη Γάζα. Άλλωστε, πέρα από τις αναφορές στον Αλέξη Τσίπρα ως η «καρδιά του ΣΥΡΙΖΑ» από την ομιλία Κασσελάκη απουσίαζε κάθε αναφορά στις υποσχέσεις και τους στόχους που ανέδειξαν τον ΣΥΡΙΖΑ σε πρώτη δύναμη το 2015 και κάθε κριτική απέναντι στις πολιτικές της ΕΕ και στην ασυδοσία του κεφαλαίου πέρα από τις υποσχέσεις για πλαφόν στα κέρδη των καρτέλ ενέργειας.

ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΙ

Μιλταριστικό προεκλογικό σόου πάνω σε Belharra

Βρέθηκε τελικά χρήση για τις πανάκριβες φρεγάτες Belharra τις οποίες έχει χρυσοπληρώσει ο ελληνικός λαός. Μπορεί να μην είναι έτοιμες για παράδοση στο ελληνικό ναυτικό, αλλά αξιοποιούνται μια χαρά ως προεκλογικό ντεκόρ σε συνεντεύξεις του Κυριάκου Μητσοτάκη! Ο πρωθυπουργός στο πλαίσιο των εορτασμών για την απόβαση στη Νορμανδία δεν παρέλειψε να επισκεφτεί το ναυπηγείο της Naval Group και να παραχωρήσει συνέντευξη από το κατάστρωμα της φρεγάτας «Κίμων». Ο Κ. Μητσοτάκης δεν απέκλεισε το

ενδεχόμενο απόκτησης και τέταρτης φρεγάτας, καμαρώνοντας για την ισχύ της «διπλωματίας των όπλων» και της δήθεν «θωράκισης της άμυνας της χώρας» σημειώνοντας μάλιστα ότι η εικόνα από τον χώρο ναυπήγησης των Belharra «θα είναι η απάντηση του στους διάφορους υπερπατριώτες του τηλεμάρκετινγκ»!

Η Ελλάδα παραμένει «πρωταθλήτρια» του NATO σε στρατιωτικές δαπάνες ξοδεύοντας το 2022 το 3,8% του ΑΕΠ, σχεδόν διπλάσιο της οδηγίας για ελάχιστη δαπάνη που βρίσκεται στο 2%. Σύμφωνα με στοιχεία που πρό-

σφατα δημοσίευσε η Εφημερίδα των Συντακτών το κόστος των προγραμμάτων στρατιωτικών εξοπλισμών αναμένεται να ξεπεράσει τα 20 δισεκατομμύρια ευρώ σε βάθος δεκαετιών. Ο ΣΥΡΙΖΑ του Στέφανου Κασσελάκη στο πλαίσιο του νέου «πατριωτικού-εθνικού» προφίλ υπερψήφισε στη βουλή όλα τα προγράμματα πολεμικών δαπανών δείχνοντας συμφωνία στη νέες «αγορά του αιώνα» (που περιλαμβάνει μεταξύ άλλων F35 και Black Hawk) παρά τις δυσβάσταχτες συνέπειες που έχουν όχι μόνο ως προς τα περιθώρια κοινωνικής πολιτικής αλλά και όσον αφορά την ειρηνική προοπτική της περιοχής.

Αρχή προστασίας... της ΕΥΠ!

Τουλάχιστον σκανδαλώδης μπορεί να χαρακτηριστεί η προχθεσινή απόφαση της Αρχής Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών (ΑΔΑΕ) σχετικά με την παρακολούθηση του Νίκου Ανδρουλάκη. Η «ανεξάρτητη» αρχή αποφάσισε να μην καλέσει σε ακρόαση τον διοικητή της ΕΥΠ, Θεμιστοκλή Δεμίρη, ώστε να δώσει εξηγήσεις γιατί η υπηρεσία του αρνείται να εφαρμόσει την απόφαση του ΣτΕ και να δώσει στην ΑΔΑΕ τον φάκελο για την παρακολούθηση Ανδρουλάκη. Με ψήφους 4-3, η Ολομέλεια αποφάσισε να μην κριθεί η ΕΥΠ σε ακρόαση... σαν να λέμε ούτε γάτα, ούτε ζημιά. Να υπενθυμίσουμε ότι τα μέλη της ΑΔΑΕ έχουν διοριστεί από την κυβερνητική πλειοψηφία ενώ η υπηρεσία αυτή υπάγεται απευθείας στον πρωθυπουργό Κυρ. Μητσοτάκη.

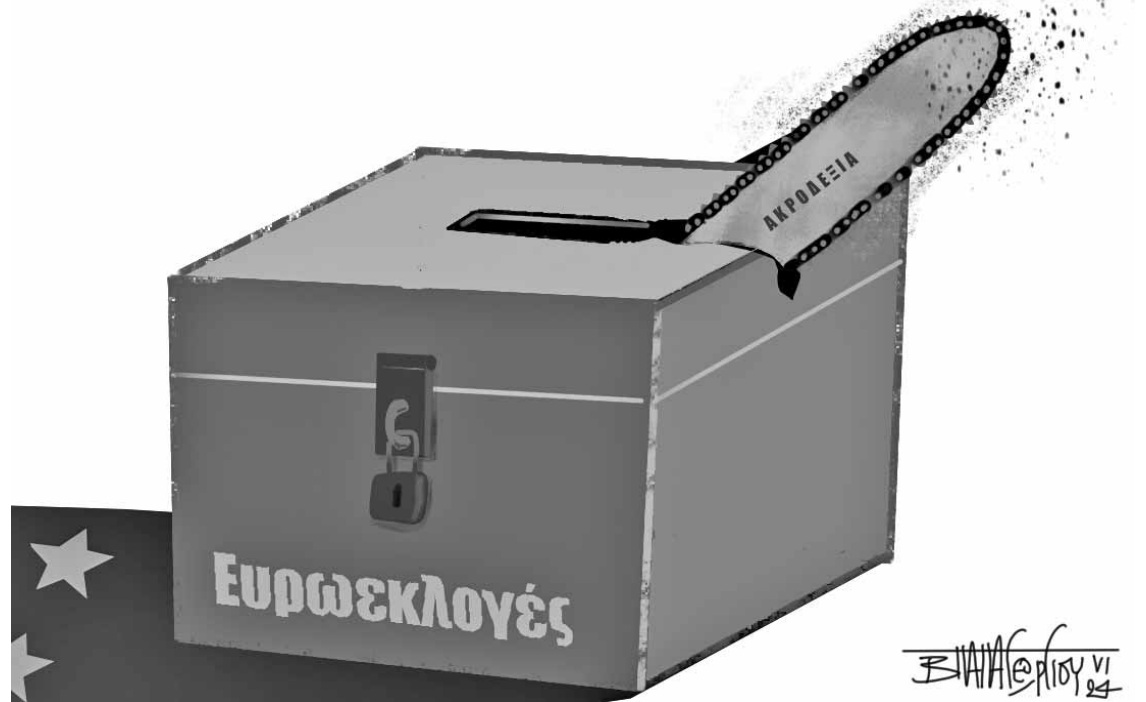
Σχόλια στο ημίφως

► Έγκλημα η επιστροφή 70χρονων στη δουλειά

Η πιο τρανή απόδειξη για το πόσο απάνθρωπο είναι το νέο καθεστώς απασχόλησης των συνταξιούχων προκειμένου να μπορούν να τα βγάλουν πέρα με τις πενιχρές συντάξεις τους, είναι ο θάνατος ενός συνταξιούχου στο εργοστάσιο τροφών της **Anagram** Ιχθυοκαλλιέργειες στην Εύβοια. Ποιος φταίει για το ότι ένας 70χρονος αναγκάστηκε να γυρίσει πίσω στο μεροκάματο; Γιατί 85.000 συνταξιούχοι επέστρεψαν στους χώρους δουλειάς αντί να απολαμβάνουν ως απόμαχοι της δουλειάς το υπόλοιπο της ζωής τους; Με τις εισφορές των συνταξιούχων, επιβάλλεται η κυβέρνηση ότι γέμισε τα ταμεία του ΕΦΚΑ με 200 εκατ., αλλά για τους εργοδότες ετοιμάζει έναν ακόμα γύρο μείωσης των εισφορών τους στα ασφαλιστικά ταμεία. Τελικά είναι διπλά χαμένοι οι συνταξιούχοι...

► Ποιος κρατάει ποιόν;

Βγήκαν τα μαχαίρια στο παρά πέντε της προεκλογικής περιόδου με τον Στέφανο Κασσελάκη να αφήνει υπονοούμενα για τη στάση του αρχηγού του ΠΑΣΟΚ τονίζοντας ότι «**Εγώ δεν είμαι Ανδρουλάκης να με κρατάτε με τις παρακολουθήσεις της ΕΥΠ**» και συμπληρώνοντας ότι αν το έβλεπε αυτό ο Ανδρέας Παπανδρέου από ψηλά θα ντρεπόταν! Στην πραγματικότητα το κύριο πρόβλημα με το ΠΑΣΟΚ του Ανδρουλάκη δεν είναι η αποδοχή της παρακολούθησής του αλλά η δεξιόστροφη πολιτική του γραμμή. Όπως δήλωσε ο Ανδρουλάκης «ψηφί-

ζεις ΠΑΣΟΚ, ψηφίζεις ευρωπαίους σοσιαλδημοκράτες». Όπως απέδειξε ο Όλαφ Σολτς η ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία συνεχίζει τη γραμμή της σκληρής λιτότητας και δημοσιονομικής πειθαρχίας της ευρωπαϊκής δεξιάς!

► Πλεύση ξανά σε θολά νερά

Με κεντρικό ζήτημα στείλτε «Ζωή» στην ευρωβουλή, (μετά το «Ζωή στη βουλή των εθνικών εκλογών») η Πλεύση Ελευθερίας καλεί σε στήριξη του συνδυασμού της και στις ευρωεκλογές. Η Πλεύση Ελευθερίας συνεχίζει να επενδύει και να στηρίζεται στον καταγγελτικό λόγο και στις επικοινωνιακές κορώνες της επικεφαλής της κίνησης Ζωής Κωνσταντοπούλου, η

οποία επικεντρώνεται σε ζητήματα που έχουν ευαισθητοποιήσει την κοινή γνώμη όπως το έγκλημα των Τεμπών ή που στοχευμένα αποτελούν το κεντρικό επίδικο για συγκεκριμένες κατηγορίες πολιτών οι αποζημιώσεις σε πλημυροπαθείς και η ψήφος των Ελλήνων της διασποράς. Η δράση της Πλεύσης επικεντρώνεται στις παρεμβάσεις και προτάσεις που έχει κάνει στη Βουλή σε «αριστεροδέξια» κατεύθυνση στις περισσότερες περιπτώσεις χωρίς ταξικό πρόσημο.

► Πανηγυρισμοί για το «συμβούλιο ασφαλείας»

Ως μεγάλη εθνική επιτυχία επιχει-

ρούν να παρουσιάσουν οι κυβερνώντες την εκλογή της Ελλάδας σε θέση μη μόνιμου μέλους του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ. Η εκλογή είχε «κλειδώσει» εδώ και μήνες, η Ελλάδα χωρίς αντιρρήσεις πήρε 182 ψήφους στη Γενική Συνέλευση των 193 μελών και η θητεία της ξεκινά το 2025. Ακόμα, στην ίδια θέση εκλέχτηκαν Δανία, Παναμάς, Σομαλία και Πακιστάν. Στην πραγματικότητα οι εναλλαγές μεταξύ των χωρών γίνονται συναινετικά και κυκλικά. Δεν ξέρουμε σε τι βαθμό η εξέλιξη θα εξυπηρετήσει τα «ελληνικά συμφέροντα» ωστόσο στην κατεύθυνση της παγκόσμιας ειρήνης η Ελλάδα έδειξε και στην περίπτωση της Παλαιστίνης ότι στην καλύτερη περίπτωση «νίπτει τις χείρας της».

Κωνσταντίνος Λιβέρης*

Παταγώδης αποτυχία του «Ανακαινίζω - Νοικιάζω»

Με μια επικοινωνιακή καταιγίδα από τα ΜΜΕ, εδώ και ενάμιση χρόνο, έχουμε κατακλυστεί από ειδήσεις για το πόσο νοιάζονται για την στεγαστική κρίση και ότι δήθεν θα πέσουν προς ενοικίαση στην αγορά 12.500 ακίνητα με το πρόγραμμα «Ανακαινίζω - Νοικιάζω». Μετά από δύο μήνες που άνοιξε το πρόγραμμα, οι ιδιοκτήτες δεν ανταποκρίθηκαν, αφού κατατέθηκαν μόνο 1.400 αιτήσεις εκ των οποίων οι 800 έχουν εγκριθεί, με αποτέλεσμα την απόσυρση των κονδυλίων του προγράμματος 25 εκατ. ευρώ. Νόμιζαν ότι χιλιάδες ιδιοκτήτες θα υποχρεωθούν να νοικιάζουν για τρία χρόνια τα κλειστά σπίτια τους, εάν τους χορηγούσαν 2.000+2.000 ευρώ για ανακαίνιση.

Η ΔΥΠΑ έδωσε με απευθείας ανά-

Ζητώ τον λόγο

θεση την υλοποίηση της ηλεκτρονικής πλατφόρμας, ποσού 71.920 ευρώ, ενώ μπορούσαν να είχαν διεξάγει ανοικτό μειοδοτικό διαγωνισμό για να μειωθεί το κόστος του Δημοσίου.

Η ΔΥΠΑ και οι κυβερνώντες αρνούνται να στελεχώσουν την αρμόδια Υπηρεσία με μόνιμους υπαλλήλους, ενώ συνεχώς έμπειροι υπάλληλοι, συνταξιοδοτούνται και πολλοί μεταφέρθηκαν σε άλλες υπηρεσίες με αποφάσεις του Δι-

οικητή. Πολλά τεχνικά προβλήματα του ΟΠΣ τ. ΟΕΚ, έχουν καταστήσει αδύνατη την επεξεργασία των οριστικών παραχωρητηρίων, με αποτέλεσμα την στασιμότητα στην έκδοσή τους, ενώ για τα δάνεια του ΟΕΚ, παρότι έχουν περάσει πολλοί μήνες που το υπουργείο Εργασίας έχει στη διάθεσή του την σχετική απόφαση από το ΔΣ της ΔΥΠΑ, δεν εκδίδει την τροποποίηση της Υπουργικής Απόφασης, με αποτέλεσμα χιλιάδες εγκλωβισμένοι δανειολήπτες να μην μπορούν να λάβουν τις εξοφλητικές αποφάσεις.

Το πρόγραμμα «Σπίτι μου» έχει οδηγήσει σε περαιτέρω αύξηση των τιμών πώλησης και ενοικίασης των κατοικιών, υποχρεώνοντας μάλιστα να αγοραστούν σπίτια άνω των 30 ετών.

Επί λειτουργίας του ΟΕΚ, χορηγούσαν ετησίως περίπου 500 εκατ. ευρώ σε στεγαστικά προγράμματα. Συνεπώς, έχει δημιουργηθεί ένα μεγάλο στεγαστικό χρηματοδοτικό κενό, ποσού πάνω από 6,5 δισ. ευρώ.

Η κατάργηση του ΟΕΚ επέφερε ένα μεγάλο πλήγμα στην κοινωνία με αποτέλεσμα να έχει διαρρηχθεί η συνοχή χιλιάδων ευάλωτων νοικοκυριών, το δικαίωμα στην αξιοπρεπή στέγαση καταστρατηγείται, ενώ πολλά δισ. ευρώ ετησίως εισρέουν στα ταμεία του κράτους μέσω του προγράμματος της Golden Visa και των βραχυχρόνιων μισθώσεων.

*Πρόεδρος ΠΑΝΣΥΠΟ (Πανελλήνιος Σύλλογος Υπαλλήλων ΟΑΕΔ, τ. ΟΕΕ, τ. ΟΕΚ)

ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Ντίνα Χαριτάτου

Μάχη για ισχυρή αντιΕΕ και αντικαπιταλιστική Αριστερά

► Μήνυμα αγώνα και ανατροπής από τη συγκέντρωση στην Αθήνα

Εκατοντάδες νέες και νέοι, εργαζόμενοι/ες, συνδικαλιστές και άνθρωποι που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή των κινημάτων βρέθηκαν την Πέμπτη στην κεντρική συγκέντρωση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ - Ανατρεπτική Συνεργασία στην Αθήνα, στα Προπύλαια, γνώριμη αφετηρία πολλών διαδηλώσεων. Δεκάδες κόκκινες σημαίες έσμιξαν με τις σημαίες της Παλαιστήνης, ενώ το σύνθημα «Δευτεριά στην Παλαιστήνη» ακούστηκε δυνατά. Με τη συγκέντρωση στα Προπύλαια στάλθηκε το μήνυμα της μάχης για ψήφο στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία, για ισχυρή αντικαπιταλιστική και αντιΕΕ Αριστερά μέχρι και την Κυριακή.

Τη συγκέντρωση άνοιξε η Σάλμα Σάουα, μέλος της Παλαιστινιακής Παροικίας στην Ελλάδα και υποψήφια ευρωβουλευτρια, η οποία με απλά λόγια περιέγραψε το πώς βίωσε τη σφαγή στη Γάζα, την απόφασή της να βγει στους δρόμους («εκεί που οι άνθρωποι μπο-

ρούν να τα αλλάξουν όλα») και να συμμετέχει στο ψηφοδέλτιο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Η Σύλβια Κοιλάκου, μέλος του ΣΜΤ και υποψήφια ευρωβουλευτρια, τόνισε πως «τα πράγματα δεν αλλάζουν περιμένοντας τις εκλογές. Η ζωή και η κοινωνία αλλάζει με τους ανυποχώρητους αγώνες μας, με ένα ταξικά ανασυγκροτημένο εργατικό κίνημα και με ισχυρή αντικαπιταλιστική και επαναστατική αριστερά. Που θα παλεύει για την ανατροπή της κυβέρνησης και συνολικά της πολιτικής του κεφαλαίου. Μια αριστερά της σύγκρουσης με τους πωλώνες του συστήματος, το κεφάλαιο, την ΕΕ και το ΝΑΤΟ.» Ακολούθησε στο βήμα η Κατερίνα Θωΐδου, δημοτική σύμβουλος Νίκαιας και υποψήφια ευρωβουλευτρια, που υπογράμμισε τη συμβολή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στους αγώνες και την ανάγκη κλιμάκωσής τους για την αντικαπιταλιστική ανατροπή. Ο γιατρός και υποψήφιος Νικόλαος Σκούφογλου τόνισε πως η ΕΕ είναι το καρτέλ του κεφαλαίου και των πολυεθνικών και πως η ΑΝΤΑΡΣΥΑ παλεύει για ρήξη και αποδέσμευση από

εργατική, αντικαπιταλιστική και διεθνοστική σκοπιά. Η Γαρυφαλλιά Καπετανάκη, εργαζόμενη, μίλησε για τις διεκδικήσεις του κόσμου της δουλειάς και πως τις εκφράζει πολιτικά η ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Η ερευνήτρια και υποψήφια ευρωβουλευτρια Μικαέλα Κούρλα υπογράμμισε τον αντιδραστικό ρόλο της ΕΕ στην έρευνα και στα πανεπιστήμια. Η συγκέντρωση έκλεισε με παρέμβαση της Δέσποινας Κουτσούμπα, η οποία τόνισε πως είμαστε περήφανες οι «γιατί βροντοφωνάξαμε το "όχι" στο δημοψήφισμα και δεν συνθηκολογήσαμε ποτέ. Γιατί συνεχίσαμε να παλεύουμε ενάντια στην Ευρωπαϊκή Ένωση».

Στη συγκέντρωση παρευρέθηκαν εκλεγμένοι συνδικαλιστές, καθώς και οι δημοτικοί σύμβουλοι Κώστας Παπαδάκης (Αθήνα), Σταύρος Τζιορτζιώτης (Βύρωνας), Μιχάλης Μιλτσακάκης (Καισαριανή), Κατερίνα Θωΐδου (Νίκαια), Ελένη Βαφειάδου και Πάνος Παπανικολάου (Περιστερί).

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Συσπείρωση ενεργών αγωνιστών και εξορμήσεις στην περιφέρεια

Μαζική και μαχητική ήταν η κεντρική προεκλογική συγκέντρωση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στη Θεσσαλονίκη. Στην πλατεία της Καμάρας βρέθηκαν αγωνιστές/στριες από όλες τις γενιές, εργαζόμενοι/ες, φοιτητές/τριες και συνταξιούχοι. Ομιλητές οι δύο υποψήφιοι ευρωβουλευτές Γιάννης Λαθήρας και Κώστας Τορπουζίδης, οι οποίοι ανέδειξαν ότι η φωνή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να ενισχυθεί ως η μοναδική που θέτει το ζήτημα της αντικαπιταλιστικής και διεθνοστικής εξέδου από την ΕΕ. Η ανατρεπτική, αντικαπιταλιστική αριστερά έδειξε και στη Θεσσαλονίκη ότι είναι μια δύναμη που συσπειρώνει ένα ευρύ δυναμικό ενεργών αγωνιστών, σε μια πόλη που αναζητά μαχητικές απαντήσεις ενάντια στην φτώχεια, την ανεργία, την άνοδο του φασισμού.

Εκδήλωση και εξορμήσεις έγιναν και στις Σέρρες, ένα νομό που έχει γνωρίσει τη μεγαλύτερη πανελλαδικά μείωση πληθυσμού την τελευταία δεκαετία, με ερήμωση των αγροτικών

περιοχών, μετατροπή των χωραφιών σε νεκροταφεία φωτοβολταϊκών, μαζική μετανάστευση προς το εξωτερικό. Εξορμήσεις και παρεμβάσεις πραγματοποιήθηκαν ακόμα στις πόλεις και στα χωριά της Πέλλας και στους υπόλοιπους νομούς της Μακεδονίας. Η παρέμβαση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην επαρχία, αν και πιο αδύναμη από τα μεγάλα αστικά κέντρα, βρίσκει δρόμους επικοινωνίας με γλώσσα λαϊκή και περιεχόμενο, που είναι ικανό να στρατεύσει περιθωριοποιημένα στρώματα, που αναζητούν επίσης δρόμους ανατροπής.

Περιφέρεια

Επιτυχημένη εξορμηση σε Ήπειρο και Θεσσαλία

Με επιτυχία ολοκληρώθηκε η προεκλογική εξορμηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στη περιοχή της Ηπείρου, στην Κέρκυρα και τη Λευκάδα. Μετά τις επιτυχημένες συγκεντρώσεις σε Πρέβεζα με τον υποψήφιο ευρωβουλευτή Κώστα Βουρεκά και στη Λευκάδα με την υποψήφια Όλγα Τσιλιμπάρη και τον δημοσιογράφο Γιώργο Παυλόπουλο, τη σκυτάλη πήραν οι υπόλοιπες πόλεις της περιοχής. Στην περιοχή περιόδευσε το μέλος του Πανελλαδικού Συντονιστικού Οργάνου της ΑΝΤΑΡΣΥΑ Μιχάλης Ρίζος, ο οποίος στις 30/5 μίλησε στη Κέρκυρα μαζί με την Κερκυραία υποψήφια Όλγα Τσιλιμπάρη, στις 31/5 στα Γιάννενα μαζί με τον υποψήφιο Σωτήρη Λιαμπότη και την υποψήφια Λουίζα Γκίκα, στις 1/6 στην Ηγουμενίτσα με τον υποψήφιο Σωτήρη Λιαμπότη, ενώ η περιοδεία έκλεισε στις 2/6 με συγκέντρωση στην Άρτα.

Ο Μ. Ρίζος μίλησε στα τοπικά ΜΜΕ, συμμετείχε σε εξορμήσεις, ενώ επισκέφθηκε νοσοκομεία και κέντρα υγείας της περιοχής. Στην Πάργα συνομίλησε με εργαζόμενους και με την πρόεδρο του σωματίου εργαζομένων στον τουρισμό-επισιτισμό Πάργας, Ελισάβετ Υφαντή, η οποία του παρουσίασε την κατάσταση στη περιοχή. Ο Μ. Ρίζος μετέφερε τη στήριξη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στα δίκαια αιτήματα του σωματίου.

Στη Θεσσαλία, με αποφασιστικότητα απάντησε η Τοπική Επιτροπή Λάρισας, όταν η δημοτική αρχή επιχείρησε να εμποδίσει την πραγματοποίηση της προεκλογικής συγκέντρωσης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ (παρότι ήταν σε γνώση της) με την αιτιολογία πως δεν είχε άδεια από την αστυνομία! Ήθελαν να δώσουν την πλατεία στον ΣΥΡΙΖΑ. Τελικά η εκδήλωση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ έγινε κανονικά!

Ακροδεξιοί, όχι αντιΕΕ, ούτε αντισυστημικοί

Από τους 31 συνδυασμούς των ευρωεκλογών στην Ελλάδα, οι 12 τουλάχιστον είναι εθνικιστικοί-ακροδεξιοί. Υπάρχουν προβλέψεις πως ο ακροδεξιός χώρος θα είναι ενισχυμένος εκλογικά την Κυριακή το βράδυ, ενώ γίνεται προσπάθεια να εμφανιστεί ως «αντισυστημική» επιλογή. Είναι όμως έτσι; Ενδιαφέρον έχει η κοινωνική σύνθεση των ψηφοδελτίων, με τους «επιχειρηματίες» να έχουν αυξημένη συμμετοχή. Φωνή Λογικής: 7 επιχειρηματίες, 4 δικηγόροι, έναντι 5 ιδιωτικών υπαλλήλων. Ελληνική Λύση: 4 επιχειρηματίες, 3 ιδιωτικοί υπάλληλοι (Πηγή: *Σημείο για τη μελέτη και την αντιμετώπιση της Ακροδεξιάς*). Όσον αφορά την οικονομική πολιτική, η πολύ-διαφημισμένη Λατινοπούλου κατηγορούσε σε συνέντευξη τη ΝΔ (που χαρακτήριζε κεντροαριστερό κόμμα!), πως δεν έχει στηρίξει την «ελεύθερη οικονομία» και τις επιχειρήσεις.

Ποια είναι η θέση τους για την Ευρωπαϊκή Ένωση; Η αλήθεια είναι πως πρέπει να ψάξεις αρκετά, καθώς είναι πολύ χαμηλά στην ατζέντα τους και βασιλεύει η ασάφεια. Η Ελληνική Λύση του Κ. Βελόπουλου δεν βάζει θέμα ρήξης ή πολύ περισσότερο εξόδου από την ΕΕ. Προτείνει «θεμελιώδη μεταρρύθμιση» του τρόπου λειτουργίας των θεσμών της ΕΕ για μια συνεργασία «με σεβασμό, όμως, της κυριαρχίας και αυτονομίας των κρατών-μελών». Από τα ζητήματα που ξεχωρίζουν είναι η «φύλαξη των πολιτών και των συνόρων», «μεταναστευτικό», «δημογραφικό» κλπ. Καμιά κουβέντα για μισθούς, συντάξεις, ανεργία, νεολαία, τράπεζες, χρέος, πολυεθνικές.

Η Αφροδίτη Λατινοπούλου παρουσιάζεται παντού ως ελληνικό αντίγραφο της Μελόνη: Και ακροδεξιές θέσεις και διαχειριστική προσαρμοστικότητα. Εξάλλου, ο πιο πετυχημένος του χώρου, ο Γ. Καρατζαφέρης με το ΛΑΟΣ απέδειξε πως όταν χρειάζεται η ακροδεξιά γίνεται πατερίτσα του συστήματος, ψηφίζοντας μνημόνια...

Γιάννης Ελαφρός

Η Ακροδεξιά χαρακτηρίζεται από πολλούς ως η μεγάλη απειλή για την Ευρώπη, ενόψει αυτών των ευρωεκλογών. Καλούν, μάλιστα, σε συσπείρωση τα κόμματα του «δημοκρατικού τόξου» και τους ψηφοφόρους να τα στηρίξουν, ώστε να μην κινδυνεύσει το «ευρωπαϊκό οικοδόμημα». Είναι, όμως, έτσι τα πράγματα ή μήπως πρόκειται για έναν ακόμη από τους γνωστούς... σκελετούς που ενίοτε βγάζει η εξουσία από το ντουλάπι της;

Πολύτιμο στήριγμα για το σύστημα εξουσίας Ακροδεξιά «εφεδρεία» στην ΕΕ του κεφαλαίου

Ανάλυση

Γιώργος Παυλόπουλος

«**Η** Τζόρτζια Μελόνη έχει ένα συγκεκριμένο ιστορικό. Έχει πορευθεί, όμως – κι αυτό είναι κοινός τόπος και πολλών Σοσιαλιστών ηγετών – με μεγαλύτερη υπευθυνότητα στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο». Αυτή ήταν η απάντησή της στην οποία έδωσε ο Κυριάκος Μητσοτάκης σε τηλεοπτική συνέντευξη που παραχώρησε την περασμένη Τετάρτη, όταν ρωτήθηκε για την «απειλή της Ακροδεξιάς» ενόψει των ευρωεκλογών. Παράλληλα, επιχείρησε να βάλει στο ίδιο «κάδρο» και την Αριστερά, τονίζοντας ότι «είναι το άλλο

άκρο της Ακροδεξιάς», για να υπενθυμίσει μάλιστα ότι στη συγκεκριμένη πολιτική ομάδα ανήκει και ο ΣΥΡΙΖΑ.

Η εικόνα την οποία παρουσίασε ο Έλληνας πρωθυπουργός δεν είναι τυχαία, από πολλές απόψεις. Κυρίως, επειδή φανερώνει τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζει πλέον το σύστημα εξουσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα κόμματα ακροδεξιάς προέλευσης ή, τουλάχιστον, πολλά από αυτά, όπως είναι τα Αδέλφια της Ιταλίας: Ως «δεκανίκι» και πολιτική εφεδρεία για τις κρίσιμες στιγμές. Το ίδιο που έκανε, δηλαδή, με την «κυβερνώσα Αριστερά» τύπου ΣΥΡΙΖΑ και Podemos η οποία, όταν ήρθε η στιγμή και της ζητήθηκε, ξεφορτώθηκε χωρίς ιδιαίτερη δυσκολία κάθε ριζοσπαστικό στοιχείο από τις θέσεις της και πήρε διαζύγιο από τις αγωνιστικές παραδόσεις της. Συμβάλλοντας, με τον τρόπο

αυτό, στην όσο το δυνατόν πιο ανώδυνη εκτόνωση και ενσωμάτωση της λαϊκής οργής και των κοινωνικών αγώνων, που σε ορισμένες στιγμές είχαν αποκτήσει ανατρεπτικά χαρακτηριστικά και θα μπορούσαν, υπό προϋποθέσεις, να απειλήσουν το οικοδόμημα της ΕΕ.

Κάτι αντίστοιχο, τηρουμένων των αναλογιών, μοιάζει να συμβαίνει σήμερα με την Ακροδεξιά της Ευρώπης, η οποία υφίσταται μια ταχεία συστημική μετάλλαξη – με κορυφαίο, φυσικά, παράδειγμα την κυβέρνηση της Μελόνη. Σε βαθμό που να είμαστε πλέον σε θέση να συμπεράνουμε ότι εάν Ελλάδα, Ισπανία και Πορτογαλία αποδείχθηκαν την προηγούμενη δεκαετία πολιτικά «εργαστήρια», στα οποία έλαβε χώρα το πείραμα της πλήρους αφομοίωσης των κομμάτων της Αριστεράς, στο φόντο των μεγάλων κοινωνικών αναταράξεων που

προκάλεσε η χρηματοπιστωτική κρίση και τα μνημόνια, η Ιταλία, η Ολλανδία και, πιθανότατα, η Γαλλία, μαζί και κάποιες άλλες χώρες, θα παίξουν τον ίδιο ρόλο για τα κόμματα της Ακροδεξιάς. Αποδεικνύοντας, έτσι, ότι το κεφάλαιο και οι αστικές τάξεις της Ευρώπης έχουν τεράστιες δυνατότητες να εκμεταλλεύονται προς όφελός τους κάθε είδους «διαφορετικότητα», από όπου κι αν προέρχεται, αναλόγως των αναγκών και των προτεραιοτήτων που θέτουν κάθε συγκεκριμένη περίοδο.

Σε αυτό το σημείο, αξίζει να σημειωθεί ότι το σύστημα και οι μηχανισμοί του δεν διστάζουν να χρησιμοποιούν ακόμη και το «μαστίγιο» όταν και όποτε απαιτείται, προκειμένου να διασφαλίσουν ότι η προαναφερθείσα μετάλλαξη θα προχωρήσει και θα συντελεστεί χωρίς να τους επιφυλάσσει δυσάρε-

στες εκπλήξεις. Διαθέτουν, άλλωστε, αυτήν τη δυνατότητα, μιας και η Ακροδεξιά και τα στελέχη της όχι απλώς έχουν «φακελωθεί» προ πολλού, αλλά αποδεικνύουν διαρκώς ότι δεν διατάζουν να βουτήξουν το δάχτυλο στο μέλι, όπως συνέβη το 2019 με τον τότε αντικαγκελάριο της Αυστρίας και επικεφαλής του Κόμματος Ελευθερίας, Χάιντς-Κρίστιαν Στράχε, ο οποίος αναγκάστηκε σε παραίτηση.

Το πιο πρόσφατο παράδειγμα «καταστολής» απέναντι σε κάποιο ακροδεξιό κόμμα αφορά την Εναλλακτική για τη Γερμανία (AfD), η οποία επιμένει να μην αποδέχεται πλήρως το (πιο περιορισμένο, για συγκεκριμένους λόγους) πλαίσιο που έχει τεθεί στη χώρα. Αυτός είναι και ο λόγος τόσο για το γεγονός ότι η μία αποκάλυψη διαδέχεται την άλλη αναφορικά με σκάνδαλα στα οποία εμπλέκεται η AfD και βουλευτές της, όσο και για την απόφαση της Λεπέν – η οποία έχει θέσει στόχο να εκλεγεί πρόεδρος το 2027 και αποφεύγει τις «ακρότητες» όπως ο διάβολος το λιβάνι – να «αποβάλει» τον μέχρι την περασμένη εβδομάδα εταίρο της από την πολιτική ομάδα Ταυτότητα και Δημοκρατία (ID) στην Ευρωβουλή.

Σε κάθε περίπτωση, δεν είναι τυχαίο ότι στη σημερινή συγκυρία, η Ακροδεξιά έχει επιλεγεί ως «λαγός» για να επιταχύνει τη συνολική στροφή της ΕΕ προς μια πιο αντιδραστική, αντεργατική, ρατσιστική-ξενόφοβη και φιλοπόλεμη κατεύθυνση. Πρόκειται για μια σε μεγάλο βαθμό αντικειμενική ανάλυση, η οποία πηγάζει από την ένταση των αντιθέσεων,

των ανταγωνισμών, αλλά και των συγκρούσεων στο εσωτερικό του ολοκληρωτικού καπιταλισμού. Όχι μόνο με τη Ρωσία και την Κίνα, αλλά και με τις ίδιες τις Ηνωμένες Πολιτείες, όπως φαίνεται (εκτός των άλλων) από τις διαρκείς εμπορικές διαμάχες μαζί τους.

εσωτερικό των «27», μέχρι τα μέτρα οικονομικού προστατευτισμού που υπηρετούν το σύνθημα «Πρώτα η Ευρώπη», την επιτάχυνση της συγκρότησης ευρωστρατού και την καλλιέργεια πολεμικού κλίματος, όλα έρχονται να αποδείξουν πως όποιο και να είναι το ποσοστό που θα

ότι η Ακροδεξιά και τα κόμματα της δεν δικαιούνται και δεν πρέπει να τους επιτραπεί να δρέψουν «δάφνες» αντισυστημισμού στις κάλπες. Κι αυτό είναι κάτι που, τόσο σε αυτή τη μάχη όσο και σε εκείνες που έρχονται, είναι κάτι που πρέπει να προσέξουν πολύ κόμματα της Αριστεράς, ενίοτε και με κομμουνιστική αναφορά, τα οποία με τις θέσεις και την πολιτική τους ανοίγουν δρόμο στην ακροδεξιά επέλαση, συνειδητά ή ασυνείδητα. Η υποταγή στα κάθε είδους «εθνικά αφηγήματα» των αστικών τάξεων – κάτι που αφορά και το ΚΚΕ στην Ελλάδα, τουλάχιστον σε ορισμένα θέματα – μπορεί να αποδειχθεί «Δούρειος ίππος» για τον λαό, τις ανάγκες και τα συμφέροντά του.

Σήμερα, απέναντι σε αυτή την ΕΕ και τον απάνθρωπο καπιταλισμό της εποχής μας, η μοναδική πραγματικά και ως το τέλος αντισυστημική δύναμη μπορεί να συγκροτηθεί από ένα μαζικό, μαχητικό, ανεξάρτητο, αντικαπιταλιστικό και τελικά επαναστατικό κοινωνικό και πολιτικό ρεύμα, που δεν θα βάζει νερό στο κρασί του, δεν θα διατηρεί υπόγειους δεσμούς με το σύστημα, δεν θα «φλερτάρει» με τις κυβερνήσεις, τους θεσμούς και τα όργανά του, δεν θα γοητεύεται από μια νέα μορφή «ευρωκομμουνισμού». Γιατί η κομμουνιστική απελευθέρωση του μέλλοντός μας, η δημιουργία της Ευρώπης των λαών, δεν περνούν μέσα από την ΕΕ και τα πολύχρωμα δεκανίκια της, αλλά από την αποφασιστική σύγκρουση μαζί τους, τη ρήξη και την αποδέσμευση.

Η Μελόνη αποτελεί την καλύτερη απόδειξη της «κυβερνώσας Ακροδεξιάς», η οποία μπορεί να είναι ισότιμη και υπεύθυνη εταίρος στην Ευρώπη

Μια ματιά, εξάλλου, στα νομοθετήματα που έχει εγκρίνει τους τελευταίους μήνες η ΕΕ αρκεί ώστε να πείσει για του λόγου το αληθές: Από το νέο έκτρωμα που ονομάζεται Σύμφωνο για τη Μετανάστευση και το Άσυλο και τη διαρκή ενίσχυση των μηχανισμών καταστολής στο

λάβουν τα ακροδεξιά κόμματα σε αυτές τις εκλογές και όσες κι αν είναι οι έδρες που θα συγκεντρώσουν στην επόμενη Ευρωβουλή, η ατζέντα τους ήδη κυριαρχεί και, σε μεγάλο βαθμό, έχει γίνει αποδεκτή.

Με βάση το συγκεκριμένο φόντο, είναι προφανές

Η Ακροδεξιά στηρίζει την ΕΕ του πολέμου

Η είσοδος της ΕΕ σε κατάσταση «οικονομίας πολέμου» έχει ως λαγό την Ακροδεξιά, σε αντίθεση με την κυρίαρχη προπαγάνδα ότι είναι φιλορωσική. Σε χώρες όπως η Γερμανία (AfD), η Αυστρία (FPÖ) και η Ουγγαρία (κυβέρνηση Όρμπαν), ακολουθείται πράγματι μια ρητορική καταγγελίας του πολέμου στην Ουκρανία και της υποστήριξης της ΕΕ προς τον Ζελένσκι. Ωστόσο, αυτή η θέση αφορά ειδικά τις χώρες που είχαν μεγάλο βαθμό ενεργειακής εξάρτησης από την Ρωσία και έχουν πληγεί καίρια από τις κυρώσεις και το κύμα ακρίβειας και πληθωρισμού. Τμήματα του κεφαλαίου στις χώρες αυτές στηρίζουν τουλάχιστον μια πολιτική «ουδετερότητας», εξυπηρετώντας τα συμφέροντά τους που ασφυκτούν στο σημερινό γεωπολιτικό πλαίσιο.

Η μεγάλη πλειοψηφία ωστόσο των ακροδεξιών κομμάτων της ΕΕ έχουν εγκαταλείψει τις «φιλοφρονήσεις» προς τον Πούτιν και τις θέσεις του και στρατεύονται πλήρως στην φιλοπόλεμη πολιτική της ΕΕ. Τα σκανδιναβικά ακροδεξιά κόμματα στήριξαν με πάθος την είσοδο των χωρών τους στο ΝΑΤΟ. Λεπέν και Μελόνη ψήφισαν υπέρ της αποστολής όπλων στην Ουκρανία. Στην ιβηρική χερσόνησο, το Vox και το Chega είναι οι πλέον ένθερμοι υποστηρικτές του Κίεβου, με τον ηγέτη της πορτογαλικής Ακροδεξιάς να τάσσεται ακόμα και υπέρ της αποστολής στρατιωτών στην Ουκρανία! Η στάση δε της ευρωπαϊκής ακροδεξιάς προς το Ισραήλ είναι απόλυτα ομοιογενής, ως ο «καλύτερος φίλος» του σιωνιστικού κράτους και της γενοκτονικής πολιτικής του.

Ο милитарισμός, ο εθνικισμός, ο ιστορικός αναθεωρητισμός είναι αναγκαία εργαλεία για την ΕΕ του πολέμου. Η Ακροδεξιά και τα νεοφασιστικά κόμματα δεν είναι «απειλή για την δημοκρατία», όπως προβάλλει η διαφημιστική καμπάνια του Ευρωκοινοβουλίου. Αντίθετα, είναι η άλλη πλευρά του νομίσματος μιας ΕΕ που παίρνει το όπλο της.

Παναγιώτης Ξοηλίδης

Μάχη για τη «μοιρασιά» μετά τις εκλογές

► Γιατί Μελόνη και Λεπέν θέλουν να ενώσουν την Ακροδεξιά

ΠΑΝΤΑ, μετά από κάθε διαδικασία ευρωεκλογών, στις Βρυξέλλες γίνεται ένα μεγάλο «παζάρι» για τη μοιρασιά ανάμεσα στους νικητές. Από αυτό προκύπτουν οι πρόεδροι του Συμβουλίου, της Κομισιόν και της Ευρωβουλής – σήμερα είναι, αντιστοίχως, ο Βέλγος Μισέλ, η Γερμανίδα φοντερ Λάιεν και η Ιταλίδα Μέτσολα – η ηγεσία της ΕΚΤ, την οποία έχει η Γαλλίδα Λαγκάρντ, καθώς και τα πρόσωπα που τοποθετούνται σε άλλες θέσεις-κλειδιά, όπως αυτή του «υπουργού Εξωτερικών» της ΕΕ, την οποία κατέχει ο Ισπανός Μπορέλ.

Μέχρι τώρα, αυτό το «παζάρι» λάμβανε χώρα κυρίως ανάμεσα στις δύο παρα-

δοσιακές δυνάμεις, το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα και τους Σοσιαλιστές και Δημοκράτες, που διασφάλιζαν σχεδόν πάντα την πλειοψηφία στην Ευρωβουλή, με τους Φιλελεύθερους (Renew) να έχουν «παρεισφρήσει» στη συμμαχία τους από το 2019. Φέτος, όμως, τα πράγματα είναι πιο αβέβαια και ουδείς μπορεί να είναι βέβαιος ότι τα δεδομένα δεν θα αλλάξουν, προκαλώντας ανακατατάξεις και στη μοιρασιά. Αυτός είναι και ο βασικός λόγος – και όχι οι ριζικές διαφορές στις πολιτικές θέσεις – που οι πάντες προετοιμάζονται και για εναλλακτικά σενάρια.

Το ΕΛΚ, για παράδειγμα, αφήνει

ανοιχτό το σενάριο συνεργασίας του με την Ακροδεξιά και κυρίως με τους Ευρωπαίους Συντηρητικούς και Μεταρρυθμιστές (ECR), στους οποίους ανήκει και η Μελόνη. Η τελευταία, από την πλευρά της, όπως άλλωστε και η Λεπέν που προηγείται στις δημοσκοπήσεις, φιλοδοξούν να ενώσουν τις δυνάμεις τους και να συγκροτήσουν μια μεγάλη και ενιαία πολιτική ομάδα, η οποία δεν αποκλείεται να «καθαιρέσει» τους Σοσιαλιστές από τη δεύτερη θέση. Εφόσον δε το καταφέρουν, όπως είναι φυσικό, θα διεκδικήσουν και μεγαλύτερο μερίδιο από την πίτα της εξουσίας.

Καλούν σε ψήφο στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία

Νότα Βασιλοπούλου | Πρόεδρος Δ.Σ. Πανελλ. Ομοσπονδίας Προσωπικού Οργανισμών Κοινωνικής Πολιτικής (ΠΟΠΟΚΠ)

Είναι η πιο καθαρή ανατρεπτική φωνή

Ενόψει των ευρωεκλογών της 9^{ης} Ιουνίου, στηρίζω και καλώ σε υπερψηφίση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

• Γιατί είναι η δύναμη που όχι μόνο αποκαλύπτει τον ρόλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης το βασικό και διαχρονικό υπερεθνικό επιτελείο για την επίθεση στα εργατικά και κοινωνικά δικαιώματα, για την φρενιτιδα των ιδιωτικοποιήσεων και την εμπλοκή στους πολέμους, αλλά καλεί σε σύγκρουση με αυτήν, ρήξη και έξοδο χωρίς μισόλογα, για να μπει ένα τέλος στη συνεχιζόμενη κοινωνική καταστροφή.

• Γιατί είναι η πιο επικίνδυνη ψήφος ενάντια στην κυβέρνηση της ΝΔ, που διαλύει τη Δημόσια Υγεία, τη Δημόσια Παιδεία, αποδομεί και απαξιώνει τη Δημόσια Κοινωνική Ασφάλιση και τα βασικά κοινωνικά αγαθά, την ίδια στιγμή που η καταστολή και ο αυταρχισμός αποτελούν το βασικό μέσο αντιμετώπισης των εργαζομένων και των αγώνων τους.

• Γιατί θα δώσει όλες τις δυνάμεις για να πάνε οι αγώνες μέχρι το τέλος, με τελικό στόχο την ανατροπή όλων αυτών που διαλύουν τις ζωές μας και όχι για μία «εσωτερικής κατανάλωσης» καταμέτρηση κομματικών δυνάμεων.

• Γιατί είναι ο πιο αδιάλλακτος αντίπαλος της ακροδεξιάς.

• Γιατί είναι η πιο καθαρή φωνή, σε αντίθεση με όσους είτε συμφωνούν με την πολιτική της ΕΕ είτε ψελλίζουν κριτικές, αλλά εν τέλει πλειοδοτούν στην καταστροφολογία για τις συνέπειες που δήθεν θα έχουν η σύγκρουση και η έξοδος από την ΕΕ.

Ρίχνουμε ψήφο ευθύνης έχοντας τη σκέψη μας στο τοπίο τόσο εντός της χώρας μας (καταλήστευση του λαϊκού εισοδήματος, καταπάτηση των εργατικών δικαιωμάτων, καταστολή, αστυνομοκρατία) όσο και εκτός (γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού, πόλεμος στην Ουκρανία).

Καλώ σε ενίσχυση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία, που έχει αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα πάλης για ανατροπή των κυβερνήσεων, του κεφαλαίου και της ΕΕ!

Στις 9 Ιουνίου μαυρίζουμε την κυβέρνηση και τη συναινετική αντιπολίτευση και στέλνουμε την ακροδεξιά στα σκουπίδια.

Ενισχύουμε-ψηφίζουμε ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία.

Ψηφίζουμε για το μέλλον το δικό μας και των παιδιών μας.

Γιατί όταν η προεκλογική περίοδος θα τελειώσει, όλοι εμείς θα βρεθούμε αντιμέτωποι ξανά με τα προβλήματά μας.

Βασίλης Ζούμπος | πολιτικός μηχανικός, πρώην περιφ. σύμβουλος Στερεάς

Με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην πάλη για τη διάλυση της αδιάστακτης ΕΕ

Στηρίζω κι εγώ με τη σειρά μου, μαζί με χιλιάδες αγωνιστές της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, την ΑΝΤΑΡΣΥΑ - Ανατρεπτική Συνεργασία στις Ευρωεκλογές του 2024. Σε ένα πολιτικό σκηνικό στην Ευρώπη που ολοένα και περισσότερο διολισθαίνει προς τη δεξιά και την ακροδεξιά, αποκτά ιστορική σημασία να επιμένεις ότι το μέλλον της ανθρωπότητας δεν είναι ο καπιταλισμός και ο πόλεμος, αλλά ο σοσιαλισμός-κομμουνισμός και η ειρήνη και η συνεργασία μεταξύ των λαών.

Είναι βαθύτατη πεποίθησή μας ότι το πρώτο βήμα για να ανοίξει ο δρόμος για τον σοσιαλισμό-κομμουνισμό στην ευρωπαϊκή ήπειρο είναι η διάλυση της αδιάστακτης καπιταλιστικής και ιμπεριαλιστικής Ευρωπαϊκής Ένωσης, που σπέρνει ανεργία, φτώχεια, εξαθλίωση, ρατσισμό, φασισμό και πόλεμο στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο.

Οποιοσδήποτε διατείνεται πως υπερασπίζεται τα συμφέροντα της εργατικής τάξης και των λαών της Ευρώπης, χωρίς να βάζει ως προμετωπίδα του αγώνα του τη διάλυση της ΕΕ και της Ευρωζώνης, είτε είναι πολιτικά αφελής, είτε προσπαθεί συνειδητά να εξαπατήσει το λαό και είναι πολιτικά ανέντιμος.

Φώτης Σουρτζής | ηλεκτρολόγος μηχαν., αντιπρόεδρος Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας

Όχι στην εμπορευματοποίηση της δημόσιας παιδείας, που προωθεί η ΕΕ

Αυτονομία, αποδοτικότητα και λογοδοσία σχολείων. Αξιολόγηση «με συγκρισιμα κριτήρια» για τους εκπαιδευτικούς. Αύξηση της «ελευστικότητας της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης», δηλαδή διωγμός των 15χρονων από τα Λύκεια προς τις διειτείς σχολές ημιμόρφωσης. Προτεραιότητα στο ψηφιακό σχολείο έναντι του πραγματικού. Ενίσχυση της δια βίου μάθησης, ώστε να φτάσει το 40% των ενηλίκων, δηλαδή οι μισοί, περίπου, εργαζόμενοι, να επανακαταρτίζονται κάθε δύο χρόνια! Όλα τα παραπάνω και πολλά ακόμη περιγράφονται με εξαιρετική σαφήνεια σε όλες τις εκθέσεις της ΕΕ για την εκπαίδευση στην Ελλάδα και δίνουν τις κατευθυντήριες γραμμές, που οι ελληνικές κυβερνήσεις εφαρμόζουν πρόθυμα. Γι' αυτό στις ευρωεκλογές στηρίζω την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, που με συνέπεια αναδεικνύει το ρόλο της ΕΕ στην κατεύθυνση εμπορευματοποίησης της δημόσιας παιδείας!

Υπογραφές 464 εκπαιδευτικών και εργαζομένων στην έρευνα και τα ΑΕΙ

Ο κόσμος του αγώνα στην εκπαίδευση στηρίζει την ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Κάλεσμα υπερψηφίσης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία στις ευρωεκλογές στις 9 Ιούνιο υπογράφουν 464 εκπαιδευτικοί, πανεπιστημιακοί κι εργαζόμενοι/ες στην έρευνα (οι υπογραφές στο prin.gr).

«Η ψήφος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ στέλνει μήνυμα στους λαούς της Ευρώπης πως υπάρχει άλλος δρόμος. Αυτός της απειθαρχίας στις ντιρεκτίβες και τις αποφάσεις της, της εργατικής διεθνιστικής ρήξης και αποδέσμευσης από την ΕΕ. Τώρα, όχι στο μέλλον! Αυτό είναι το συστατικό στοιχείο των διεκδικήσεων και των ελπιδοφόρων αγώνων που αναπτύχθηκαν σε όλη την Ευρώπη, από τους αγώνες των αγροτών, των εργαζόμενων για μισθούς, συντάξεις, την φοιτητική Ιντιφάντα, για να νικήσουν. Παλεύουμε για μια Ευρώπη με τους λαούς στο τιμόνι της εξουσίας, πραγματικά ελεύθερη από την εκμετάλλευση, τον εθνικισμό, τον ρατσισμό και τον πόλεμο. Για μια Ευρώπη της κοινωνικής χειραφέτησης», τονίζεται μεταξύ άλλων στο κείμενο υπογραφών.

Γιώργης Χρήστου | δημοσιογράφος, μέλος της Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή στα ΜΜΕ

Απειθαρχία στην ΕΕ της φτώχειας

Κυριακή 9 του Ιούνιο 2024. Ημέρα ευρωεκλογών. Ημέρα κατά την οποία καλούμαστε να εκλέξουμε το νέο ευρωκοινοβούλιο, ανατρέποντας την ακροδεξιά ροπή του, όπως διαφαίνεται, και τις νέες -επί τα χείρω των λαών της Ευρώπης- αποφάσεις που πρόκειται να ληφθούν την επόμενη πενταετία. Ας μην ξεχνάμε ότι ήδη πληρώνουμε αδρά, με πόνο και αίμα, με υφαρπαγή μισθών, συντάξεων και δικαιωμάτων, «οδηγίες» που πάρθηκαν την περίοδο 2019-2024 από το ευρωκοινοβούλιο και την Ευρωπαϊκή Ένωση των λομπίστας, της «θεραπευτικής» του ΝΑΤΟ και των ιμπεριαλιστικών σχεδιασμών και ανταγωνισμών, της γενοκτονίας των λαών της Παλαιστίνης και της Υεμένης, του πολέμου στην Ουκρανία.

Κυριακή 9 του Ιούνιο 2024, οφείλουμε όλες και όλοι μας να προσέλθουμε μαζί στις κάλπες, κόντρα στο σκηνικό πώλωσης και αποπροσανατολισμού που έχει στήσει (πόθεν έσχες, χρέη ΝΔ κλπ) η εν Ελλάδα ολιγαρχική συμμορία των ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ-ΠΑΣΟΚ και Ελληνικής Λύσης, επιδιώκοντας την αποχή από τις κάλπες και κατ' επέκταση την ανάθεση. Θέλουν να ξεχάσουμε ότι την περίοδο 2019-2024 ψήφισαν και με τα δύο χέρια οδηγίες που ήρθαν με τη μορφή νόμου στη χώρα μας και μετέτρεψαν τις ζωές μας σε «χρηματιστηριακό» προϊόν. Να λησμονήσουμε ότι στηρίξαν και στηρίζουν αυτήν την Ευρωπαϊκή Ένωση, των πολυεθνικών και του κεφαλαίου, της καταπάτησης των εργασιακών δικαιωμάτων (κατάργηση δώρου, ποινικοποίηση συνδικαλιστικής δράσης και απεργίας), της αλά κάρτ «ελευθερίας» του τύπου, της εμπορευματοποίησης της υγείας, της παιδείας, της κοινωνικής ασφάλισης, των δημόσιων και κοινών αγαθών (νερό, ενέργεια κλπ), της φτώχειας, του πολέμου, του ρατσισμού και του σεξισμού, των εγκλημάτων στα Τέμπη και στην Πύλο. Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, πως δεν έχει ακουστεί λέξη ή κάποια πρότασή τους που να αφορά στην ευρωατζέντα τους, στην πάταξη της ακρίβειας και της αισχροκέρδειας, στο δικαίωμά μας στη στέγη, στη μόνιμη και σταθερή εργασία, στη ζωή με αξιοπρέπεια, στην ειρήνη.

Κυριακή 9 του Ιούνιο 2024, οφείλουμε όλες και όλοι μας να απειθαρχήσουμε και να έρθουμε σε ευθεία σύγκρουση με αυτήν την Ευρωπαϊκή Ένωση, ψηφίζοντας και στέλνοντας στο ευρωκοινοβούλιο τους/τις υποψηφίους/ιες της ΑΝΤΑΡΣΥΑ - Ανατρεπτική Συνεργασία.

Σταύρος **Μαυρουδέας** | καθηγητής Πολιτικής Οικονομίας στο Πάντειο, υποψήφιος με την ANΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία

Λυδία λίθος για την Αριστερά η στάση απέναντι στην ΕΕ

► Μόνο η ANΤΑΡΣΥΑ προβάλλει το αίτημα της αποδέσμευσης

Η ένταξη στην ευρωπαϊκή ιμπεριαλιστική ενοποίηση αποτέλεσε τη σύγχρονη «Μεγάλη Ιδέα» της ελληνικής αστικής τάξης. Ήλπιζε ότι έτσι θα αναβαθμιστεί στον διεθνή καπιταλιστικό καταμερισμό εργασίας. Το στοίχημα αυτό έχει αποτύχει. Ιδιαίτερα μετά την κρίση του 2010 ο ελληνικός καπιταλισμός έχει υποβαθμισθεί σε σχέση με τον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Όπως κάθε καπιταλιστική αναδιάρθρωση, αυτή η ένταξη -και οι αποτυχίες της- έχει κόστη, που πληρώνει ο λαός. Χαρακτηριστικά, ο ελληνικός μέσος μισθός είναι στους ουραγούς, ενώ οι ώρες εργασίας στους πρωταθλητές στην ΕΕ.

Όμως, η ελληνική ολιγαρχία παραμένει σταθερή σ' αυτόν τον ευρω-μονόδρομο, την αποδοχή του οποίου έχει θέσει σαν κόκκινη γραμμή για τα συστημικά πολιτικά κόμματα. Φυσικά, η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ δεν την χρειάζονται, καθώς τον ενστερνίζονται πλήρως. Ο ΣΥΡΙΖΑ με την ανάληψη της κυβέρνησης (2015) εγκατέλειψε διάφορες ανούσιες προεκλογικές ατάκες κατά του ευρωμονόδρομου και σήμερα ο Τσίπρας διαρρηγγύνει τα ιμάτια του ότι ποτέ δεν σκέφτηκε να τον αμφισβητήσει. Και βέβαια, το Κασσελάκειο τσίρκο του ΣΥΡΙΖΑ πάει ακόμη πιο πέρα στην ευρωδουλειά. Το ίδιο ισχύει για τα μετα-ΣΥΡΙΖΑϊκά μορφώματα της Νέας Αριστεράς και της Πλευσης Ελευθερίας.

Τα ακροδεξιά κόμματα - παρά τις πατριδοκάπηλες εθνικιστικές κορώνες τους - δεν πατούν τη συστημική κόκκινη γραμμή. Οι κριτικές τους περιορίζονται σε «ενδο-οικογενειακές γκρίνιες» και δεν θέτουν ζήτημα αποδέσμευσης από την ΕΕ. Είναι χαρακτηριστική η περίπτωση της φασιστικής προέλευσης κυβέρνησης Μελόνι στην Ιταλία, που σήμερα έχει εξελιχθεί σε μία «φρόνιμη» ευρωπαϊκή κυβέρνηση.

Όμως, η συστημική κόκκινη γραμμή του ευρωμονόδρομου περνά και μέσα στην επίσημη Αριστερά.

Το μεταμοντέρνο ΜΕΡΑ25 (και η ΛΑΕ σαν εξάρτημα του) δεν τολμά να τη θίξει. Ο Βαρουφάκης, κατά την υπουργική του θητεία, επιδόθηκε σε «δημιουργική ασάφεια» σχετικά με τον ευρωμονόδρομο και κατέληξε να ψηφίσει δια της πлагίας το τρίτο μνημόνιο. Το πρώτο πολιτικό δημιούργημα του (το πανευρωπαϊκό κόμμα DIEM25) κήρυττε την «ρεαλιστική ευρωπαϊκή ανυπακοή» και επαγγελλόταν μία κοινωνική μεταρρύθμιση της ΕΕ (διανθίζοντάς την με ετερόκλητες αριστερο-δεξιές προτάσεις επιστημονικής φαντασίας παρά οικονομικής

πολιτικής). Πρόσφατα δήλωσε απογοητευμένος από τη δυνατότητα οικοδόμησης κοινωνικής ΕΕ. Και φυσικά σαν επικεφαλής του ΜΕΡΑ25 συνέχισε να προβάλλει την ίδια άποψη: «κακώς μπήκαμε στην ΕΕ, αλλά τώρα θα είναι κακό να φύγουμε». Αυτός ο τρόμος απέναντι στη συστημική κόκκινη γραμμή φαίνεται και στην αντίστοιχη κωλοτούμπα του συνοδοιπόρου και γνωστού δραχμιστή Κ. Λαπαβίτσα, που πλέον αποτάσσεται την έξοδο από την ευρωζώνη και ζητά την απόλυση των συνεπειών της.

Όμως, ο ελέφαντας που κρύβεται πίσω από τις παπαρούνες είναι το ΚΚΕ, που ενώ καταγγέλλει την ΕΕ ταυτόχρονα ανάγει την αποδέσμευση από αυτή σε κάποιο απώτερο σοσιαλιστικό μέλλον (λες και μπορεί να γίνει σοσιαλισμός μέσα στην ΕΕ). Άλλωστε, στις κρίσιμες στιγμές των μεγάλων αντιμνημονιακών λαϊκών κινητοποιήσεων, το ΚΚΕ επέλεξε να απόσχει και να τις υπονομεύσει. Με επανειλημμένες δηλώσεις των δύο τελευταίων Γενικών Γραμματέων του δήλωσε ότι δεν σκέφτεται λύσεις εκτός ΕΕ και σιγοντάρησε το συστημικό αφήγημα, ότι δηλαδή η αποδέσμευση από την ΕΕ είναι καταστροφική.

Μόνο η ANΤΑΡΣΥΑ, η Αριστερά που εννοεί το όνομα της και θέλει να είναι επαναστατική, προβάλλει σταθερά το αίτημα της αποδέσμευσης από την ΕΕ σαν βασικό και κρίσιμο κρίκο για να πάρει η κατάσταση στη χώρα μας μία φιλολαϊκή κατεύθυνση.

Απέναντι, στα συστημικά φερέφωνα που σιτίζονται κρῶζοντας για καταστροφές, είναι σαφές ότι και η παραμικρή ουσιαστική φιλολαϊκή βελτίωση των πραγμάτων (από το κόστος της ενέργειας και την ασφάλεια των σιδηροδρόμων μέχρι τους μισθούς και τις συνθήκες εργασίας) απαιτεί τη σύγκρουση με την ΕΕ. Η ενίσχυση της ANΤΑΡΣΥΑ θα συμβάλλει ουσιαστικά στους αγώνες που έρχονται.

Λήδα **Δώδου** | ιστορικός, Θεσσαλονίκη, υποψήφια ευρωβουλευτρια με την ANΤΑΡΣΥΑ - Ανατρεπτική Συνεργασία

Η καταστροφή για τους λαούς έρχεται από την ΕΕ

► Ενηλικιωθήκαμε στην κρίση και ζήσαμε τη ληστεία των δικαιωμάτων μας

Μεγαλώνοντας στο γύρισμα του 21^{ου} αιώνα, την περίοδο της επικράτησης του «τέλους της Ιστορίας», μαθαίναμε ότι η Ευρώπη είναι το σπίτι μας και το εχέγγυο για μια ειρηνική και αξιοβίωτη ζωή. Όσοι ενηλικιωθήκαμε πάνω στο ξέσπασμα της κρίσης και βγήκαμε στην αγορά εργασίας ταυτόχρονα με την επιβολή των μνημονίων, νιώσαμε με τον πιο καθαρό τρόπο ότι η Ευρώπη δεν είναι «το σπίτι των λαών». Άλλοι/ες περίμεναν μήνες «πότε θα δώσει τα λεφτά το ΕΣΠΑ» για να πληρωθούν, χωρίς τα ίδια δικαιώματα με άλλες κατηγορίες συναδέλφων στην ίδια δουλειά, πολύ συχνά χωρίς δυνατότητα οργάνωσης σε σωματεία. Άλλοι/ες κουβάλησαν στις πλάτες τους την «βαριά βιομηχανία της χώρας», μεταναστεύοντας επί χρόνια κάθε καλοκαίρι στο εσωτερικό προκειμένου να μπορέσουν να επιβιώσουν, ενώ στην Ευρώπη τα γραφεία των Tour operators όδευαν σε χρεοκοπία το ένα μετά το άλλο λόγω της ληστρικής κερδοσκοπίας). Κάποιοι/ες ακολούθησαν τα βήματα των παπουδών και των γιαγιάδων τους και προκειμένου να βιοποριστούν αναγκάστηκαν να κάνουν την ξενιτιά της Ευρώπης το κυριολεκτικό σπίτι τους.

Οι πολιτικές που εφαρμόζουν οι διάφοροι πολιτικοί εκφραστές στην ΕΕ, όποιο προσωπείο κι αν φέρουν -της «ελεύθερης αγοράς» που δίνει μερίδιο για όλους, του προοδευτισμού, του ανθρωπισμού, της ανεκτικότητας, της φιλολαϊκής μεταρρύθμισης κλπ- είναι πολιτικές που υπηρετούν σχέδια της αστικής τάξης, που είναι κάθετα ενάντια στα συμφέροντα των εργαζομένων, των ανέργων, της νεολαίας, των εκμεταλλεζόμενων και των κατατρεγμένων. Είναι σχέδια που σκορπάνε καταστροφή όχι μόνο εντός της ΕΕ, αλλά και εκτός της. Με την κρίση να έχει χτυπήσει πια έντονα και τα καπιταλιστικά κέντρα της Δυτικής Ευρώπης και με την ΕΕ να συνδέεται όλο και πιο στενά με την ΝΑΤΟϊκή επιθετική, φιλοπόλεμη πολιτική που τροφοδοτεί συγκρούσεις και συμπτῶνται σε γενοκτονίες σε ολόκληρο τον κόσμο, γίνεται προφανές ότι ο μόνος δρόμος είναι αυτός της ρήξης και της εξόδου από την ΕΕ.

Ακριβώς επειδή έχει γίνει προφανές ότι η ΕΕ είναι η καταδίκη των λαών, προσπαθεί το σύστημα τόσο έντονα να αποπολιτικοποιήσει τη συζήτηση για τις ευρωεκλογές, ού-

τως ώστε να κρύψει την προαποφασισμένη λιτότητα με το «Πρόγραμμα Σταθερότητας», να κρύψει την ένταση της πολεμικής προετοιμασίας, να κρύψει την αγαστή συνεργασία με την ακροδεξιά. Ταυτόχρονα να κρύψει τις ιδιωτικοποιήσεις που σκοτώνουν, να κρύψει το πραγματικό πρόσωπο της «πράσινης πολιτικής» που ενδιαφέρεται για το πώς μερίδες του κεφαλαίου «θα κάνουν την κρίση ευκαιρία», οδηγώντας στο να θάβονται ολόκληρες περιοχές κάτω από τόνους νερού, ενώ άλλες υποφέρουν από την έλλειψη του.

Η στήριξη των δυνάμεων της ANΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία στις εκλογές, αλλά και στην κάθε επιμέρους μάχη, είναι κομβική γιατί φέρνει το ζήτημα της εργατικής-διεθνιστικής ρήξης και αποδέσμευσης από την ΕΕ «εδώ και τώρα» στο επίκεντρο. Με την ψήφο στην ANΤΑΡΣΥΑ δίνεται το μήνυμα της καταδίκης τόσο της ΝΔ, όσο και της «αντιπολίτευσης» της, καθώς και ο διαχωρισμός από δυνάμεις που καλλιεργούν αυταπάτες περί μεταρρυθμίσεων ή παραπομπής της ρήξης στο αόριστο μέλλον βάζοντας σε προτεραιότητα την εκλογική ενίσχυση.

Στήριξη της ANΤΑΡΣΥΑ σημαίνει στήριξη σε μια σειρά από αγώνες: ενάντια στην καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος, ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, ενάντια στον πόλεμο και τη γενοκτονία. Στήριξη της ANΤΑΡΣΥΑ σημαίνει στήριξη σε αγώνες για αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις, φραγμό στην ακρίβεια, σταθερή και αξιοπρεπή εργασία, αγώνες για την υπεράσπιση του δικαιώματος στη στέγη, την υγεία, την παιδεία. Τελικά, στήριξη της ANΤΑΡΣΥΑ σημαίνει στήριξη των μαχών της επόμενης μέρας, για να ζήσει ο λαός καλύτερα σε μια κοινωνία του σοσιαλισμού και της κομμουνιστικής απελευθέρωσης.

Κόντρα στις απαγορεύσεις

Με το «δεξί» ξεκίνησε το φεστιβάλ Αναιρέσεις το φετινό του ταξίδι ανά την Ελλάδα. Το Σαββατοκύριακο που μας πέρασε, το εγχείρημα έκανε τις δύο πρώτες στάσεις του σε Αθήνα και Πάτρα. Το Θέατρο Βράχων και το Νότιο Πάρκο αντίστοιχα, διαμορφώθηκαν κατάλληλα από τα μέλη της νεολαίας Κομμουνιστική Απελευθέρωση και του ΝΑΡ, καθώς και τους φίλους των Αναιρέσεων, αποτελώντας σημείο συνάντησης χιλιάδων νέων και εργαζομένων.

Σε ένα περιβάλλον αρνητικών πολιτικών συσχετισμών, πολιτιστικής παρακμής και καταστολής των πολιτικών και πολιτιστικών διεργασιών, ειδικά εντός των πανεπιστημίων, η επιτυχής διεξαγωγή των Αναιρέσεων αποκτά αναβαθμισμένη αξία. Ειδικά, όσον αφορά την Αθήνα, όπου η αντιδραστική κοινή γραμμή των πανεπιστημιακών διοικήσεων να αρνηθούν να παραχωρήσουν άδεια διεξαγωγής στις Αναιρέσεις εντός των σχολών τους, ανήγαγε τη διεξαγωγή του φεστιβάλ σε πραγματικό «άθλο» κόντρα σε «θεούς και δαίμονες».

Το πρώτο στοίχημα κερδήθηκε! Στην Αθήνα διεξήχθη ένα μαζικό πολιτικό φεστιβάλ, παρά την αλλαγή τοποθεσίας μετά από τη χρόνια παρουσία στη Γεωπονική. Ενώ, στην Πάτρα η παρουσία των επισκεπτών/τριών (ειδικά από τη νεολαία) υπερέβη κάθε προσδοκία!

Όπως φαίνεται, οι Αναιρέσεις έχουν αφήσει ανεξίτηλο πολιτικό και πολιτιστικό αποτύπωμα σε σημαντικά τμήματα της νεολαίας και των εργαζομένων και το σύστημα πρέπει να καταβάλλει πολύ μεγαλύτερη προσπάθεια προκειμένου να «ξεμπερδέψει» με αυτές. Η μαζική παρουσία και στήριξη του κόσμου προς τις Αναιρέσεις, ειδικά τη φετινή χρονιά, ήταν ενδεικτική των ισχυρών πολιτικών δεσμών που έχει αναπτύξει το φεστιβάλ και η αντικαπιταλιστική Αριστερά με ένα πολύμορφο κοινωνικό δυναμικό. Ειδικά, εν όψει των κρίσιμων μαχών που ανοίγονται μπροστά μας και αφορούν τις απόπειρες κράτους και πανεπιστημιακών διοικήσεων να κάνουν «έξωση» στα πολιτικά-πολιτιστικά φεστιβάλ από τους πανεπιστημιακούς χώρους, η απλόχερη στήριξη που έδειξε ο κόσμος του αγώνα και του κινήματος στις φετινές Αναιρέσεις χαρίζει αισιοδοξία και αυτοπεποίθηση, ενώ είναι και ενδεικτική της διευρυμένης απεύθυνσης που μπορεί να έχει η αντικαπιταλιστική Αριστερά στην κοινωνία.

Χρίστος Κρανάκης

Οι Αναιρέσεις άνθισαν και στους Βράχους στέλνοντας πολιτικό μήνυμα ανατροπής

Οι Αναιρέσεις στην Αθήνα, όπως και άλλα πολιτικά-πολιτιστικά φεστιβάλ, βρέθηκαν στο «μάτι του κυκλώνα» της νέας επίθεσης στους δημόσιους χώρους και στα Πανεπιστήμια. Μετά από περίπου 20 χρόνια παρουσίας στη Γεωπονική Σχολή Αθηνών, η οργανωτική του φεστιβάλ κλήθηκε να βρει και να διαμορφώσει νέο χώρο – υπό την ασφυκτική πίεση του χρόνου – προκειμένου να φιλοξενήσει το φεστιβάλ. Η αλλαγή «έδρας» αποτελεί από μόνο του ένα δύσκολο στοίχημα για κάθε φεστιβάλ, ειδικά όταν αυτό βρίσκεται διαρκώς κλειστές τις πόρτες σχεδόν όλων των δημοσίων πανεπιστημίων και χώρων που θα μπορούσαν να το φιλοξενήσουν. Τα μέλη του ΝΑΡ και της ΝΚΑ (ειδικά εκείνα της σπουδάζουσας), πάντως, υπερέβησαν εαυτόν και κατάφεραν μέσα σε τρεις μέρες να αναδιαμορφώσουν το Θέατρο Βράχων προκειμένου να καλύ-

ψει πλήρως τις ανάγκες του φεστιβάλ. Η επιτυχής διεξαγωγή του φεστιβάλ, κάτω από ιδιαίτερα ασφυκτικές συνθήκες και απέναντι σε μεθοδεύσεις που – ούτε λίγο, ούτε πολύ – στόχευαν στην ακύρωση του, συνιστά μία πρώτη πολιτική επιτυχία.

Μαζική πολιτική στήριξη

Την ανάγκη στήριξης του φεστιβάλ, ειδικά φέτος, αντιλήφθηκαν χιλιάδες κόσμος, καθώς ήταν μεγάλη η προσέ-

λευση και τις τρεις μέρες. Ιδιαίτερα μαζική, ίσως περισσότερο από άλλες χρονιές, ήταν η παρουσία κόσμου του κινήματος. Μέλη συλλογικοτήτων γειτονιάς (ειδικά από τα Ανατολικά), σωματείων, παλιού και νέου σύντροφου που δραστηριοποιούνται σε μετωπικά εγχειρήματα της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, έδωσαν βροντερό παρόν. Μάλιστα, αξιοσημείωτη ήταν η θέληση οικονομικής ενίσχυσης όπως εκφράστηκε στην είσοδο και τα μπαρ, όπου πολύς κόσμος αρνούνταν να πάρει πίσω τα ρέστα του και προτιμούσε να δοθούν στο συλλογικό ταμείο του φεστιβάλ. Δείγμα του αναβαθμισμένου χαρακτήρα της φετινής διοργάνωσης αποτελεί και η μαζικότητα και στις τρεις κεντρικές πολιτικές εκδηλώσεις, όπως και στα workshops, ειδικά αυτό για τις «Επιπτώσεις της εργασίας στην ψυχική υγεία των εργαζομένων και το αποτύπωμα που αφήνει».

Οι Αναιρέσεις κέρδισαν ένα πρώτο, μεγάλο στοίχημα απέναντι σε όσους πίστευαν πως θα «ξεμπερδέψουν» εύκολα με τα ριζοσπαστικά φεστιβάλ!

«Ευρωπαϊκή Ένωση, Μύθοι & Πραγματικότητα»

Η εκδήλωση της πρώτης ημέρας για την ΕΕ και τους μύθους της είχε το στίγμα των ευρωεκλογών. Οι εισηγητές Μικαέλα Κούρλα και Αντώνης Δραγανίγος, υποψήφιοι με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία, στάθηκαν στο ρόλο που παίζει η ΕΕ πίσω από σχεδόν κάθε αντιλαϊκή κίνηση που επιχειρεί το κεφάλαιο και η κυβέρνηση στην Ελλάδα, όπως και στη σημασία που έχει η στήριξη στις φετινές ευρωεκλογές της πολιτικής δύναμης που θέτει ως στόχο την οικοδόμηση ενός πλατιού αντικαπιταλιστικού και αντιΕΕ ρεύματος. Τον λόγο πήραν και μέλη άλλων οργανώσεων που συνεισέφεραν στη συζήτηση.

«Με την απελευθερωτική παιδεία των κοινωνικών αναγκών ενάντια στην εκπαίδευση αγοράς, ΕΕ – κεφαλαίου»

Η δεύτερη εκδήλωση των Αναιρέσεων ήταν αφιερωμένη στο μέτωπο της εκπαίδευσης. Οι Γιώτα Ιωαννίδου (εκπαιδευτικός), ο Περικλής Παυλίδης (καθηγητής ΠΤΔΕ ΑΠΘ) και ο Ορφέας Παρδάλης (φοιτητής), στάθηκαν στα προβλήματα που υπάρχουν σε όλες τις βαθμίδες της ελληνικής εκπαίδευσης. Κοινή συνισταμένη αυτών, η προσπάθεια διαρκούς υποβάθμισης της δημόσιας - δωρεάν εκπαίδευσης και η ακόμα μεγαλύτερη υπαγωγή της γνώσης στις ανάγκες του κεφαλαίου. Μιλώντας για το πώς η κατάσταση ανατρέπεται, στάθηκαν στη σημασία ενοποίησης των επιμέρους αντιστάσεων στον χάρτη της παιδείας σε ένα ενιαίο μαζικό πανεκπαιδευτικό κίνημα. Από «κάτω», τοποθετήθηκαν μόνιμοι εκπαιδευτικοί στη δευτεροβάθμια, αναπληρωτές και ερευνητές πανεπιστημίων.

«Η αλήθεια βομβαρδίζεται: Πολεμική προπαγάνδα, απόκρυψη και φίμωση των αγωνιστικών φωνών με αφορμή την Παλαιστίνη»

Ο κύκλος των εκδηλώσεων έκλεισε την τρίτη ημέρα του φεστιβάλ, με μια συζήτηση αφιερωμένη στην προπαγάνδα που ασκείται (και) μέσω των ΜΜΕ πάνω στο ζήτημα του πολέμου. Η Μαρίνα Μείνιτση και ο Γιώργος Παυλόπουλος αμφότεροι δημοσιογράφοι, εξήγησαν με παραδείγματα από την Ελλάδα και τον κόσμο, πώς ο ιστός που υφαίνουν οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις επιχειρεί να κρατήσει στην αφάνεια ή να στιγματίσει τις αντιπολεμικές φωνές και το κίνημα που γεννιέται διεθνώς κατά της γενοκτονίας των Παλαιστινίων.

Workshop και συζητήσεις

Εκτός των κεντρικών εκδηλώσεων, όπως κάθε χρονιά έτσι και φέτος, διοργανώθηκαν αρκε-

τά θεματικά πολιτικά workshop. Την Παρασκευή, μαχόμενοι δικηγόροι παρουσίασαν τις αλλαγές στον νέο ποινικό κώδικα και πως αυτές συνδράμουν στην προσπάθεια κράτους, κυβέρνησης και ΕΕ να στοχοποιήσουν περαιτέρω τους αγωνιστές και τις αγωνίστριες του κινήματος. Το Σάββατο, ο Ανυπότακτος Μαθητής συζήτησε για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι μαθητές/τριες στην καθημερινότητα τους στο σχολείο, όσο και για εκείνα που καλούνται να αντιμετωπίσουν όταν αποφοιτήσουν. Την Κυριακή, διεξήχθη μαζική συζήτηση γύρω από τις επιπτώσεις της εργασίας στην ψυχική υγεία των εργαζομένων και το αποτύπωμα που αφήνει, σε μία εποχή που εκτοξεύονται τα ποσοστά εργαζομένων που ταλαιπωρούνται από υπερκόπωση, άγχος και κατάθλιψη.

Πλούσιο πρόγραμμα και πολιτιστικό αντιπρόταγμα

Πέρα από το πολιτικό πρόγραμμα του φεστιβάλ, με επιτυχία ολοκληρώθηκε και το πολιτιστικό. Σημειώνονται ονόματα καλλιτεχνών σε διαφορετικά μουσικά ρεύματα, πολλά εκ των οποίων με πολιτικοποιημένο στίχο, «δέθηκαν» με το κοινό των Αναιρέσεων. Οι δύο σκηνές των Βράχων «βάραιναν» ταυτόχρονα, σε διαφορετικούς ρυθμούς. Μεταξύ των καλλιτεχνών που τίμησαν τις Αναιρέσεις ήταν η Ρίτα Αντωνούλου, ο Βαγγέλης Κορακάκης, ο Βέβηλος, η Sadahzinia, η Νεφέλη Φασούλη και ο Δημήτρης Πουλικάκος.

Διεθνής αλληλεγγύη

Για ακόμα μία χρονιά, πολιτικές οργανώσεις της ριζοσπαστικής, αντικαπιταλιστικής, κομμουνιστικής Αριστεράς από χώρες του εξωτερικού στάθηκαν στο πλευρό των Αναιρέσεων. Πολιτικές νεολαίες από διάφορα σημεία της γης απέστειλαν βιντεοσκοπημένα ή γραπτά μηνύματα, δηλώνοντας την αλληλεγγύη τους στους αγώνες που δίνει η νεολαία στη χώρα και ευχήθηκαν καλή επιτυχία στο φεστιβάλ. Συγκεκριμένα, χαιρετισμό απεύθυναν το Εργατικό Κόμμα από την Τουρκία, η Νεολαία Κόμματος Εργατών επίσης από την Τουρκία, η Κόκκινη Πρωτοβουλία - Κόκκινη Δράση από τη Σερβία και την Κροατία, η Κολεκτίβα «Ρήξη» από την Πορτογαλία, το Εργατικό Σοσιαλιστικό Διεθνιστικό Κόμμα από την Ισπανία και η πολιτική οργάνωση POSI από την Ισπανία.

Για κάθε σύντροφο που χάνεται γινόμαστε εμείς χιλιάδες αντίγραφα του!

Μέσα σε όλα, οι φετινές Αναιρέσεις διεξήχθησαν στη «σκιά» τριών αναπάντεχων απωλειών αγαπημένων συντρόφων. Του Φώτη, του Νίκου και του Σπύρου. Το φετινό φεστιβάλ αφιερώθηκε στον αγαπημένο μας σύντροφο Σπύρο Χαϊκάλη, που έφυγε τελευταίος, αφήνοντάς μας με μια αβάσταχτη απώλεια...

Πάτρα: Δυνατό «αεράκι» αγώνα και αλληλεγγύης από το Νότιο Πάρκο

Με απόλυτη επιτυχία πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 30 Μάη και το Σάββατο 1 Ιούνη αντίστοιχα το Φεστιβάλ Αναιρέσεις στην Πάτρα.

Ήταν ένα διήμερο γεμάτο από πολιτικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις, μουσική και διασκέδαση. Η προσέλευση τόσο στο πολιτικό όσο και στο πολιτιστικό σκέλος και των δύο ημερών ήταν μαζική, τα θεματικά περίπτερα κέντρισαν το ενδιαφέρον του κόσμου, ενώ το βιβλιοπωλείο προμήθευσε τους επισκέπτες με πολιτικά και λογοτεχνικά αναγνώσματα (και) για το καλοκαίρι.

Την πρώτη μέρα του φεστιβάλ, πλήθος κόσμου συγκεντρώθηκε στον χώρο του Νότιου Πάρκου για να παρακολουθήσει την εκδήλωση «Ευρωπαϊκή Ένωση: Μύθοι και πραγματικότητα!», στην οποία παρουσιάστηκε η νέα μπροσούρα του NAP για την ΕΕ. Πριν την έναρξη του καλλιτεχνικού προγράμματος, οι συντρόφισσες και οι σύντροφοι της νΚΑ Πάτρας, αφιέρωσαν το φετινό φεστιβάλ, στην μνήμη του αγαπημένου μας συντρόφου Σπύρου Χαϊκάλη, που τόσο πρόωρα έφυγε από κοντά μας τον Μάιο. Στη συνέχεια τη σκυτάλη πήραν οι ΠΕΜΠΕlution, ενώ η βραδιά έκλεισε με ένα ξέφρενο γλέντι από τους Γκιντίκι, σε παραδοσιακού ρυθμού από όλη την Ελλάδα.

Τη δεύτερη μέρα, μία από τις πιο έντονες στιγμές του φεστιβάλ έλαβε χώρα κατά την διάρκεια της εκδήλωσης για την παλαιστι-

νιακή αντίσταση, με τίτλο «Από τη Γάζα μέχρι το Columbia οι λαοί μίλησαν! Νίκη στα όπλα της Παλαιστινιακής Αντίστασης!». Πλήθος κόσμου άκουσε με συγκίνηση τον Πρόεδρο Ένωσης Παλαιστινίων Εργαζομένων στην Ελλάδα, Μιχιάλ Εκτάμι, να περιγράφει τον πολυετή αγώνα που δίνει ο παλαιστινιακός λαός για το δικαίωμά του στην αυτοδιάθεση. Όπως εξήγησε, παρά την τεράστια επίθεση, το ηθικό του παλαιστινιακού λαού παραμένει υψηλό και τροφοδοτείται από το διεθνές κίνημα συμπαράστασης και αλληλεγγύης, ειδικά αυτό της νεολαίας. Όσον αφορά το πολιτιστικό πρόγραμμα της βραδιάς, τη σκυτάλη πήραν πρώτα οι TWINSANITY και ΤΑΦ ΛΑΘΟΣ, οι οποίοι πλημμύρισαν με hip-hop ρυθμούς το Νότιο Πάρκο, ενώ η βραδιά έκλεισε με πάρτι από την LiloPelekai.

Το Φεστιβάλ των Αναιρέσεων αποτέλεσε για ακόμα μία χρονιά μια γιορτή για την τέχνη που χειραφετεί, μια συλλογική διαδικασία πολιτικής και πολιτιστικής έκφρασης. Με κεντρικό σύνθημα «Στις μέρες της οργής, χτίζουμε τον κόσμο της ανατροπής», η επιτυχής διεξαγωγή των Αναιρέσεων στην Πάτρα και η μαζική προσέλευση (ειδικά της νεολαίας) σε αυτό, φανερώνουν τις δυνατότητες συγκρότησης ενός ανατρεπτικού πολιτικού ρεύματος στην πόλη. Οι Αναιρέσεις ανανεώνουν το ραντεβού τους για το 2025!

Δέσποινα Θωμοπούλου

Βόλος: Δεκάδες κρούσματα σαλμονέλας λόγω μολυσμένου νερού

ΠΑΝΩ από 120 ήταν μέχρι το βράδυ της Πέμπτης 6/6 τα καταγεγραμμένα κρούσματα γαστρεντερίτιδας στα χωριά Ριζόμυλο και Στεφανοβίκειο Μαγνησίας, λόγω του μολυσμένου νερού. Αρχικά, με βάση και την ανακοίνωση του Γενικού Νοσοκομείου Βόλου, υπήρχε και συσχέτιση του θανάτου μίας 91χρονης γυναίκας από την περιοχή του Αλμυρού, η οποία είχε εισαχθεί με σηπτικό σοκ και συμπτώματα γαστρεντερίτιδας, κάτι που στην πορεία διαψεύστηκε. Πάντως αρκετοί ήταν οι πολίτες που χρειάστηκαν νοσηλεία. Σύμφωνα με την ΕΟΔΥ, η ξηρασία και οι συχνές διακοπές ρεύματος ευθύνονται για την εμφάνιση της σαλμονέλας. Όλες τις προηγούμενες ημέρες, το δίκτυο ύδρευσης λειτουργούσε και μόνο μετά τα δεκάδες κρούσματα απαγορεύτηκε η οποιαδήποτε επαφή με το νερό, ενώ τα πρώτα εμφιαλωμένα νερά έφτασαν την Κυριακή 2/6! Οι κάτοικοι της Μαγνησίας στο έλεος της πλήρους αδιαφορίας τοπικού και κεντρικού κράτους...

Ηρώδειο: Παρέμβαση καλλιτεχνών υπέρ της Παλαιστίνης

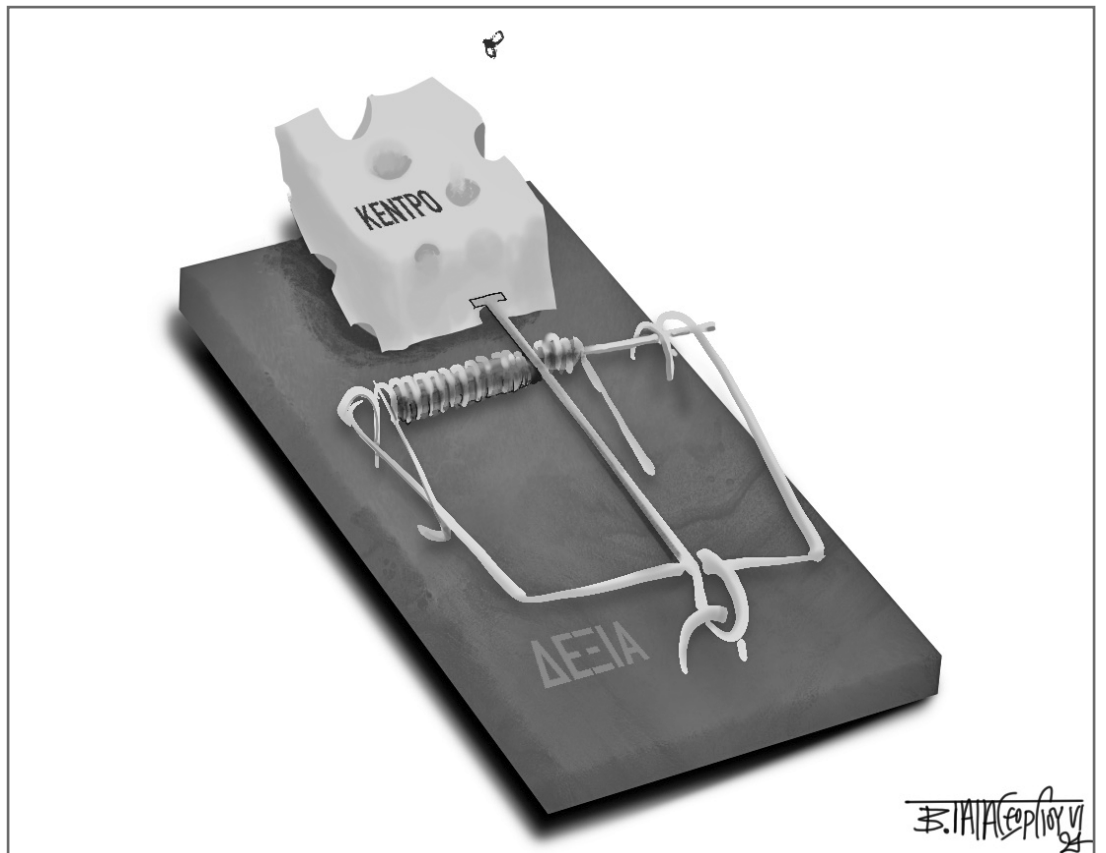
ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ υπέρ της Παλαιστίνης πραγματοποίησε το απόγευμα της Τρίτης (4/6) πρωτοβουλία καλλιτεχνών στο Ηρώδειο, όπου παιζόταν η διάσημη όπερα *Τόσκα* του Τζάκομο Πουτσίνι! Καλλιτέχνες, αλληλέγγυες και αλληλέγγυοι στον λαό της Παλαιστίνης ανέβηκαν και ανάρτησαν μια μεγάλη παλαιστινιακή σημαία, ενώ στο Ηρώδειο προσέρχονταν πολλοί θεατές. Σίγουρα μια δυναμική ενέργεια με ξεχωριστό συμβολισμό, η οποία ήρθε να προστεθεί στις δράσεις που έχουν γίνει στον χώρο του πολιτισμού τους τελευταίους μήνες και που δείχνει ότι οι φωνές υπέρ της Παλαιστίνης δεν πρόκειται να σιωπήσουν, αλλά δυναμώνουν και πολλαπλασιάζονται!

Πέθανε ο αγωνιστής Στάθης Κωνσταντόπουλος

ΕΦΥΓΕ από τη ζωή, σε ηλικία 74 ετών, ο κομμουνιστής αγωνιστής και ηγετικό στέλεχος του ΚΚΕ (μ-λ) Στάθης Κωνσταντόπουλος. Ο Στάθης Κωνσταντόπουλος γεννήθηκε το 1950 στην Πλάτη της Μεσσηνίας, ένα από τα πέντε παιδιά μίας φτωχής αγροτικής οικογένειας. Στις αρχές του 1970 μετανάστευσε στον Καναδά όπου εντάχθηκε και αγωνίστηκε στις γραμμές του ΑΜΕΕ. Με τη μεταπολίτευση επέστρεψε στην Ελλάδα. Από τότε και μέχρι την τελευταία του στιγμή αφιέρωσε τη ζωή του στην πάλη για τα δίκια των πολλών, για την ανασυγκρότηση του επαναστατικού κομμουνιστικού κινήματος μέσα από τις γραμμές του ΚΚΕ (μ-λ). «Η παρακαταθήκη του Στάθης Κωνσταντόπουλου είναι χρέος και ευθύνη για την Οργάνωσή μας», τονίζει το ΚΚΕ (μ-λ). «Θα τον θυμόμαστε και θα τον τιμούμε πάντα για την προσφορά του στους αγώνες της εργατικής τάξης», σημειώνει το ΝΑΡ, εκφράζοντας τη βαθιά του λύπη. Η κηδεία του θα γίνει το Σάββατο 8/6 στις 11 π.μ. στο νεκροταφείο Αγίου Δημητρίου.

Ακροβασίες | Βασίλης Παπαγεωργίου

Με ένα ...κλικ

ΑΝΤΑΡΣΥΑ: ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩ ΜΕ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΥΣ ΚΑΙ ΟΙΕΛΕ

► Με τη διοίκηση του μαχητικού και δραστήριου Σωματείου Συνταξιούχων «Η Συσπείρωση», στα γραφεία του στο ΕΚΘ, συναντήθηκε την Πέμπτη 6/6 αναπροσωπεία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία, αποτελούμενη από τους Θανάση Αγαπητό και Γιάννη Λαθίρα, υποψήφιο ευρωβουλευτή. Στη συζήτηση, μεταξύ άλλων τονίστηκε το γεγονός ότι τα προβλήματα των 2,7 εκατομμυρίων απομαχών της δουλειάς, απουσιάζουν εκκωφαντικά από την ανούσια προεκλογική συζήτηση. Επίσης, παρουσιάστηκε το πρόγραμμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για αποδέσμευση από ΕΕ και ΝΑΤΟ για να αυξηθούν οι μισθοί και οι συντάξεις, να παταχθεί η ακρίβεια που λεηλατεί τις πενιχρές συντάξεις, να δοθούν πίσω δώρα και αναδρομικά, να καταργηθούν η προσωπική διαφορά και οι αντιασφαλιστικοί νόμοι. Παράλληλα, αντιπροσωπεία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, αποτελούμενη από τους υποψήφιους ευρωβουλευτές Θανάση Διαβολάκη και Σάλμα Σάουα, συναντήθηκε με τους εκπροσώπους του Προεδρείου της ΟΙΕΛΕ Γιώργο Χριστόπουλο (Πρόεδρος) και τον Χρήστο Σαρρή (Β' Αντιπρόεδρος). Το ΔΣ της ΟΙΕΛΕ αποφάσισε να συνεργαστεί με την Παλαιστινιακή Παοικία Ελλάδας, ώστε να αποσταλεί, όποτε αυτό καταστεί εφικτό, εκπαιδευτικό υλικό στα παιδιά της Γάζας.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΑΛΕΞΑΤΟΥ

► Την Πέμπτη 13/6 στις 7 μ.μ. στην αίθουσα της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών (Γενναδίου 8 και Ακαδημίας, 7^{ος} όροφος) θα γίνει η παρουσίαση του βιβλίου του Γιώργου Αλεξάτου *Η εργατική τάξη στην Ελλάδα. Κοινωνική συγκρότηση και ταξικοί αγώνες, 1940-1990* (εκδόσεις Κουκκίδα).

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ: ΓΙΟΓΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΛΕΣΧΗ

► Η Ομάδα Γιόγκα της Εργατικής Λέσχης Νέας Σμύρνης διοργανώνει ανοιχτό μάθημα το Σάββατο 15/6 στις 8 μ.μ. στην πλατεία Νέας Σμύρνης. «Σας περιμένουμε όλες και όλους εκεί με το στρωματάκι σας», αναφέρει το κάλεσμα.

Ανακοίνωση ΝΑΡ - Σοσιαλιστικής Αυγής

«Η Συμφωνία των Πρεσπών δεν ήταν ποτέ ένα χτύπημα στον εθνικισμό, όπως παρουσιάστηκε. Αντίθετα, βρισκόταν στην υπηρεσία των ιμπεριαλιστικών προτεραιοτήτων στην περιοχή, ενώ παρέβλεπε την εθνικιστική δυναμική που δημιουργούσε το αφήγημα της «εθνικής προδοσίας»», σημειώνουν σε κοινή τους ανακοίνωση το ΝΑΡ και η Σοσιαλιστική Αυγή από τη Βόρεια Μακεδονία. «Σήμερα, απαιτείται ένα κοινό μέτωπο ενάντια στο πολυεθνικό κεφάλαιο, την ΕΕ και το ΝΑΤΟ», προσθέτουν μεταξύ άλλων. Ολόκληρη η ανακοίνωση στο naret.gr.

Μποϊκοτάζ εξετάσεων Κραβ Μαγκά

Σε μποϊκοτάζ των εξετάσεων της ισραηλινής πολεμικής τέχνης Κραβ Μαγκά, οι οποίες είναι προγραμματισμένες για το Σάββατο 8/6 στο ΟΑΚΑ, καλεί η Ένωση Παλαιστίνιων Εργαζομένων στην Ελλάδα. Όπως σημειώνει, οι επικεφαλής εκπαιδευτές της Ομοσπονδίας Κραβ Μαγκά «έχουν δράσει στον ισραηλινό κατοχικό στρατό, στις ειδικές δυνάμεις του Ισραήλ και στην ισραηλινή αστυνομία! Επίσης, εκπαιδεύουν παράνομους ισραηλινούς εποίκους στα κατεχόμενα παλαιστινιακά εδάφη!». «Δεν πρέπει να επιβραβεύουμε τους σιωνιστές δολοφόνους, που δοκιμάζουν την τέχνη του θανάτου στα παιδιά της Παλαιστίνης!», τονίζει.

Συνέντευξη

ΣΤΟΝ
ΓΙΑΝΝΗ
ΕΛΑΦΡΟ

► Τελευταίες ώρες πριν τις εκλογές. Ποιους λόγους θα ξεχώριζες σε κάποιον/α για να ψηφίσει ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία;

Καταρχάς, οι άνθρωποι που είμαστε μαζί σε συλλογικές, κινηματικές, σωματεία, φοιτητικούς συλλόγους, κινήσεις περιφερειών και πόλεων χρειάζεται να στηρίξουμε την αντικαπιταλιστική αριστερά για να δώσουμε δύναμη στους δικούς μας αγώνες την επόμενη μέρα. Να γίνει ορατό και στο πολιτικό επίπεδο το ρεύμα της ανυπακοής, που καταγράφεται σε αυτούς τους χώρους με αρκετά μαζικούς όρους. Να ξεπεραστεί η ανάθεση των πολιτικών αναζητήσεων του κόσμου της αμφισβήτησης και της κομμουνιστικής αναζήτησης στα κόμματα του κοινοβουλευτικού δρόμου και της συστημικής αριστεράς.

Όμως, θα έλεγα και σε όλους και όλες που βλέπουν ότι η ζωή τους χειροτερεύει από τις επιλογές των κυβερνήσεων, των καθεστωτικών κομμάτων, της ΕΕ και του καπιταλιστικού συστήματος, να μην αφήσουν κανένα περιθώριο για να εκληφθεί το εκλογικό αποτέλεσμα ως πράσινο φως για τη συνέχιση αυτής της πολιτικής από τα κόμματα που από κοινού την υπηρετούν. Να μην αδιαφορήσουν, αλλά να χρησιμοποιήσουν την ψήφο τους για να στείλουν μήνυμα καταδίκης αυτών των κομμάτων και ταυτόχρονα θέλησης η κατάσταση να πάει αλλιώς, αριστερά, ανατρεπτικά, αντικαπιταλιστικά στηρίζοντας την ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Για να διεκδικήσουμε τον πλούτο που παράγουμε και τη ζωή που μας αξίζει σε μια κοινωνία αλληλεγγύης, φιλίας των λαών, χωρίς εκμετάλλευση, φτώχεια και πολέμους. Τα θέλουμε όλα και για όλους/ες.

► Σας κατηγορούν πως είναι μαξιμαλιστικά όλα αυτά, πως δεν γίνονται...

Εμείς, λοιπόν, απαντάμε ότι είδαμε που μας έφτασαν τα μινιμαλιστικά, με τη διακυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, που όχι μόνο κόστισε στην αξιοπιστία της αριστεράς, αλλά και στην ελπίδα ότι αυτός ο κόσμος μπορεί να αλλάξει. Με τη διατήρηση άθικτης της δύναμης της πλουτοκρατίας και τα νέα μνημόνια της φτώχειας, απογοήτευσαν και οδήγησαν ξανά κόσμο στην αγκαλιά της συντήρησης, που προβάλλει ως μονόδρομο τον καπιταλισμό. Η λοιπόν θα

Μαρία Μπικάκη

μέλος συντονιστικού ΚΕΔΔΑ και Αριστερής Πρωτοβουλίας Βύρωνα, υποψήφια ευρωβουλευτήρια με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία

Τα εκβιαστικά διλήμματα έχουν μπαγιατέψει

Σε όλους και όλες που βλέπουν τη ζωή τους να χειροτερεύει, λόγω της πολιτικής κυβερνήσεων, ΕΕ, κεφαλαίου, λέω «να μην αφήσουν κανένα περιθώριο για να εκληφθεί το εκλογικό αποτέλεσμα ως πράσινο φως για τη συνέχιση αυτής της πολιτικής από τα κόμματα που από κοινού την υπηρετούν.

Να μην αδιαφορήσουν, να χρησιμοποιήσουν την ψήφο τους για να στείλουν μήνυμα καταδίκης», τονίζει στο Πριν η Μαρία Μπικάκη, υποψήφια ευρωβουλευτήρια με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία.

συγκρουστούμε απαιτώντας μισθούς, μείωση ωρών εργασίας, συντάξεις, δημόσια και δωρεάν κοινωνικά αγαθά και υπηρεσίες, να μπει τέρμα στην λεηλασία ανθρώπων και φύσης και στην κυριαρχία του κεφαλαίου, έξω από τους πολεμικούς ανταγωνισμούς του ΝΑΤΟ και της ΕΕ ή θα πηγαίνουμε από το κακό στο χειρότερο. Ας μην επαναλαμβάνουμε, λοιπόν, τις αποτυχημένες συνταγές με νέους εκτελεστές, όπως ΝΕΑΡ ή ΜΕΡΑ25 και λίγο πολύ και τους ίδιους πρωτεργάτες της διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

► Μεγάλο μέρος του κόσμου είναι κατά της ΕΕ και της

πολιτικής της. Παρόλα αυτά ελάχιστες πολιτικές δυνάμεις αναδεικνύουν μια γραμμή ρήξης και αποδέσμευσης, όπως η ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Μπορεί να συσπειρώσει αυτό;

Όταν στις δημοσκοπήσεις βγαίνει ότι το 53% στη χώρα μας είναι αρνητικό για την ΕΕ, προφανώς μπορεί να υπάρξει ένα μαζικό πολιτικό κίνημα που θα συσπειρώσει στην κατεύθυνση της απειθαρχίας, ρήξης και αποδέσμευσης με αριστερό διεθνιστικό αντικαπιταλιστικό πρόσημο. Αλλά, κόμματα όπως το ΚΚΕ, λειτουργούν αποσυσπειρωτικά γι' αυτόν τον στόχο, γιατί δεν τολμούν πλέον να μιλούν για ρήξη και έξοδο από την ΕΕ, καλλιεργούν φοβικά σύνδρομα, μεταθέτοντας στο απώτερο μέλλον τη σύγκρουση, με το επιχείρημα ότι τώρα είναι καταστροφικό το έξω από την ΕΕ, το έξω από το ευρώ. Έτσι, επιδρούν συντηρητικά και δεν συμβάλλουν στο να δημιουργηθεί αυτό που επικαλούνται ότι λείπει, η ωρίμανση των συνθηκών, που δεν θα πέσει από τον ουρανό.

Ενώ και άλλα κόμματα που αναφέρονται στην αριστερά ή τον αντικαπιταλισμό καταχωνιάζουν, αρνούνται ή και πολεμούν ως μη ρεαλιστικό και κατανοητό από τις μάζες τον στόχο της αποδέσμευσης και λειτουργούν ως τροχοπέδη στη συσπείρωση και κοινή στάση της αριστεράς γύρω από αυτόν τον στόχο. Το ΜΕΡΑ25 καλλιεργεί και αυταπάτες για τον ρόλο της ΕΕ, μιλώντας για δυνατότητα μεταρρύθμισης της λυκοσυμμαχίας των επιχειρηματικών ομίλων σε ένωση για το συμφέρον των λαών.

► Κάποιοι λένε πως «καλά τα λέτε», αλλά αφού μάλλον δεν βγάζετε ευρωβουλευτή, θα ψηφίσω κάτι άλλο. Τι τους απαντάς;

Ότι τα εκβιαστικά διλήμματα για τη χαμένη ψήφο έχουν μπαγιατέψει. Χρειάζεται ο αριστερός κόσμος να χειραφετηθεί από τον εγκλωβισμό του σε αυτά. Να ξεπεράσει την ανάθεση της εκπροσώπησης του

στη ρεφορμιστική συστημική αριστερά με τη λογική του μικρότερου κακού και να βλέπει την ανατρεπτική αριστερά ως δύναμη μόνο για κινηματική δράση. Όσα εμπόδια και να βάζουν με τα εκλογικά συστήματα και τα καθεστωτικά μίντια για να περιθωριοποιήσουν την αντικαπιταλιστική κομμουνιστική αριστερά, εμείς διεκδικούμε να είμαστε παρόντες παντού, ορατοί και δυνατοί για να εκφράζουμε τα εργατικά συμφέροντα για να τους χαλάμε τα σχέδια. Και ως αντιδιαχειριστική δύναμη δεν θα παγιδευτούμε στο κυνήγι μιας έδρας, όπως άλλοι, που εξαντλούν την παρέμβασή τους στα κοινοβούλια. Τίποτα εξάλλου από όσα ακυρώσαμε, όπως η απαγόρευση των διαδηλώσεων, δεν κρίθηκε στα έδρανα, αλλά στους αγώνες. Στις εκλογές, λοιπόν, να πάρουν όλοι θέση επιλέγοντας πολιτικές και να μην αρκεστούν στη μισή αντίσταση, τη μισή ρήξη, το μικρότερο κακό. Να ψηφίσουν όπως αγωνίζονται, ανατρεπτικά, ανυπάκουα, αντικομμουνιστικά, άρα ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

► Αρκετοί συνδυασμοί μιλούν για Αριστερά, αλλά πολύς κόσμος θεωρεί πως λείπει μια μάχιμη Αριστερά. Πως θα συμβάλλει σε αυτό η ΑΝΤΑΡΣΥΑ;

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, παρά τις αδυναμίες και τις ελλείψεις της, έχει συμβάλλει στην ανάδειξη των προβλημάτων, των αιτιών και των ενόχων, την υπεράσπιση των λαϊκών αναγκών, την εργατική και λαϊκή οργάνωση, την εκδήλωση αγώνων κόντρα σε κεφάλαιο, ΕΕ και το πολιτικό τους προσωπικό. Με τη συμβολή των μελών της, των φίλων της και των μέχρι σήμερα ανένταχτων αγωνιστών/στριών μπορεί να πλαισιωθεί, να αναβαθμιστεί την παρέμβασή της, σε ανεξαρτησία και διαχωρισμό από τη ρεφορμιστική αριστερά, τον προσανατολισμό της για τη στρατηγική της κατεύθυνση τη σοσιαλιστική κοινωνία, τη δημοκρατική της λειτουργία. Μπορεί με τη σταθερή μετωπική της απεύθυνση σε άλλες δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς να συμβάλλει στη συγκέντρωση δυνάμεων σε ένα μαζικό πόλο της αντικαπιταλιστικής κομμουνιστικής αριστεράς και της ριζοσπαστικής οικολογίας, σε κίνημα εργατικής χειραφέτησης και στο άνοιγμα του δρόμου για την επανάσταση και τον σοσιαλισμό.

Όταν το 53% είναι αρνητικό για την ΕΕ, μπορεί να υπάρξει ένα μαζικό πολιτικό κίνημα για ρήξη και αποδέσμευση με αριστερό διεθνιστικό αντικαπιταλιστικό πρόσημο.

“

Πίσω από τις κάμερες

Σε λίγες ώρες ανοίγουν οι κάλπες για τις ευρωεκλογές και στις 7 το απόγευμα της Κυριακής τηλεοπτικοί αναλυτές και δημοσκοπιοί θα αναλύσουν το κοινό exit poll. Η προεκλογική περίοδος διήρκεσε μόλις 15 ημέρες, διάστημα κατά το οποίο εξαφανίστηκε το πραγματικό

ΓΡΑΦΑΜΕ την περασμένη εβδομάδα πως η προεκλογική διαφήμιση στο facebook είναι υποβαθμισμένη, κυρίως εξαιτίας της απόφασης της Meta να υποβαθμίσει στη ροή τις προεκλογικές ειδήσεις. Δεν συμβαίνει το ίδιο με τη Google. Την τελευταία εβδομάδα η Ελλάδα εκτινάχθηκε στις προεκλογικές δαπάνες των ευρωεκλογών, με τη ΝΔ να προηγείται όλων των κομμάτων, ακόμη και ευρωπαϊκών. Έως και τις 5 Ιουνίου δαπάνησε 224.000 ευρώ σε διαφημιστικά βίντεο.

ΤΟ FACEBOOK αφαίρεσε εκατοντάδες ψεύτικους λογαριασμούς από προγράμματα τεχνητής νοημοσύνης που υπερασπιζόνταν τις θηριωδίες του ισραηλινού στρατού, με στόχο την ενίσχυση της θεωρίας περί αντισημιτισμού στις καταλήψεις πανεπιστημίων των ΗΠΑ. Η Meta δήλωσε πως οι λογαριασμοί σχετίζονταν με την εταιρεία μάρκετινγκ Stoic που όπως αποκάλυψαν οι New York Times, προσελήφθη από την κυβέρνηση του Ισραήλ που πλήρωσε 2 εκατ. δολάρια για την καμπάνια υποστήριξης.

ΑΥΤΗ ΤΗ ΦΟΡΑ, το διαφημιστικό βιντεάκι της κρατικής ασφάλειας «διπλή επιχείρηση της ΕΛΑΣ για την εκκένωση καταλήψεων», σε Εξάρχεια και Κυψέλη, έμεινε στα αζήτητα για την πλειονότητα των ΜΜΕ. Προβλήθηκε ολόκληρο όπως εστάλη σκηνοθετημένο με πολιορκητικούς κριούς και περί τους 50 ΜΑΤατζήδες, διμοιρίες και κλούβες από την αστυνομία μόνο στα πιο ευνοημένα, υποταγμένα στο Μαξίμου μίντια. Ίσως επειδή στα άλλα έμαθαν πως η επιχείρηση έγινε σε άδεια κτίρια...

Ματίνα Παπαχριστούδη

Ευρωεκλογές: Τηλεοπτική ανασκευή vs πραγματικότητα

διακούβευμα, καθώς και τα γεγονότα σε αυτή την εκλογική μάχη που αφορούν τις κοινωνίες σε όλη την Ευρώπη. Ανασκευάστηκε ένα σκηνοθετημένο πολιτικό σόου από εταιρείες επικοινωνίας, δημοσιογράφους και μίντια, με πρωταγωνιστές τους πολιτικούς αρχηγούς.

Τις τελευταίες μέρες, στα ελληνικά ΜΜΕ κορυφώθηκε η σύγκρουση επικοινωνιολόγων Μητσοτάκη - Κασσελάκη, με επίκεντρο το «πόθεν έσχες» τους. Πρώτο ή δεύτερο θέμα επί τρεις ημέρες στα κεντρικά δελτία των καναλιών με διάρκεια από 8,5 λεπτά (Star) έως και 5 λεπτά. Εκλογικό θέμα επίσης αποτέλεσε η ακρίβεια, με την ΕΡΤ να αναδεικνύεται πρωταθλήτρια στα πορπαρέ του Μαξίμου, προβάλλοντας τον πρωθυπουργό να «ανοίγει μέτωπο με την ακρίβεια» το επόμενο διάστημα, τις «μειωμένες τιμές στα ράφια», τους «φορολογικούς ελέγχους» που αποδίδουν, τον έλεγχο σε μεγαλοοφειλότες. Θέμα με την ακρίβεια έπαιζε και στο Mega, το οποίο εστίαζε κυρίως στις δραματικές αυξήσεις. Καμία σχεδόν αναφορά δεν

υπήρξε στα κανάλια για τις αιτίες των αυξήσεων-μαμούθ σε ρεύμα και ακτοπλοία, που αντιμετωπίζονται περίπου ως φυσικό φαινόμενο - όταν υπάρχει ρεπορτάζ, αυτό αφορά σε διαφήμιση εκπτώσεων ή προσφορών των ληστρικών παρόχων.

Η προεκλογική κάλυψη γίνεται μέσω των συνεντεύξεων, κυρίως των πολιτικών αρχηγών, με προβολή των σταρ υποψηφίων ευρωβουλευτών και τέλος. Στα δελτία ειδήσεων η τηλεοπτική πραγματικότητα αφορά φόνους, δολοφονίες, καύσινα με τα απαραίτητα πλάνα από παραλίες με «ζουμι» σε οπίσθια, πανελλαδικές εξετάσεις, φωτιές και ολίγον, τριάντα δευτερόλεπτα πριν τη λήξη, για τη Γάζα.

Την ίδια στιγμή, στα ευρωπαϊκά μίντια διαβάζουμε την (άλλη) ατζέντα της ευρωπαϊκής εκλογικής σύγκρουσης. Υποσχέσεις υποψηφίων για την προεδρία της ΕΕ περί κλιμάκωσης του πολέμου στην Ουκρανία εναντίον της Ρωσίας, σενάρια «περιορισμένης» χρήσης πυρηνικών όπλων, μετατόπιση της ευρωπαϊκής οικονομίας στην πολεμική βιομηχανία, άνοδος της Ακροδεξιάς με επίκεντρο τη μετανάστευση, προσφυγικές ροές, κλιματική κρίση, περιβάλλον και πράσινη ενέργεια.

ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΟΙ

Δίκτυο Ελεύθερων Φαντάρων «Σπάρτακος»

Άσκηση σε καύσινα

► Έντονες αντιδράσεις στην Κύπρο και καταγγελίες φαντάρων της ΕΛΔΥΚ για απάνθρωπες συνθήκες

Πολλές ήταν οι καταγγελίες που έλαβε το Δίκτυο «Σπάρτακος» για την διεξαγωγή της άσκησης (ΤΑΜΣ) «Νικητής-Δήμητρα» στην Κύπρο, εν μέσω εξαιρετικά υψηλών θερμοκρασιών και με τη συμμετοχή και φαντάρων της ΕΛΔΥΚ.

Το γράμμα που λάβαμε από την ΔΕΜ ΕΛΔΥΚ 3/1 αναφέρει: «Η κατάσταση αυτή τη στιγμή έχει ξεφύγει από κάθε έλεγχο. Διανυκτερεύουμε από την Τρίτη 4 Ιουνίου και έως την Παρασκευή 6 Ιουνίου σε βουνά της Κύπρου, όπου η θερμοκρασία πλέον ξεπερνάει τους 40 βαθμούς. Πάνω από πέντε στρατιώτες αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα κόπωσης, ηλιάνσης και έχουν κάνει εμετό. Όλη αυτή η κατάσταση συμβαίνει σε συνθήκες διχόνοιας των φαντάρων με τη νεότερη ΕΣΣΟ (τη Β'), καθώς έχει αποφασιστεί εκείνη να μη κάνει υπηρεσίες όσο έχει ΣΠΕΝ. Με αποτέλεσμα, η ΣΤ' και η Α' ΕΣΣΟ καθημερινά να έχουν υπηρεσί-

ες, πρωινές εργασίες εντός του στρατοπέδου και τώρα τη συμμετοχή στη συγκεκριμένη άσκηση, σε συνθήκες κυριολεκτικά μη βιώσιμες. Ελπίζουμε και ευελπιστούμε την αναβολή ή ακύρωση της άσκησης. Ακόμα και τα ίδια στελέχη μας λένε με διακριτική ευχέρεια ότι δεν είναι νόμιμο να πραγματοποιούνται ασκήσεις σε τέτοιες αντίξοες συνθήκες. Αν συνεχιστεί αυτή η κατάσταση είναι βέβαιο θα υπάρξουν πολύ ακραίες καταστάσεις».

Άλλη επιστολή καταγγελίας στρατιώτη από την ίδια ομάδα τονίζει μεταξύ άλλων: «Βρισκόμαστε σε άσκηση

του στρατοπέδου, κάτω από τον ήλιο, σε αντίξοες συνθήκες, με 42 βαθμούς. Δεν υπάρχει δέντρο που να μας παρέχει σκιά. Δύο φαντάροι έχουν πάθει ηλιάνση-θερμοπληξία. Και υπάρχει απαίτηση να φοράμε τα χιτώνια με κατεβαμένα τα μανίκια λόγω ασκήσεως».

«Ο νέος Ταξίαρχος από όταν ήρθε μας έχουν τεντώσει. Απαιτήσεις παράλογες. Και δεν μας αφήνουν ούτε να ξεκουραστούμε», καταγγέλλει άλλος φαντάρος. Να σημειωθεί ότι η πραγματοποίηση της άσκησης προκάλεσε έντονες αντιδράσεις και στις μητέρες των στρατιωτών της Εθνικής Φρουράς.

Αυτός είναι ο «παράδεισος» της θητείας στην Κύπρο που προπαγανδίζει ο ελληνικός στρατός...

Επιβεβαιώνει το ΓΕΣ αυτή την καταγγελία; Θυμίζουμε ότι κατά τη διάρκεια των ΣΠΕΝ δεν γίνονται υπηρεσίες. Ας αφήσουν επομένως οι συνάδελφοι στην άκρη τις έριδες και ας αγωνιστούν ενωμένοι ενάντια στην άσκηση που τους θέτει σε κίνδυνο. Ας αγωνιστούμε ενωμένοι για τα κοινά μας δικαιώματα και να μην ψαρώνουμε σε ζητήματα που οι αξιωματικοί μπορούν να μας διχάζουν, με πρόσχημα ότι τηρούν τα προβλεπόμενα.

Υπάρχει διαταγή του ΓΕΣ ότι με καύσινα απαγορεύεται να γίνονται ασκήσεις. Υπάρχουν τόσες λιποθυμίες, κρούσματα ηλιάνσης και εμετοί. Ας βγούμε επιτέλους μαζικά και αποφασιστικά παραπονούμενοι. Ας τους ενημερώσουμε ότι θα ζητήσουμε μαζικά επαναπατρισμό αφού θέτουν την υγεία μας σε κίνδυνο.

Δημήτρης Σταμούλης

Αττικό Μετρό: Απεργία διαρκείας και αγώνας «από τα κάτω»

Με αποφασιστικότητα συνεχίζουν για τρίτη εβδομάδα τον απεργιακό τους αγώνα οι εργαζόμενοι στα εργοτάξια της γραμμής 4 της «Αττικό Μετρό», ένα έργο που έχει αναλάβει ως ανάδοχος η ΑΒΑΞ. Οι διαδοχικές απεργίες προκηρύσσονται από το Σωματείο Εργαζομένων στο Μετρό και αποφασίζονται με μαζικές γενικές συνελεύσεις στα εργοτάξια. Αιτήματα της απεργίας είναι γενικές αυξήσεις 15% σε μισθούς και μεροκάματα, επίδομα 10% για υπόγειες εργασίες, εφαρμογή 5ημερου - 8ωρου και τήρηση των μέτρων υγιεινής και ασφάλειας.

«Ένας εργατοτεχνίτης στο έργο σήμερα λαμβάνει μεροκάματο 45 ευρώ καθαρά την ημέρα κι ενώ καλείται να εργαστεί υπογείως, σε επικίνδυνες εργασίες και σε επιβαρυνμένες συνθήκες», τονίζει στο Πριν ο Βασίλης Κλουβάτος, πρόεδρος του σωματείου, ο οποίος επισημαίνει ότι παρά την τεράστια έκρηξη κερδοφορίας των κατασκευαστικών εταιρειών, αρνούνται να δώσουν έστω τις ελάχιστες αυξήσεις που ζητούν οι εργαζόμενοι.

Τα χρήματα που παίρνουν σήμερα αντιστοιχούν σε μισθούς που δίνονταν πριν από 10-15 χρόνια, πρόσθεσε ο πρόεδρος των εργαζομένων, ενώ επισήμανε ότι και η υπάρχουσα συλλογική σύμβαση είναι πια πολύ πίσω από τις ανάγκες τους.

Όπως καταγγέλλει ο Β. Κλουβάτος, «η στάση της εταιρείας είναι άτεγκτη, αρνείται να διαπραγματευτεί με το σωματείο, δεν θέλει με τίποτα την οργανωμένη ταξική διεκδίκηση και θέτει ως προϋπόθεση για συνάντηση την διακοπή της απεργίας».

Σε ερώτησή μας γιατί δεν κάνει αυτό τον ελιγμό το σωματείο, η απάντηση του προέδρου ήταν ότι οι εργαζόμενοι έχουν τεράστια δυσπιστία απέναντι στην εργοδοσία και εκτιμούν ότι έτσι θέλει να σπάσει τον αγώνα τους και μέσα από ατέρμονες και μακρόχρονες διαπραγματεύσεις

«Ένας εργατοτεχνίτης στο έργο σήμερα λαμβάνει μεροκάματο μόλις 45 ευρώ καθαρά την ημέρα κι ενώ καλείται να εργαστεί υπογείως, σε επικίνδυνες εργασίες και σε επιβαρυνμένες συνθήκες», τονίζει στο Πριν ο Βασίλης Κλουβάτος, πρόεδρος του σωματείου.

τελικά να αποφύγει να δώσει αυξήσεις. Μάλιστα τέθηκε μια τέτοια πρόταση στη γενική συνέλευση αλλά απορρίφθηκε με μεγάλη διαφορά από τους εργάτες.

Σχολιάζοντας την στήριξη που έχει έως τώρα από την κυβέρνηση αλλά και τα συστημικά ΜΜΕ η στάση της εταιρείας, καθώς έχει παγώσει ένα από τα πιο

μεγάλα κατασκευαστικά έργα στην Αττική, ο Β. Κλουβάτος υπογραμμίζει ότι σε κάθε άλλη περίπτωση διακοπής του έργου θα είχε ξεσπάσει σάλος, αλλά τώρα με την απεργία και τους εργαζόμενους που διεκδικούν αυξήσεις, υπάρχει κάλυψη υπέρ της εταιρείας.

Προκλητικό πάντως είναι ότι λεφτά υπάρχουν και μάλιστα πολλά

**Η ΑΒΑΞ πήρε...
πριμ και αύξηση
κοστολόγια χωρίς
να δώσει στους
μισθούς ούτε ευρώ!**

Κοινός αγώνας Ελλήνων και μεταναστών

Το Σωματείο Εργαζομένων στο Μετρό ιδρύθηκε το 2012 από εργαζόμενους στη γραμμή 3 με ανάδοχο και τότε την ΑΒΑΞ, η οποία πήρε ακολούθως και τη γραμμή 4. Η απεργία έχει νεκρώσει όλα τα εργοτάξια και σε κάθε συνέλευση συμμετέχουν πάνω από 200 εργαζόμενοι, κυρίως εργατοτεχνίτες αλλά και κάποιοι από το διοικητικό προσωπικό. Ανάμεσά τους υπάρχουν και πολλοί μετανάστες εργάτες, κυρίως από Αλβανία, Ρουμανία και άλλες βαλκανικές χώρες. Απαντώντας στην εργοδοτική σπέκουλα περί «υποκινούμενης απεργίας», ο Β. Κλουβάτος τόνισε ότι όλες οι απεργια-

κές αποφάσεις λαμβάνονται με ομόφωνες αποφάσεις, μέσα από γενικές συνελεύσεις και πραγματική συζήτηση και όχι με αποφάσεις Διοικητικού Συμβουλίου. «Αυτό είναι ένα ποιοτικό στοιχείο στον αγώνα μας που πρέπει να μείνει ως παρακαταθήκη και κατάκτηση στον κλάδο και γενικότερα», υπογράμμισε και κάλεσε την εργοδοσία να άρει το αδιέξοδο, και να ξεκινήσουν οι διαπραγματεύσεις, χωρίς προαπαιτούμενα, με στόχο να ανοίξει ο δρόμος για αυξήσεις τόσο στα εργοτάξια της γραμμής 4, όσο και για τους άλλους εργαζόμενους στις κατασκευές.

στα ταμεία της εταιρείας. Το 2023, ο κύκλος εργασιών της αυξήθηκε κατά 12,6% σε 453 εκατ. ευρώ, τα EBITDA αυξήθηκαν 4,4% και τα κέρδη μετά φόρων τη διετία 2022-2023 ανήλθαν σε 22 εκατ. ευρώ. Έχει δε ιστορικό υψηλό ανεκτέλεστο υπόλοιπο έργων (έργα που δεν έχουν ολοκληρωθεί) της τάξης των 3,3 δισ. ευρώ, ενώ οι μέτοχοί της θα μοιραστούν με μείρισμα τα μισά κέρδη της.

Ο Β. Κλουβάτος βάζει και μια άλλη παράμετρο, ότι οι κατασκευαστικές εταιρείες έχουν κάνει αναπροσαρμογές στις τιμές τους λόγω ανατίμησης σε πρώτες ύλες με +15% από την αρχή του πολέμου στην Ουκρανία και άλλες ακόμα στη συνέχεια. «Στο μεροκάματο όμως δεν κάνουν αναπροσαρμογή!», δήλωσε με έμφαση, απορρίπτοντας δε ως υποκριτικές τις δικαιολογίες της εργοδοσίας και της κυβέρνησης που τη στηρίζει, περί «αντοχών της οικονομίας», αναρωτώμενος με νόημα «ποιες είναι οι αντοχές όταν πρόκειται για κερδοφορία»...

Είναι προκλητικό δε ότι τον Γενάρη του 2023, πριν καν αρχίσουν τα ουσιαστικά έργα στη γραμμή, η κοινοπραξία της ΑΒΑΞ έλαβε πριμ (!) 57,7 εκατ. ευρώ από την «Αττικό Μετρό», το οποίο έχει θεσπιστεί από το υπουργείο Υποδομών και Μεταφορών για την αντιμετώπιση του αυξημένου κόστους (υλικά, ενέργειας) για τις κατασκευαστικές εταιρείες! Μάλιστα η κοινοπραξία υπέβαλε σχετικό αίτημα για το πριμ που ανέρχεται βάσει του Ν. 4938/2022, σε ποσοστό 5% επί του υπολειπόμενου συμβατικού ανταλλάγματος του. Ουσιαστικά η κατασκευαστική εταιρεία πήρε παχυλή «αύξηση» πριν ξεκινήσουν τα έργα στις σήραγγες, ενώ αρνείται πεισματικά κάθε κουβέντα για αυξήσεις στους εργαζόμενους στο έργο. Ο Β. Κλουβάτος αναφερόμενος στη σημασία της ταξικής αλληλεγγύης στον αγώνα τους, τόνισε ότι πολλά ταξικά σωματεία από όλη την Ελλάδα από τις κατασκευές μέχρι τον κλάδο ορυχείων, έχουν εκφράσει τη στήριξή τους στην απεργία.

Γιώργος Μουρμούρης

Τα ψέματα συγκάλυψης του Λιμενικού

Έγκλημα στην Πύλο

Είναι ένα από τα πλέον πολύνεκρα ναυάγια στη Μεσόγειο, και ένα από τα μεγαλύτερα εγκλήματα που έχουν διαπράξει ποτέ οι ελληνικές και ευρωπαϊκές αρχές. Ένα έγκλημα προδιαγεγραμμένο, καθώς ήταν μαθηματικά βέβαιο ότι η κανονικοποίηση των βίαιων επαναπροωθήσεων σε Έβρο και Αιγαίο, με τους εκατοντάδες νεκρούς αθροισικά τα τελευταία χρόνια, θα οδηγούσε κάποια στιγμή σε μια μαζική «σφαγή» -και ας μην χτυπήθηκε ποτέ από πύραυλο το καΐκι που πριν έναν χρόνο παρέσυρε στα βαθιά νερά του Ιονίου 650 πρόσφυγες και μετανάστες.

Το έγκλημα στην Πύλο, μέσα στον ανυπολόγιστο ανθρώπινο πόνο, υπήρξε πολλαπλώς αποκαλυπτικό: Για το πού οδηγεί η πολιτική των κλειστών συνόρων και της Ευρώπης - φρούριο, για την απύθμενη υποκρισία της ΕΕ που διακηρύττει σε όλους τους τόνους την πίστη της στα ανθρώπινα δικαιώματα αρκεί να αφορούν κάποιους άλλους, για τα επίπεδα που έχει αγγίξει ο κυνισμός τμήματος των ευρωπαϊκών κοινωνιών, της ελληνικής συμπεριλαμβανομένης.

Πρωτίστως, όμως, για τη «βιομηχανική» μορφή που έχουν λάβει τα τελευταία χρόνια οι αυθαιρέσιες των ελληνικών αρχών κατά προσφύγων και μεταναστών, σε στεριά και θάλασσα. Αυθαιρέσιες που, πριν ακόμα το ναυάγιο της Πύλου, είχαν οδηγήσει στον βυθό της Μεσογείου δεκάδες ανθρώπους που ακολουθούσαν την παράτολμη «διαδρομή της Καλαβρίας», από τα τουρκικά παράλια απευθείας προς την Ιταλία, προκειμένου να μην πέσουν θύματα απαγωγής, κακομεταχείρισης, ακόμα και ληστείας στον ελλαδικό χώρο. Αυθαιρέσιες τις οποίες η κυβέρνηση γνώριζε και πριμοδοτούσε, μέσω της ρητορείας περί «εργαλειοποίησης» των μεταναστευτικών ροών από το καθεστώς Ερντογάν, της στοχοποίησης κάθε μορφής αλληλεγγύης προς τους κατατρεγμένους (χαρακτηριστικές οι επιθέσεις που έχει δεχτεί κατά καιρούς ο Ιάσοντας Αποστολόπουλος), του χαρακτηρισμού των απάνθρωπων pushbacks ως «αυστηρής πλην δίκαιης μεταναστευτικής πολιτικής». Και, ακόμα, μέσω της ενοχοποίησης των διασωθέντων από τα πολύνεκρα ναυάγια, της μετατροπής τους σε εξιλαστήρια θύματα για την εγκληματική πολιτική Ελλάδας και ΕΕ, του χαρακτηρισμού τους συλλήβδην ως «διακινητών», με αποτέλεσμα τουλάχιστον 2.000 άνθρωποι να εκτίουν ποινές φυλάκισης στις ελληνικές φυλακές με βάση έωλα κατηγορητήρια.

Γ.Μ.

Η απαλλαγή προ ημερών των εννέα Αιγυπτίων επιζησάντων του ναυαγίου στην Πύλο από τις κατηγορίες που τους βάρυναν, από το Τριμελές Εφετείο Κακουρηγημάτων Καλαμάτας, στρέφει με τον πλέον επίσημο τρόπο τα ερωτήματα ως προς το τι συνέβη τα ξημερώματα της 14^{ης} Ιουνίου ανοιχτά της Πύλου στις πράξεις και τις παραλείψεις του Λιμενικού. Ποια ήταν όμως η αλυσίδα των γεγονότων που οδήγησαν στο πολύνεκρο ναυάγιο; Και τι μεσολάβησε από τον μαζικό πνιγμό των 650 ανθρώπων ως την απαλλαγή των 9 Αιγυπτίων; Προσπαθώντας να βάλουμε σε μια σειρά τα δεδομένα που έχουν προκύψει στον έναν χρόνο που μεσολάβησε ζητήσαμε τη βοήθεια του Λουκά Σταμέλλου, μέλους της δημοσιογραφικής ομάδας του *OmniaTV*, που από την πρώτη στιγμή παρακολουθεί στενά την υπόθεση.

Τα χρονικά κενά και η ρυμούλκηση

«Οι ισχυρισμοί του Λιμενικού καταρρέουν με το που θα προσπαθήσεις να τους βάλεις σε μια χρονική σειρά», ξεκαθαρίζει εξ αρχής ο Σταμέλλος, εξηγώντας ότι δεν αντέχουν στην αντιπαραβολή με τις μαρτυρίες των πλοιάρχων των τριών σκαφών που προσέτρεξαν για να παράσχουν βοήθεια στο καΐκι που κινδύνευε, καθώς υπάρχουν σημαντικές χρονικές αποκλίσεις. Σύμπτωση καταγράφεται μόνο όσον αφορά την ώρα βύθισης του αλιευτικού.

Όπως προκύπτει, γύρω στο μεσημέρι της 13^{ης} Ιουνίου 2023 και ενώ οι περίπου 750 επιβάτες του αιγυπτιακού αλιευτικού σκάφους βρίσκονταν πλέον σε άθλια κατάσταση, η μηχανή του πλοιαρίου που αντιμετώπιζε διαρκώς προβλήματα, έπαψε να λειτουργεί. Επανήλθε αρκετές ώρες αργότερα, αλλά μόνο για λίγο. Όταν κατέστη σαφές ότι η μηχανή του αλιευτικού σταμάτησε οριστικά, πλοίο του ελληνικού Λιμενικού που παρακολουθούσε επί ώρες τις κινήσεις του καϊκιού επιχείρησε να το προωθήσει προς την ιταλική ζώνη ευθύνης έρευνας και διάσωσης. Η ισχυρή έλξη, όμως, που ασκήθηκε κατά την προσπάθεια ρυμούλκησης φαίνεται πώς στάθηκε μοιραία: «Από μαρτυρίες ανθρώπων με τους οποίους έχουμε μιλήσει προκύπτει ότι όλοι ένιωσαν το τράβηγμα από το σκάφος του λιμενικού», τονί-

ζει ο δημοσιογράφος του *OmniaTV*. «Κάποιοι μάλιστα υπογραμμίζουν ότι η απόπειρα ρυμούλκησης έγινε υπό γωνία». Παράλληλα, οι μαρτυρίες συμφωνούν στο ότι, όταν το σκάφος άρχισε να βυθίζεται, το πλοίο του Λιμενικού απομακρύνθηκε, αφού πρώτα στελέχη του έκοψαν το σκοινί με το οποίο επιχειρήθηκε η ρυμούλκηση.

Η συγκάλυψη

Στο σημείο του ναυαγίου έσπευσε η θαλαμηγός *Mayan Queen*, στην οποία επιβιβάστηκαν οι περισσότεροι εκ των συνολικά 104 διασωθέντων. Αμέσως ξεκίνησε η επιχείρηση συγκάλυψης: «Οι περισσότεροι διασωθέντες είχαν κινητά, κάποιοι σε αδιάβροχες θήκες, τα οποία στελέχη του Λιμενικού συνέλεξαν σε μια μαύρη σακούλα», λέει ο Λουκάς Σταμέλλος. Κατόπιν, οι άνθρωποι που γλίτωσαν από τον θάνατο βρέθηκαν κρατούμενοι σε αποθήκη του λιμανιού της Καλαμάτας, ως παρανόμως εισελθόντες στη χώρα.

Από την επόμενη ημέρα ξεκίνησε και η επιχείρηση ενοχοποίησης των εννέα Αιγυπτίων, με ταυτόχρονη χάλκευση των καταθέσεων των διασωθέντων, οι οποίοι βρέθηκαν να «δηλώνουν» ότι το Λιμενικό επιχείρησε να τους διασώσει όμως οι ίδιοι αρνήθηκαν, με το σκάφος τους να ανατρέπεται όταν όλοι μετακινήθηκαν προς τη μία πλευρά του. «Ξέρουμε πώς μπορούν να κατασκευαστούν καταθέσεις,

όταν έχεις ανθρώπους διαλυμένους, που σώθηκαν χωρίς να πιστεύουν ότι θα ζήσουν», υπογραμμίζει ο Λουκάς Σταμέλλος. Αργότερα, ωστόσο, ενώπιον της τακτικής ανακρίτριας οι διασωθέντες θα μιλήσουν για την απόπειρα ρυμούλκησης του σκάφους από το Λιμενικό. Απόπειρα που είχε ως αποτέλεσμα το σκάφος να γείρει μία φορά προς τα αριστερά, μια προς τα δεξιά και κατόπιν να βυθιστεί. Παρ' όλα αυτά, τα ξημερώματα της 15^{ης} Ιουνίου οι εννέα Αιγύπτιοι θα συλληφθούν ως διακινητές και θα παραμείνουν προφυλακισμένοι μέχρι τη δίκη τους, στις 21 Μαΐου 2024. Ακόμα και μετά την απαλλαγή τους, για αρκετές μέρες οι 5 εκ των 9 παρέμεναν υπό διοικητική κράτηση.

Οι διακινητές, η ΕΕ και ο Χαφτάρ

Και τι απέγιναν οι περίφημοι διακινητές; Όπως τονίζει ο Σταμέλλος, ουδέποτε επιβιβάστηκαν στο υπερφορτωμένο πλοιαίο για το ταξίδι του θανάτου. Ξεκαθαρίζει, δε, ότι επρόκειτο για ανθρώπους του Λίβου πολέμαρχου Χαλίφα Χαφτάρ. «Αποδείχτηκε ότι ο συνομιλητής της ΕΕ, αυτός που παίρνει τα λεφτά για να σταματήσει η μετανάστευση, βγάζει λεφτά από τους μετανάστες στοιβάζοντάς τους σε σαπιοκάραβα και στέλνοντάς τους προς την Ευρώπη», καταλήγει ο δημοσιογράφος του *Omnia TV*.

Το έγκλημα στην Πύλο είναι το αποκορύφωμα τριών δολοφονικών ευρωπαϊκών πολιτικών. Πρώτον, ανυπαρξία νόμιμων και ασφαλών διόδων για την προσφυγιά και την μετανάστευση. Δεύτερον, η πολιτική της μη-διάσωσης. Τρίτον, η πολιτική της αποτροπής.

Σκοπός τους είναι η αποθάρρυνση των αφίξεων και η απώθηση των προσφυγικών βαρκών με κάθε τρόπο. Οι ελληνικές αρχές γνώριζαν για τουλάχιστον 16 ώρες ότι το αλιευτικό σκάφος βρίσκεται σε κίνδυνο σε διεθνή ύδατα μεν, αλλά στην ελληνική ζώνη ευθύνης για έρευνα και διάσωση (SAR) δε. Άρα, οι ελληνικές αρχές ήταν οι αποκλειστικοί υπεύθυνοι για την διάσωση αυτών των ανθρώπων και δεν έδωσαν ούτε ένα σωσίβιο, δεν έκαναν ούτε μια ενέργεια διάσωσης.

Αντίθετα, ζήτησαν από εμπορικά πλοία που βρίσκονταν στην περιοχή να παράσχουν προμήθειες, ώστε να μπορέσει το σκάφος να συνεχίσει το θανατηφόρο ταξίδι του προς την Ιταλία. Όταν η μηχανή του προσφυγικού σκάφους σταμάτησε, οι ίδιοι οι Έλληνες λιμενικοί έριξαν ένα σχοινί και άρχισαν να ρυμουλκούν το σκάφος προς την Ιταλία. Ως αποτέλεσμα, το σκάφος ανατράπηκε και 650 άνθρωποι πνίγηκαν.

Αντί να τιμωρηθούν οι θύτες του φονικού ναυαγίου στην μεταπολεμική ελληνική ιστορία, τιμωρήθηκαν τα θύματα. Συνελήφθησαν εννέα Αιγύπτιοι επιζώντες ως «διακινητές», αλλά και ως «υπάιτιοι του ναυαγίου», σε μια προσπάθεια να κατασκευαστούν ένοχοι για να αθωωθούν

Ιάσοντας Αποστολόπουλος*

Αποκορύφωμα των δολοφονικών ευρωπαϊκών πολιτικών

οι κρατικές αρχές για τις ευθύνες τους στο ναυάγιο. Αυτή η απόπειρα συγκάλυψης συντρίφτηκε από το αντιρατσιστικό κίνημα που έδωσε ορατότητα, στάθηκε στο πλευρό των εννέα προσφύγων και κατέκλυσε την αίθουσα του δικαστηρίου της Καλαμάτας στις 21 Μαΐου. Και οι εννέα πρόσφυγες αθωώθηκαν πανηγυρικά.

Μια τεράστια ήττα της κυβέρνησης Μητσοτάκη που εδώ και έναν χρόνο, προσπαθεί να μας πείσει ότι έπιασε αυτούς που προκάλεσαν το ναυάγιο στην Πύλο, όπως υποτίθεται έπιασαν τους πρόσφυγες που έβαλαν την φωτιά στον Έβρο. Και τα δύο αφηγήματα κατέρρευσαν.

Τώρα, μόνο ένας πιθανός ένοχος υπάρχει για το έγκλημα της Πύλου. Και όλοι ξέρουμε ποιος είναι...

Ο αγώνας για δικαιοσύνη συνεχίζεται στους δρόμους, αλλά και στο Ναυτοδικείο και στην ποινική έρευνα που εκκρεμεί εναντίον των ελληνικών αρχών, μετά την μήνυση που έχουν καταθέσει οι 53 επιζώντες.

*ακτιβιστής, διασώστης προσφύγων σε Αιγαίο και κεντρική Μεσόγειο

Ευγενία Κουνιάκη*

Οριστική δικαίωση με τιμωρία των πραγματικών ενόχων

Η ποινική δίωξη των εννέα της Πύλου, και συγκεκριμένα η κατασκευή ενόχων από την πλευρά του ελληνικού Λιμενικού, είναι μια γνωστή πρακτική συνοριακής πολιτικής και βίας. Η διαρροή φωτογραφιών των εννέα, από τα κινητά προφανώς των λιμενικών στον Τύπο, αποτέλεσε μια μορφή παραβίασης του τεκμηρίου της αθωότητας, θυμίζοντας τα θύματα του λευκού ρατσισμού στον αμερικάνικο νότο και την παρουσίαση τους ως θυτών.

Η απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Κακουρηγμάτων Καλαμάτας είναι μια απόφαση σημαντική καθώς δεν έδειξε να επηρεάζεται από την προσπάθεια συγκάλυψης που επιχειρείτο μέσα από δηλώσεις του πρωθυπουργού και άλλων κυβερνητικών στελεχών που ήθελαν να επιρρίψουν την ευθύνη για το ναυάγιο της Πύλου στους «διακινητές» «που θα πρέπει να λογοδοτήσουν στην δικαιοσύνη» (βλ. συνέντευξή του στο BBC). Βέβαια, διακινητές υπάρχουν, απλά συνεργάζονται με την Ευρωπαϊκή Ένωση και την ελληνική κυβέρνηση και είναι η μπριγάδα Tareq Bin Zeyad στη Λιβύη, που βρίσκεται υπό τον έλεγχο του γιου

του Χαφτάρ και συνεργάζεται μεταξύ άλλων και στα pushbacks προς την Λιβύη. Και κανένας από αυτούς δεν θα έμπαινε σε αυτό το καράβι.

Η αθώωση για τα δύο αδικήματα (παράνομη μεταφορά και παράνομη είσοδος) και η κήρυξη απαράδεκτης της ποινικής δίωξης για τα άλλα δύο (εγκληματική οργάνωση και πρόκληση ναυαγίου), θα πρέπει να ιδωθεί μόνο ως νίκη του αντιρατσιστικού κινήματος που διεκδικεί την τιμωρία των πραγματικών ενόχων του ναυαγίου, με συγκεκριμένα ονόματα και ιδιότητες, για πράξεις και για παραλείψεις τους, και που παράλληλα υπερασπίζεται τα θύματα και επιζώντες αυτού του ναυαγίου χωρίς να υπεισέρχεται στους διαχωρισμούς που προσπαθεί να επιβάλει το λιμενικό.

Η πραγματική, όμως, δικαίωση και για τους εννιά της Πύλου θα είναι η τιμωρία όσων είναι υπεύθυνοι γι' αυτό το ναυάγιο, και οι μαρτυρίες των διασωθέντων που έχουν δει το φως της δημοσιότητας δεν αφήνουν περιθώρια αμφιβολίας. Το πλοίο βυθίστηκε μετά από τη ρυμούλκηση του προς τα ιταλικά χωρικά ύδατα. Το πλοίο βυθίστηκε όταν το ελληνικό Λιμενικό, αφού είχε

διώξει όλα τα παραπλέοντα πλοία, στις 2 τα ξημερώματα, αποφάσισε να δέσει σκοινί και να το τραβήξει. Απέναντι σε αυτό το έγκλημα, δεν θα ηρεμήσουμε, μέχρι να τιμωρηθούν οι πραγματικοί ένοχοι.

Τέλος, ελπίζουμε σύντομα να έχουμε κοντά μας, και τον τελευταίο από τους εννέα που συνεχίζει να κρατείται

διοικητικά και να διαδηλώσουμε όλοι μαζί την Παρασκευή στις 14/6 στις 7 μ.μ. στα Προπύλαια, στον ένα χρόνο από το ναυάγιο της Πύλου διεκδικώντας δικαιοσύνη για τα θύματα αυτού του εγκλήματος.

*δικηγόρος, εκ των δικηγόρων υπεράσπισης των «9» της Πύλου

Μαρία Δημάκου

Γεωπόνος

Βαθιά αντιαγροτική η νέα ΚΑΠ 2023-2027 της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαβάζοντας τη Νέα ΚΑΠ (Κοινή Αγροτική Πολιτική), την Πράσινη Συμφωνία (Green Deal) αλλά και όλα τα σχετικά έγγραφα της Ευρωπαϊκής Ένωσης μάς εντυπωσιάζει το ότι είναι γεμάτα από λέξεις-εκφράσεις όπως: «μείωση περιβαλλοντικού αποτυπώματος», «αύξηση της βιοποικιλότητας» και «οικονομική ανάπτυξη χωρίς κατανάλωση πόρων». Όμως, τι κρύβεται πίσω από αυτές τις «πράσινες» και «φιλικές» προς το περιβάλλον λέξεις;

Το ύπουλο «νέο λεξιλόγιο» της νέας Κοινής Αντιαγροτικής Πολιτικής

Αντί της παλιάς γραμμής ανταμοιβής για ανταγωνιστική παραγωγικότητα πλέον τίθεται επαναλαμβανόμενα η έκφραση «ενίσχυση της Βιωσιμότητας», δηλαδή επιδόματα. Αντί της παραγωγικότητας έχει τεθεί ο στόχος της επισιτιστικής ασφάλειας (θα παράγουμε τόσο-όσο αλλά θα εισάγουμε χωρίς όρια και περιορισμούς). Όταν νομοθετούνται αυτά, βλέπουμε ότι εκ παραλλήλου διευκολύνονται (θεσμικά-κανονιστικά) οι αθρόες και ανεξέλεγκτες (από φυτοϋγειονομικούς ελέγχους) εισαγωγές προϊόντων από τρίτες χώρες αποδεικνύοντας ότι δεν τους νοιάζει το πως θα ζήσει ο Ευρωπαίος αγρότης αλλά ούτε και ο Ευρωπαίος καταναλωτής των εν λόγω εισαγωγών αφού το κέρδος των εταιρειών πρέπει να αυξάνεται. Εδώ ακριβώς ταίριαζαν τα συνθήματα των ευρωπαϊκών αγροτικών κινητοποιήσεων. Με τέτοιο πράσινο περιτύλιγμα είναι δύσκολο να δει κανείς τη νέα μεγάλη και κύρια επιλογή της ΕΕ, αλλά εκείνη δεν το κρύβει υπογραμμίζοντας ότι θέλει να «ηγεμονεύσει στην παγκόσμια πράσινη μετάβαση», όπως καταγράφεται στην Πράσινη Συμφωνία. Σε αυτή τη δήλωση στοιχίζονται παλιό και νέο εραστής του γρήγορου κέρδους. Η νέα μεγάλη μπίζνα είναι ήδη εδώ και μαζί της αναδύεται ο κίνδυνος για μια απερίγραπτη δυστοπία ερημοποίησης και φτώχειας. Ας δούμε κάποια στοιχεία.

Οικονομική ωφέλεια υπάρχει τελικά; Και για ποιόν;

Στο πολυδιαφημισμένο Στρατηγικό Σχέδιο (ΣΣ) ΚΑΠ για την Ελλάδα για τα έτη 2023-2027 καταγράφεται προβλεπόμενο ετήσιο κονδύλι άμεσων και συνδεδεμένων ενισχύσεων 1,92 δισ. (Πυλώνας Ι), προκειμένου να δοθεί σε 601.000 αγρότες και αγροτικές επιχειρήσεις αντιστοιχούμενο σε 41.942.110 στρέμματα. Προφανώς και δεν λαμβάνουν όλοι το ίδιο, καθώς τη μερίδα του λέοντος λαμβάνουν οι extra-μεγαλοα-

γρότες με μικρή απόσταση από τα αεροδρόμια, εταιρείες σιδηροδρόμων και τις μεγάλες αγροτικές επιχειρήσεις. Όμως, ακόμη και μια πρώτη χοντρική διαίρεση μάς δίνει ότι ο κάθε αγρότης δύναται να λάβει το θεόρατο(!) ποσό των 3.200 ευρώ ή 45,82 ευρώ το στρέμμα αθροιστικά εάν και εφόσον συντρέχουν άπασες οι προϋποθέσεις (π.χ. τις συνδεδεμένες ενισχύσεις δεν τις λαμβάνουν όλοι, εξάλλου υπάρχουν ετησίως αλλαγές και δεν αφορούν το σύνολο της φυτικής παραγωγής).

Ενώ, λοιπόν, δίνει 1,92 δισ. για 601.000 ΑΦΜ, χωρίς κανένα δισταγμό η Κομισιόν δίνει απευθείας από μισό δισ. σε δύο ΑΦΜ για mega-φωτοβολταϊκά με ονομασία έργων «Σέλι» και «Faethon» (σύνολο ένα δισ.). Οι επενδυτές είναι: 1) AGROGROUP (Σέλι) δηλαδή Μποζατζίδης-Μητσιοιλίδης 2) όμιλος Τσάκου (ναυτιλιακή) + γερμανικός όμιλος Altus (Faethon)- μάλλον στον Δομοκό (σχ. Ευρωπαϊκή Επιτροπή - Δελτίο Τύπου 2/4/2024).

Η ΕΕ με όλους τους υποστηρικτές της φλυαρούν λέγοντας πως ο αγρότης μπορεί να ανεβάσει το εισόδημα του συμμετέχοντας στα «Οικοσχήματα της νέας ΚΑΠ» (ecoschemes), καθώς έχει «ατομική ευθύνη» τόσο για την τσέπη του όσο και για το περιβάλλον. Έχουμε και λέμε: α) στο κονδύλι των ετησίων 1,92 δισ. εμπεριέχεται (δεν είναι επιπλέον) το ποσό του 0,43 δισ. για να δοθεί αφού κάποιος αναλάβει περιβαλλοντικές δράσεις. β) Αν κάνουμε την ίδια χονδροειδή διαίρεση θα δούμε ότι αντιστοιχούν 715,45 ευρώ ανά αγρότη ή 10,25 ευρώ ανά στρέμμα ως ανταμοιβή των όποιων περιβαλλοντικών δράσεων επιλέξει. γ) Λαμβάνοντας υπόψη

ότι αφενός από τα δέκα οικοσχήματα της ΚΑΠ τα επτά αφορούν την Φυτική Παραγωγή πανελλαδικά και τα δύο τους Βοσκοτόπους-Ζωική Παραγωγή κι αφετέρου ότι υπάρχουν ασυμβατότητες στις επιλογές του αγρότη, αντιλαμβανόμαστε ότι κανένας δεν μπορεί να αιτηθεί το σύνολο που του αναλογεί από την παραπάνω διαίρεση. Οι αγρότες που πριν ένα μήνα πληρώθηκαν γι' αυτά (30/4/2024) καταλαβαίνουν ότι τελικά είναι μια λοταρία με την ταμπέλα της περιβαλλοντικής δράσης.

Υποκρισία και παγίδες για τη βιοποικιλότητα

Αποτελεί τρομερή υποκρισία να μιλάει η ΕΕ και οι υποστηρικτές της για στόχο αύξησης της βιοποικιλότητας, όταν από τα πρώτα μηνύματά μας επέβαλαν να καταργήσουμε το 90% των τραπεζών γενετικού υλικού (ευτυχώς σώθηκαν πολλές από αυτές που ανήκαν στα Πανεπιστήμια!). Όταν η ΕΕ αναφέρει

“

Πίσω από τις βαρύνουσες πράσινες εκφράσεις της ΕΕ κρύβεται η ενίσχυση των μεγάλων εταιρειών και η εκκαθάριση των μικρομεσαίων αγροτών

τόσο συχνά την αγαπημένη κατά τα λοιπά λέξη της Βιοποικιλότητας δυστυχώς κρύβει κάτι πολύ άσχημο και δυστοπικό. Εν συντομία, η βιοποικιλότητα αυξάνεται η/και συντηρείται: α) με πλήρη καλλιέργεια β) με μείωση χημικών (φάρμακα, λιπάσματα) αλλά και γ) με την αποδεδειγμένα καλή λογική της αειφορικής γεωργίας. Σίγουρα, όμως, μειώνεται η Βιοποικιλότητα με την αποψίλωση που απαιτείται για την εγκατάσταση ανεμογεννητριών αλλά και με την πανελοποίηση του κάμπου από φωτοβολταϊκά πάρκα.

Το μπαλάκι, λοιπόν, της Βιοποικιλότητας δίνεται στον αγρότη με ένα από τα οχήματα να είναι η εφαρμογή της Αγρανάπαυσης με την πιο πρόσφατη ταμπέλα της «Οικολογικής Εστίασης». Είναι ένα μικρό αλλά γλυκό φρούτο αυτή η πολιτική, αφού ο αγρότης θα μπορεί να εισπράττει τις αναλογούσες επιδοτήσεις χωρίς να καταναλώνει χρόνο και χρήμα σε παραγωγική καλλιέργεια. Αυτός ο δρόμος, όμως, μας οδηγεί σε τέσσερις πιθανές και αλληλοσυμπληρούμενες καταστάσεις: 1) Ευθεία μείωση παραγωγικού δυναμικού. 2) Η εκτεταμένη και πολυετής Αγρανάπαυση δίνει αποδείξεις «μειωμένης αγροτικής παραγωγικότητας» και κατά συνέπεια οδηγεί ή/και διευκολύνει τους «χρήσιμους νομοθέτες» στο να αυξήσουν το όριο εγκατάστασης Φ/Β ανά νομό από 0,8% που είναι σήμερα. 3) Πλήρης επισιτιστικός έλεγχος από τους μεγάλους ομίλους αγροδιατροφής. 4) Μια εικόνα της φύσης γύρω μας βγαλμένη από την πιο δυστοπική ταινία επιστημονικής φαντασίας.

Για ένα πολιτικό σχέδιο ρήξης και ανατροπής εκτός ΕΕ

Ο αντιλαϊκός αυτός οργανισμός, η ΕΕ - που πολύ κακώς τον έχουμε αφήσει να καπηλεύεται το γεωγραφικό του προσδιορισμό, διότι άλλο Ευρώπη και άλλο ΕΕ- δεν αλλάζει και δεν μεταρρυθμίζεται, για τον απλό λόγο ότι «Είναι πολλά τα λεφτά για να τα αφήσουν να αλλάξουν χέρια». Είναι χρήσιμο και αναγκαίο να παρουσιαστεί στον λαό και πιο ειδικά στους αγρότες η πραγματική εικόνα της ΕΕ. Ακόμη πιο αναγκαίο είναι όμως να θεμελιωθεί θεωρητικά-πολιτικά η δυνατότητα για ζωή εκτός ΕΕ. Η κομμουνιστική Αριστερά μπορεί και πρέπει να ξαναγράψει το Πολιτικό Σχέδιο Ρήξης και Ανατροπής που θα βάζει μπροστά και πριν απ' όλα τα συμφέροντα του κόσμου της εργασίας, τις λαϊκές ανάγκες, την προστασία της φύσης την αειφορική διαχείριση της γης.

Απέναντι, λοιπόν, στη νέα μεγάλη ιδέα της αστικής τάξης, απέναντι στην καινούρια μεγάλη μπίζνα της, ας αντιπαραβάλλουμε την δική μας «Μεγάλη Ιδέα της ζωής έξω από την ΕΕ» και όχι μόνο.

Έκτωρ Ξαβιέ
Δελαστίκ

Οι καινοτομίες της TikTok-πολιτικής

Σε αυτές τις εκλογές αναπτύχθηκε ακόμα περισσότερο η προεκλογική αντιπαράθεση, των συστημικών κομμάτων, στο TikTok και σε άλλες πλατφόρμες κοινωνικής δικτύωσης. Πολλοί μίλησαν για φτωχό και απλοποιημένο λόγο. Φταίει το μέσο ή το μήνυμα; Και ποια είναι τα χαρακτηριστικά των νέων μέσων;

Τα τελευταία χρόνια έχουν γραφτεί πολλές σελίδες για την πολιτική των Μέσων Κοινωνικής Δικτύωσης (ΜΚΔ), εσχάτως για την «πολιτική του TikTok». Θέλοντας να κατανοήσουμε το φαινόμενο, δε μπορούμε παρά να ξεκινήσουμε από την ιστορική εξέλιξη και τη βάση του. Με αυτό εννοούμε πως είναι μάλλον ο νέος κρίκος μιας πολύ γνωστής αλυσίδας: κάθε νέο τεχνολογικό μέσο που επιτρέπει την πρόσβαση στις μάζες διαμορφώνει τον πολιτικό λόγο. Είναι γνωστή επί παραδείγματι η προσοχή που δινόταν στους λόγους του Ανδρέα Παπανδρέου ώστε οι πρώτες φράσεις να αποτελούν «τίτλους έτοιμους για πρωτοσέλιδο» για τις αριστερές, κεντρώες και δεξιές ημερήσιες εφημερίδες. Αντίστοιχα, η έλευση της τηλεόρασης σε κάθε λαϊκό σπίτι δημιούργησε μια νέα εποχή πολιτικού λόγου που ξεχωρίζει για τις μικρές και απλές φράσεις, όπου οι λογικές ανακολουθίες είναι απόλυτα επιτρεπτές εάν τα όσα λέγονται είναι αρκετά εντυπωσιακά ώστε να κρατούν την προσοχή

των τηλεθεατών. Ποιές είναι, λοιπόν, οι παράμετροι που καθορίζουν και δημιουργούν τον πολιτικό λόγο των ΜΚΔ;

Η πρώτη και μεγαλύτερη καινοτομία είναι ο μονοπωλιακός εταιρικός έλεγχος στον τομέα. Ελάχιστες εταιρίες διαμοιράζουν τον τομέα των ΜΚΔ, πράγμα που σημαίνει πως κάθε τεχνική, οικονομική και πολιτική απόφαση μιας από αυτές καθορίζει μονοσήμαντα κάθε διαφημιστική και πολιτική στρατηγική. Στον χώρο της διαφήμισης και των δημοσίων σχέσεων είναι καθημερινή η προσπάθεια να «ψυχανεμιστούν» εάν υπήρξε κάποια αόρατη στο κοινό αλλαγή των αλγορίθμων, η οποία μπορεί να εκτοξεύσει ή να εξαφανίσει μια καμπάνια, πράγμα που σημαίνει πως οποιαδήποτε προνομιακή πρόσβαση σε στελέχη ή πληροφορίες περί των συγκεκριμένων εταιριών μπορεί να δώσει εξαιρετικά μεγάλα πλεονεκτήματα. Εδώ θα πρέπει να θυμίσουμε την παραδοσιακή σχέση του Twitter με την ακροδεξιά των ΗΠΑ, οι ρίζες και οι οδηγίες χρήσης της οποίας βρίσκονται συγκεκριμένα στη χρήση των ΜΚΔ ως εργαλεία για την προ-

Παρά την εικόνα αποκέντρωσης, η συγκέντρωση και ο έλεγχος της πληροφόρησης είναι μεγαλύτερος απ' ό,τι φανταζόμαστε

σπάθεια αποσταθεροποίησης κυβερνήσεων της Λατινικής Αμερικής.

Η δεύτερη καινοτομία βρίσκεται στην ίδια την αρχιτεκτονική των Μέσων Κοινωνικής Δικτύωσης. Στον Τύπο και την τηλεόραση, ο σχετικά μικρός αριθμός εταιριών ενημέρωσης εξασφαλίζει πως οι χρήστες τους έχουν μια λίγο-πολύ γνωστή εκ των προτέρων βεντάλια ενημέρωσης. Αντιθέτως, τα ΜΚΔ προωθούν τη δημιουργία μιας «σφαίρας ενημέρωσης» γύρω μας, η οποία είναι εξατομικευμένη βάσει των επιθυμιών μας και με ισχυρή νουθεσία του αλγορίθμου της εκάστοτε εταιρίας. Λόγω της δομής των δικτύων

που δημιουργούνται, η δημόσια συζήτηση είναι πολύ πιο συγκεντρωτική, καθώς λίγοι «παίκτες» έχουν τη δυνατότητα να διεισδύσουν στις «σφαίρες ενημέρωσης» των πολιτών με συστηματικό τρόπο. Βάσει στοιχείων του 2014, το 75% της δημόσιας συζήτησης στο Twitter αφορούσε το περιεχόμενο που παρήγαγε το 5% των λογαριασμών, με τη μερίδα του λέοντος να ανήκει στο 0,68% των λογαριασμών.

Η τρίτη καινοτομία είναι ίσως η πιο γνώριμη. Η ίδια η δομή και ο τρόπος λειτουργίας των ΜΚΔ βασίζεται σε δύο πυλώνες: πρώτον, την εθιστικότητα της χρήσης τους και δεύτερον, την ώθηση των χρηστών να κάνουν πολλές κινήσεις μέσα στην εφαρμογή, παράγοντας πολύτιμα μετα-δεδομένα που μετέπειτα εμπορεύεται η εταιρία με κάθε τους κίνηση. Αυτό για τις πολιτικές καμπάνιες σημαίνει δύο πολύ συγκεκριμένα πράγματα. Πρώτον, ο στόχος είναι η παραμονή του εκάστοτε πολιτικού προσώπου ή σχηματισμού για όσο το δυνατόν μεγαλύτερο χρονικό διάστημα στην οθόνη μας. Παραπληροφόρηση, εκνευριστικές ατάκες και εικόνες, εξόφθαλμα διαφημιστικά τρικ δεν είναι παρά εργαλεία που μεγιστοποιούν αυτόν τον χρόνο και το περιεχόμενο δεν ενδιαφέρει στην ουσία του ούτε παραγωγό ούτε καταναλωτή. Δεύτερον, οι πλατφόρμες των ΜΚΔ τείνουν να επιβραβεύουν τη ζοηρή συζήτηση κάτω από αναρτήσεις. Αποτέλεσμα είναι πως ο επιθετικός, απάνθρωπος λόγος και τα φασίζοντα συνθήματα εκ των πραγμάτων δημιουργούν πιο επιτυχημένες καμπάνιες, καθώς η αντιπαράθεση που προκαλούν δημιουργεί επιπλέον εισόδημα για την πλατφόρμα στην οποία λαμβάνει χώρα. Αυτή η αυτοτροφοδοτούμενη λούπα έχει παίξει σημαντικότατο ρόλο στην κανονικοποίηση του ολοκληρωτικού λόγου και τη μετακίνηση του κέντρου της δημόσιας συζήτησης προς την ακροδεξιά.

Η Αριστερά και τα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης

► Η αξιοποίηση και η ορθολογική ένταξή τους στην πολιτική μας ζωή

ΕΧΟΝΤΑΣ ΘΕΣΕΙ κάποιες αδρές βάσεις για να κατανοήσουμε τη νέα τεχνολογία, πρέπει τώρα να αναμετρηθούμε το αν θέλουμε να αξιοποιήσουμε αυτό το εργαλείο και αν ναι, να θέσουμε συγκεκριμένους στόχους και καθήκοντα. Εκτιμούμε πως δεν έχουμε την υπεροπτική πολυτέλεια να απορρίπτουμε εργαλεία, αλλά ταυτόχρονα πρέπει να τα εντάξουμε με ορθολογικό τρόπο στην πολιτική μας ζωή. Η διαμόρφωση και επιμόρφωση της πολιτικής πρωτοπορίας είναι δουλειά ξεχωριστή και παράλληλη με την εκλαίκευση της γραμμής και την προβολή θέσεων.

Σε αυτό το πλαίσιο, το κοντινότερο ανάλογο των ΜΚΔ για εμάς είναι οι αφίσες και οι τοιχογραφίες. Η λειτουργία τους με στοχευμένο, αλλά απαιτώντας εξαιρετική οργάνωση, τρόπο μπορεί να μας επιτρέψει να εισερχόμαστε για κάποια δευτερόλεπτα στη «σφαίρα ενημέρωσης» ατόμων με τα οποία δεν έχουμε καθημερινή επαφή. Αυτά τα δευτερόλεπτα, οι παραδοσιακοί δημοσιογραφικοί οργανισμοί τα αξιοποιούν για να δώσουν έναν τίτλο και ένα σύνδεσμο για κάποιο άρθρο ή βίντεο, αξιοποιώντας τα ΜΚΔ ως διαφημιστικό μέσο. Αντίθετα, οι πολιτικές καμπάνιες

περιορίζονται στο να συνδέσουν ένα σύντομο μήνυμα με μια εικόνα και την υποβολή ενός συναισθήματος - στόχοι ανάλογοι της πολιτικής αφίσας.

Όσον αφορά τον τρόπο ελέγχου της συζήτησης, υπάρχει πλούσια βιβλιογραφία στρατηγικών, η οποία εξελίσσεται μαζί με τις εταιρίες που ελέγχουν την Κοινωνική Δικτύωση. Μία παράμετρος αρκετά δομική ώστε να μην αλλάξει εύκολα είναι πως ο έλεγχος της δημόσιας συζήτησης απαιτεί λίγους λογαριασμούς υψηλής αναγνωρισιμότητας, αλλά κυρίως ένα «σύννεφο παραγωγών» το οποίο θα μεταφέρει

στοχευμένα το περιεχόμενό τους όπου δεν έχουμε άμεση πρόσβαση. Ο προπαγανδιστικός μηχανισμός χωρών με συγκροτημένη αστική στοχοθεσία, όπως π.χ. το τουρκικό Twitter μπορεί να αποδώσει με μεγάλη λεπτομέρεια την αιχμή των αστικών εργαλείων αυτού του τομέα. Η κομμουνιστική αριστερά εξ' ανάγκης διαθέτει μερικά από τα πιο γερά μυαλά. Εάν τα αστικά επικοινωνιακά επιτελεία, με τη ρηχότητα που τα χαρακτηρίζει, θεωρούνται «αρκετά καλά για τα ελληνικά δεδομένα», το μόνο που μας λείπει είναι η πολιτική βούληση.

Δημήτρης
Γρηγορόπουλος

Ευρωπαϊκή Ένωση: Μεταρρύθμιση ή Επανάσταση;

Τα αστικά συστημικά κόμματα στηρίζουν αναφανδόν την παραμονή στην ΕΕ, που προχωρά σε παραπέρα αντιδραστικοποίηση της πολιτικής της. Το ΚΚΕ μιλά γενικά για «Ευρώπη των λαών» χωρίς να χαράζει δρόμο ανατροπής και αποδέσμευσης της Ελλάδας από αυτήν. Η πορεία αντικαπιταλιστικής ρήξης και εξόδου από την ΕΕ θα είναι πορεία όξυνσης της ταξικής πάλης, με τάση διαμόρφωσης επαναστατικής κατάστασης.

Στην στάση απέναντι στην ΕΕ και το δίδυμο στρατιωτικό της παραπλήρωμα, το ΝΑΤΟ, οι συστημικές πολιτικές δυνάμεις συγκλίνουν στην αναγκαιότητα παραμονής εντός τους, με μόνο στόχο την απόσπαση βελτιώσεων. Το ΚΚΕ θέτει μεν, υποβαθμισμένα βεβαίως, την ανάγκη και προοπτική εξόδου από την ΕΕ, ως ευχολόγιο και όχι ως συγκεκριμένη τακτική και στρατηγική. Η υιοθέτηση αντι-ΕΕ στόχων δεν στερείται κάποιας ιδεολογικοπολιτικής αξίας, γιατί σε συνθήκες όξυνσης των αντιθέσεων λαού και αστών, οι οπαδοί του, γαλουχημένοι με την αντιΕΕ ρητορική, τείνουν να διαπιστώσουν την αντίνομη και ασυνεπή θέση του ΚΚΕ στο κεφαλαιώδες θέμα της εξόδου από την ΕΕ, αντίφαση που ενισχύεται και απ' τη συνεπή ιδεολογικοπολιτική αντιπαράθεση της ριζοσπαστικής Αριστεράς στην ΕΕ και στα κόμματα, που με τη μια ή την άλλη λογική, αρκούνται στην απόσπαση από την ΕΕ κάποιων μεταρρυθμίσεων. Παρά τις επιμέρους διαφορές, οι πολιτικές δυνάμεις που αρκούνται στην απόσπαση απλώς κάποιων μεταρρυθμίσεων, συγκλίνουν αναπόφευκτα στην αναπαραγωγή της ΕΕ και της αντιδραστικής πολιτικής της.

Απ' αυτές τις δυνάμεις κατ' εξοχήν εθελόδοσλη και αντιλαϊκή είναι διαχρονικά η στάση της ΝΔ, η οποία εφαρμόζει στο ακέραιο το νεοφιλελεύθερο τρίγωνο της ΕΕ: «ελεύθερη διακίνηση κεφαλαίου, εμπορευμάτων, εργαζομένων», που αποτελεί το *credo* της ΕΕ και των πιστών της. Σε μία ακραία δημαγωγική κίνηση, ο Μητσοτάκης τις παραμονές των ευρωεκλογών, ζήτησε από την Ούρσουλα φον

ντερ Λάιεν «να περιορίσει την ασυδοσία των μονοπωλίων που μεγιστοποιούν τις τιμές των προϊόντων τους εις βάρος της Ελλάδας», αγνοώντας την προαναφερθείσα κυρίαρχη αρχή ελευθερίας των αγορών, που αποτελεί τα άγια των αγίων της ΕΕ.

Φυσικά, η Επίτροπος παρέπεμψε στις καλές ενδές το υποκριτικό αίτημα του Μητσοτάκη, που ενώ ομνύει στην ελευθερία και αυτορρύθμιση των αγορών, υποκριτικά ζήτησε από τη Μέκκα του νεοφιλελευθερισμού να χειραγωγήσει την αγορά, ενώ θα μπορούσε κάλλιστα ο ίδιος να περιορίσει την αισχροκέρδεια των εγχώριων μονοπωλίων στα τρόφιμα, στην ενέργεια, στο τραπεζικό σύστημα, στην κατοικία και να περιορίσει τον ΦΠΑ στα βασικά είδη.

Τα κεντρώα και κεντροαριστερά, αλλά και τα ακροδεξιά κόμματα, προτείνουν κάποιες βελτιωτικές μεταρρυθμίσεις, θεωρώντας δεδομένη τη συμφωνία της ΕΕ, η οποία όμως, απεναντίας, τείνει γενικά να σκληρύνει την οικονομική πολιτική της, προωθώντας νέο άτεγκτο Δημοσιονομικό Σύμφωνο, ενώ ειδικά έχει δεσμεύσει μέχρι το 2060 τη χώρα μας με την ετήσια αποπληρωμή του χρέους της.

Το ΚΚΕ, αν και διαφοροποιείται συνθηματολογικά απ' τα αστικά και μικροαστικά κόμματα, διακηρύσσοντας ότι στόχος του είναι «η Ευρώπη των λαών», στην πραγματικότητα δεν αποτολμά τη ρήξη και την έξοδο από αυτήν, αφού την «Ευρώπη των λαών» δεν τη συνδέει με την πολιτική ρήξη και αποχώρηση, που θα οξύνει την ταξική πάλη, τείνοντας σε επαναστατική κατάσταση και σύγκρουση για την εξουσία.

Η έξοδος μιας χώρας από το ιμπεριαλιστικό σύστημα δεν είναι ουδέτε-

Η έξοδος μιας χώρας από το ιμπεριαλιστικό σύστημα δεν είναι ουδέτερη, έχει ταξικό, αστικό ή προλεταριακό χαρακτήρα

ρη, έχει ταξικό χαρακτήρα, αστικό ή προλεταριακό. Η ηγεσία μιας καπιταλιστικής χώρας μπορεί να εκτιμά ότι τα συμφέροντά της εξυπηρετούνται καλύτερα με την αποδέσμευση από την ΕΕ, όπως συνέβη με την αποδέσμευση της Αγγλίας και, επίσης, με την προσωρινή αποχώρηση της Γαλλίας και της Ελλάδας από το ΝΑΤΟ, χωρίς φυσικά να τίθεται ζήτημα αλλαγής του συστήματος. Σε αυτές τις περιπτώσεις η αποδέσμευση γίνεται από την ηγεσία της αστικής τάξης, χωρίς να προκαλείται κοινωνικοπολιτική ρήξη. Η αποχώρηση της Αγγλίας δεν διέρρηξε τους δεσμούς της με την ΕΕ και τις χώρες-μέλη της, γι' αυτό και ονομάστηκε «βελούδινο διαζύγιο». Η αποχώρηση από ένα οικονομικό ή στρατιωτικό σύστημα ομοειδών ταξικά δυνάμεων, δεν οδηγεί σε σύγκρουση και δεν αποκλείεται αυτές οι χώρες να επανενταχθούν στο οικονομικό ή στρατιωτικό μπλοκ απ' το οποίο αποχώρησαν.

Απεναντίας, ένα ριζοσπαστικό επαναστατικό κίνημα που έχει αναπτυχθεί σε μια χώρα θεωρεί αναγκαία την αποχώρηση από το οικονομικό και στρατιωτικό μπλοκ, στο οποίο έχει ενταχθεί από την άρχουσα τάξη της χώρας, γιατί η ανατροπή του συστήματος είναι αδύνατη, αν το κίνημα δεν οδη-

γήσει τη χώρα εκτός του αντιδραστικού οικονομικού, πολιτικού και στρατιωτικού συστήματος, το οποίο λυσσαλέα θα αντιδράσει στη ριζοσπαστικοποίηση ενός κράτους-μέλους.

Στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, η Ρωσία, ενώ ήταν ενταγμένη στην Αντάντ μετά την Οκτωβριανή επανάσταση αποχώρησε από αυτήν και ενεπλάκη σε πολεμική σύρραξη εναντίον της. Αλλά και στην Ελλάδα κατά τη διάρκεια του Β' Π.Π., ενώ οι αντιστασιακές επαναστατικές δυνάμεις είχαν συμμαχήσει με τους Άγγλους (Συμφωνία Διβάνου) στράφηκαν εναντίον τους, όταν οι Άγγλοι ιμπεριαλιστές με στρατιωτική επέμβαση παρεμπόδισαν την εγκαθίδρυση προοδευτικού καθεστώτος, όπως επιθυμούσε η αγωνιζόμενη λαϊκή πλειοψηφία.

Η διεκδίκηση ριζοσπαστικού μετασηματισμού εφόσον οξύνεται στο έπακρο οδηγεί στη διαμόρφωση επαναστατικής κατάστασης. Εάν η αντικαπιταλιστική-αντιιμπεριαλιστική πάλη και το μαζικό εργατικό λαϊκό κίνημα στη χώρα μας επιβάλλουν την αποχώρηση από τους ιμπεριαλιστικούς μηχανισμούς και την υλοποίηση ριζοσπαστικών μετασηματισμών, όπως διδάσκει η ιστορία και η λογική, υπάρχει ένα όριο ανοχής των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων. Οι ιμπεριαλιστές και οι εγχώριοι σύμμαχοί τους θα επιχειρήσουν να ανατρέψουν την πορεία αυτή.

Το παράδειγμα της Χιλής είναι εύγλωττο και διδακτικό. Οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις και οι εγχώριοι σύμμαχοι τους ανέχτηκαν για ένα διάστημα το πείραμα Αλιέντε, αλλά τελικά τον ανέτρεψαν με άγριο πραξικόπημα. Είναι απορίας άξιο πώς το ΚΚΕ, που θεωρητικά υιοθετεί τις έννοιες της επανάστασης και της επαναστατικής κατάστασης, διακηρύσσει ρητορικά ότι είναι υπέρ της «Ευρώπης των λαών», χωρίς να αμαυρώνει την ωραιολογία του, συνδέοντάς την με την οξύτατη αντικαπιταλιστική πάλη και τους προωθημένους στόχους της, την επαναστατική κατάσταση και την επανάσταση, που αποτελούν όρους εκ των ων ουκ άνευ, για να εγκαθιδρυθεί σοσιαλιστικό καθεστώς.

Η πραγματοποίηση ριζικών αντικαπιταλιστικών αλλαγών απαιτεί όξυνση της ταξικής πάλης, αναπόφευκτα οδηγεί σε επαναστατική κατάσταση και σε νικηφόρα επανάσταση, αν εξασφαλιστούν οι απαιτούμενοι επαναστατικοί όροι. Είναι ένας δρόμος δημιουργίας, πέρα από την καθημερινή καταστροφή που επιβάλλουν στους εργαζόμενους η ΕΕ και οι κυβερνήσεις. Με την οξύτατη ταξική πάλη και την επαναστατική ανατροπή αλλάζει η κοινωνία και όχι με ωραιολογίες για να μην φοβηθούν οι αστοί!

Μάκης Γεωργιάδης

Το 1989, δίχως αμφιβολία, αποτελεί μια χρονιά ορόσημο τόσο στην ελληνική όσο και στην παγκόσμια σύγχρονη ιστορία. Το καλοκαίρι του 1989 η Ελλάδα ζει στον αστερισμό της «κάθαρσης» και η ελληνική Αριστερά, διά του ενιαίου Συνασπισμού, ετοιμάζεται για την έφοδο στα «μεγάλα ακροατήρια» και τα κυβερνητικά οφίκια. Η «εθνική συμφιλίωση» βαδίζει χέρι χέρι με την αντίληψη της περεστρόικα και της γκλάσνοστ οι οποίες αποτελούν τις νέες σταθερές του παγκόσμιου κομμουνιστικού κινήματος εκπορευόμενες από τη Μόσχα και το ΚΚΣΕ. Το 12^ο συνέδριο του ΚΚΕ και το 27^ο αντίστοιχο του ΚΚΣΕ με τις αποφάσεις τους έχουν χαράξει προ καιρού τον δρόμο που θα οδηγήσει από τη μια στις κυβερνήσεις Τζαννετάκη και Ζολώτα και από την άλλη στην κατάρρευση. Όταν την 4^η Ιουνίου φτάνουν τα νέα από την Κίνα, όλος ο κόσμος παγώνει, κυρίως ο κόσμος της Αριστεράς. Μπορεί το πάλαι ποτέ «σοσιαλιστικό στρατόπεδο» να μην υπήρξε ποτέ ενιαίο και ομοούσιο, ωστόσο, εκτός από ελάχιστες και μειοψηφικές εξαιρέσεις, όλοι θεωρούσαν πως η Κίνα βαδίζει στον δικό της δρόμο προς τον σοσιαλισμό. Τα ξημερώματα εκείνης της ημέρας, μια στρατιωτική δύναμη περίπου 200.000 ανδρών, ειδικών δυνάμεων και δεκάδων τεθωρακισμένων, εισβάλλουν στο Πεκίνο με στόχο την πλήρη καταστολή της εξέγερσης η οποία σοβεί από τον Απρίλιο, αλλά τείνει πλέον να γενικευθεί και έχει αγκαλιάσει και μεγάλα τμήματα της εργατικής τάξης πλην των φοιτητών, οι οποίοι πρωτοστάτησαν στις αρχικές της φάσεις. Μέσα σε ελάχιστες ώρες η πλατεία της Ουράνιας Γαλήνης, όπως μεταφράζεται η Τιενανμέν, μετατρέπεται σε ένα απέραντο «σοσιαλιστικό σφαγείο».

Στην Αθήνα η αμηχανία είναι έκδηλη. Οι ηγεσίες τόσο του ΚΚΕ όσο και του ενιαίου Συνασπισμού της Αριστεράς τηρούν μια τακτική ίσων αποστάσεων. Στον κομματικό και τον φίλα προσκείμενο Τύπο, μετά την αρχική έκπληξη και τα αντιφατικά πρωτοσέλιδα, ιδίως της εφημερίδας Πρώτη η οποία αρχικά βγήκε σφόδρα επιθετικά εναντίον του καθεστώτος του Πεκίνου, αρχίζουν τα φαινόμενα λογοκρισίας. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η επιστολή του μέλους της ΚΕ του ΚΚΕ, Ευτύχη Μπιτσάκη. Μια επιστολή καταδίκης της σφαγής η οποία θα δημοσιευόταν στο φύλλο της 22^{ης} Ιουνίου, αλλά δεν δημοσιεύτηκε ποτέ. Με τίτλο: «Η κινεζική ψυχιατρική στην Πρώτη», ο Ευτ. Μπιτσάκης σημείωνε: «Τελικά το κείμενο απορρίφθηκε. Από την πλευρά της αρχισυνταξίας, ο κ. Τσαγκάρης μου δήλωσε ότι το θέμα της δημοσίευσης του κειμένου μου συζητήθηκε σοβαρά. Επί της ουσίας δεν υπήρχε αντίρρηση, δοθέντος ότι η εφημερίδα είχε καταδικάσει ρητά τις εκτελέσεις. Τελικά όμως αποφάσισαν να μη δημοσιεύσουν το κείμενο, επειδή έχω την τάση να επιδιώκω δημοσιότητα και να δημιουργώ ζητήματα για να αποκτώ δημοσιότητα» (περιο-

►► Τριάντα πέντε χρόνια μετά την αιματηρή καταστολή της εξέγερσης της πλατείας Τιενανμέν, πολλές πτυχές της σφαγής παραμένουν στο σκοτάδι. Ακόμη και ο ακριβής αριθμός των νεκρών και των εκτελεσμένων φοιτητών και εργατών δεν είναι γνωστός. Οι επίσημες εκτιμήσεις του Πεκίνου μιλούν για 300 νεκρούς, ενώ ανεπίσημες πηγές κάνουν λόγο για 2.000 με 3.000 θύματα, και άλλοι για πολύ περισσότερα. Ένα τεράστιο, ανεξίτηλο και αιματοβαμμένο στίγμα στοιχειώνει από τότε τον «σοσιαλισμό της αγοράς». Μετά το 1989, τίποτα δεν θα είναι πια το ίδιο...

Τιενανμέν: 35 χρόνια από τη σφαγή στο όνομα του «σοσιαλισμού της αγοράς»

δικό Πριν, τεύχος 30, Ιούλιος 1989, σελ. 2). Η αριστερή διαφωνία στους κόλπους της ΚΝΕ και οι κλυδωνισμοί στην ίδια την Κεντρική Επιτροπή του ΚΚΕ ως απότοκο της στροφής στον κυβερνητισμό και την «ταξική συμφιλίωση» έπαιρναν διαστάσεις χιονοστιβάδας. Και ενώ οι διαφωνούντες και οι ασκούντες κριτική στο ΚΚΕ εμφανίζονταν λίγο ως πολύ ως σταλινικά κατάλοιπα περασμένων εποχών, η ουσία παρέμεινε αμείλικτη. Η ΚΝΕ καταδίκασε εξ αρχής τη σφαγή και τα όσα ακολούθησαν, την ώρα που το κόμμα επικαλούνταν το διάλογο ως τη μόνη λύση στα αδιέξοδα του σοσιαλιστικού στρατοπέδου. Και ασφαλώς στα αδιέξοδα του κινεζικού, τύπου σοσιαλιστικού καθεστώτος. Η δήλωση του γραφείου του ΚΣ, που δημοσιεύεται στον Οδηγητή δίπλα στη δήλωση της ΚΕ του ΚΚΕ, αναφέρει ότι: «Η ΚΝΕ καταδικάζει τα αιματηρά γεγονότα σε βάρος

της νεολαίας και των φοιτητών... Ο σοσιαλισμός δεν έχει τίποτα να φοβηθεί από τη νεολαία και τον λαό. Κινδυνεύει από αυτούς που επιχειρούν να τον συνδυάσουν με καπιταλισμό, με επιβολή νέων αυταρχικών μέτρων, με την καλλιέργεια σωβινισμού και το συμβιβασμό με τον ιμπεριαλισμό».

Της φοιτητικής εξέγερσης είχε προηγηθεί μια αλυσίδα γεγονότων και αλλαγών οι οποίες έβαζαν την Κίνα στις ράγες του καπιταλισμού, πάντα υπό σοσιαλιστικό μανδύα. Η έκρηξη των φοιτητικών και στη συνέχεια και των εργατικών δυνάμεων δεν θα μπορούσε να είναι μια μονοσήμαντη διαδικασία. Ο κινεζικός λαός εξέπεμπε κραυγή απελευθέρωσης για καλύτερη και πιο αξιοβίωτη ζωή. Για ελευθερία και δημοκρατία, αλλά η ηγεσία του ΚΚ της Κίνας, υπό τον Ντεγκ Χαϊάο Πινγκ και τον πρωθυπουργό Λι Πενγκ, ήταν αποφασισμένη

και είχε ξεκάθαρο στόχο. Για τη γραφειοκρατία η κήρυξη στρατιωτικού νόμου και η σφαγή ήταν ειλημμένη απόφαση. Το περιοδικό Πριν συμπύκνωνε τότε στις σελίδες του την ουσία των εξελίξεων. Στο Διεθνές Πανόραμα και υπό τον τίτλο: «Τρόμος πάνω από την Κίνα», διαβάζουμε: «Μετά τα τανκς, εκτελέσεις με το μίσος εκείνων που το τέλος τους είναι αναπότρεπτο, η κινεζική ηγεσία των υπερροδοτόνων ανανεωτών βυθίζει όλο και πιο βαθιά στο αίμα την Κίνα. Συγκλονιστικές οι στιγμές των εκτελέσεων με μια σφαίρα στον αυχένα. Κάτι παραπάνω από αποκαλυπτικές για τη ταξική φύση της κινεζικής ηγεσίας ήταν οι πρώτες τρεις από τις δεκάδες, ήδη, εκτελέσεις. Νέοι και εργατές ήταν οι εκτελεσμένοι, και όχι στο εξεγερμένο Πεκίνο, αλλά στην εργατοπούλη της Σαγκάης όπου είναι συγκεντρωμένο σχεδόν το 40% της βιομηχανικής παραγωγής της Κίνας. Πράγματι, ο σοφός Ντενγκ ξέρει πολύ καλά ποιος είναι ο ταξικός του αντίπαλος. Όπως ξέρει πολύ καλά ότι ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός και οι σύμμαχοί του δεν πρόκειται να τον εγκαταλείψουν αυτή τη δύσκολη ώρα. Όσο για τη δυτική φλυαρία περί δήθεν τραγικών οικονομικών κυρώσεων στην Κίνα εκ μέρους της Δύσης, ο Ντενγκ προκαλεί κυνικά και τους λέει: κατάμουτρα: «Από τη στιγμή που θα σταθεροποιήσουμε την κατάσταση και θα ξαναθέσουμε σε κίνηση την οικονομία, οι ξένοι θα ξανάρθουν να χτυπήσουν την πόρτα μας. Ο Ντενγκ έχει δίκιο...». (περιοδικό Πριν, τεύχος 30, Ιούλιος 1989 σελ. 28-30).

Το μήνυμα αλληλεγγύης στη νεολαία και την εργατική τάξη της Κίνας από τα τότε πρωτοπόρα κομμάτια του κομμουνιστικού κινήματος της χώρας μας, ήταν συνεχές, δυναμικό και ξεκάθαρο. Ο τότε γραμματέας της ΚΝΕ, Γιώργος Γράψας, είχε αναφέρει για το θέμα στην ιστορική ομιλία του στο 15^ο Φεστιβάλ της ΚΝΕ και του Οδηγητή στις 17 Σεπτεμβρίου στο Άλσος Βεΐκου: «Θα είμαστε οι τελευταίοι που θα δεχτούμε να υπερασπίσουμε τα μεγάλα οράματα της κοινωνικής απελευθέρωσης, γράφοντας στις σημαίες μας φαινόμενα καταστολής των λαϊκών μαζών, το πνίξιμο της εργατικής δημοκρατίας, την ασυδοσία της γραφειοκρατίας σαν χαρακτηριστικά του σοσιαλισμού. Όχι, όλα αυτά δεν τα θεωρούμε σαν τη δική μας προοπτική. Όμως, την ίδια στιγμή είμαστε βαθιά πεισμένοι για την επικαιρότητα και την αναγκαιότητα του σοσιαλισμού σαν μοναδικού δρόμου για την απελευθέρωση του ανθρώπου». Λίγες ημέρες μετά ολόκληρο το ΚΣ της ΚΝΕ καθαιρέθηκε. Λίγους μήνες μετά, η πτώση του Τείχους του Βερολίνου σηματοδότησε την κατάρρευση του επονομαζόμενου «σοσιαλιστικού στρατοπέδου». Μέχρι σήμερα, όμως, η Κίνα εξακολουθεί να περπατάει στα ματωμένα χνάρια της πλατείας Τιενανμέν, έχοντας πάντα στην προμετωπίδα το επίθετο «κομμουνιστική». Πόσο τραγικά επίκαιρη είναι, τελικά, σήμερα η ομιλία του Γιώργου Γράψα σε εκείνο το φεστιβάλ!

Μόνη διαφοροποίηση της περιόδου από την ανυπότακτη ΚΝΕ του Γιώργου Γράψα

“

ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ

► Σφαγή στη Γάζα, πόλεμος στον Λίβανο

Η κυβέρνηση του Ισραήλ συνεχίζει να αρνείται κάθε σχέδιο κατάπαυσης του πυρός στη Λωρίδα της Γάζας το οποίο θα περιλαμβάνει πρόβλεψη για σταδιακή και τελικώς πλήρη αποχώρηση των στρατευμάτων του από την περιοχή. Η στάση του κράτους-δολοφόνου καθιστά πρακτικά αδιέξοδη και τη νέα πρόταση που φέρονται να έχουν καταθέσει οι ΗΠΑ – οι οποίες, μάλιστα, αρχικά την παρουσίασαν ως... ισραηλινή, παρά το γεγονός ότι η Χαμάς την αποδέχθηκε ως «βάση διαπραγμάτευσης» (κάτι που δεν ισχύει, πάντως, για το σύνολο των παλαιστινιακών οργανώσεων που μετέχουν στην αντίσταση). Σαν να μην έφταναν όλα τα παραπάνω, ο Νετανιάχου και οι στρατηγοί του διεμήνυσαν ότι είναι έτοιμοι να προχωρήσουν σε γενικευμένες πολεμικές επιχειρήσεις και στα σύνορα με τον Λίβανο, πιθανότατα και εντός του εδάφους του, όπου απέναντί τους θα έχουν την Χεζμπολάχ.

► Ο... Τραμπάιντεν νικητής των εκλογών

Ο Τζο Μπάιντεν συνεχίζει την προσπάθεια να πείσει τους πιο συντηρητικούς και αντιδραστικούς Αμερικανούς ότι δεν έχουν κανένα λόγο να ψηφίσουν τον Ντόναλντ Τραμπ, έστω κι αν ο ίδιος δηλώνει Δημοκρατικός και ο προκάτοχος και αντίπαλός του Ρεπουμπλικάνος. Έτσι, εκτός από το γεγονός ότι συνεχίζει να στηρίζει υλικά και πολιτικά το Ισραήλ, ώστε να συνεχίσει τη γενοκτονική σφαγή των Παλαιστι-

νίων, φρόντισε να πάρει ένα ακόμη «τραμπικό» μέτρο: Ανακοίνωσε ότι «σφραγίζει» τα σύνορα με το Μεξικό για τους επόμενους μήνες, πρακτικά ως τις προεδρικές εκλογές της 5ης Νοεμβρίου, ώστε να σταματήσει η εισροή προσφύγων και μεταναστών στις ΗΠΑ και να μην μπορεί ουδείς να του προσάψει ότι η χώρα έχει γίνει «ξέφραγο αμπέλι». Κάτι ανάλογο συμβαίνει με τη στάση που τηρεί ο νυν πρόεδρος απέναντι στην Κίνα και σε πολλά άλλα. Όχι παίζουμε...

► Ινδία: Κυρίαρχη η «μεγάλη ιδέα»

Χωρίς δραματικές πολιτικές ανακατατάξεις ολοκληρώθηκαν οι εκλογές στην Ινδία, οι οποίες διήρκεσαν έξι εβδομάδες. Ο ακραία συντηρητικός και φανατικός εθνικιστής Ναρέντρα Μόντι, επικεφαλής του κόμματος BJP, θα είναι για τρίτη συνεχόμενη θητεία πρωθυπουργός, έστω κι αν ο συνασπισμός του κατέγραψε σημαντικές απώλειες στις κάλπες, χάνοντας 50 έδρες. Το αφήγημα της ισχυρής Ινδίας, που συνοδεύεται και από διώξεις

μειονοτήτων (κυρίως της μουσουλμανικής), φαίνεται πως εξακολουθεί να «πουλάει» σε μεγάλο τμήμα του πληθυσμού, καθώς συνοδεύεται από υποσχέσεις για καλύτερες αμοιβές – έστω κι αν τα προηγούμενα χρόνια πραγματοποιήθηκαν μεγάλες και πολυήμερες κινητοποιήσεις σε εργατικούς χώρους, αλλά και από τους μικρομεσαίους αγρότες. Όσον αφορά στα τέσσερα κόμματα με κομμουνιστική αναφορά, συγκέντρωσαν αθροιστικά 9 έδρες στις 543, ήτοι 3 περισσότερες από όσες διέθεταν.

«Κλιματική κόλαση». Έτσι σχολίασε ο ΓΓ του ΟΗΕ τα στοιχεία που δείχνουν ότι καθένας από τους προηγούμενους 12 μήνες κατέρριψε το ρεκόρ ψηλότερης θερμοκρασίας. Είναι σχεδόν βέβαιο ότι στα επόμενα πέντε έτη, η αύξηση της μέσης θερμοκρασίας θα ξεπεράσει το όριο των 1,5 βαθμών Κελσίου σε σχέση με την προ-βιομηχανική περίοδο. Καιγόμαστε στο θερμοκήπιο του καπιταλισμού...

Κόσμος Γνώριμα

του Γιώργου Μιχαηλίδη

Η D-Day και η συνεχής παραχάραξη της ιστορίας

Η παραχάραξη της ιστορίας και η αξιοποίηση ιστορικών επετείων για την εξυπηρέτηση τρέχοντων πολιτικών στόχων δεν αποτελεί νέο φαινόμενο. Ιδιαίτερα στα πλαίσια της αντικομμουνιστικής σταυροφορίας που έχει εξαπολύσει η Ευρωπαϊκή Ένωση από τη δεκαετία του '90 και μετά, τα παραδείγματα είναι πολλά. Το πλέον πρόσφατο είναι η μη πρόσκληση του Βλάντιμιρ Πούτιν και της ρωσικής διπλωματίας στην τελετή τιμής για τα 80 χρόνια από τη συμμαχική απόβαση στη Νορμανδία.

Για την ιστορία να θυμίσουμε ότι στην τελετή που λαμβάνει χώρα κάθε πενταετία, οι Γάλλοι διοργανωτές είχαν καλέσει τον Πούτιν και το 2004 αλλά και το 2014, λίγο αφότου η Ρωσία είχε αποσπάσει την Κριμαία από την Ουκρανία. Φέτος όμως, τα πράγματα ήταν διαφορετικά. Οι κάκιστες γαλλο-ρωσικές σχέσεις αντικατοπτρίστηκαν και σε αυτό το επίπεδο. Αν και λίγες ημέρες πριν

την επέτειο της 6^{ης} Ιούνη διάφορα ΜΜΕ διέρρεαν ότι θα προσκληθούν Ρώσοι διπλωμάτες αλλά όχι ο ίδιος ο Πούτιν, τελικά κάτι τέτοιο δεν επιβεβαιώθηκε και η Ρωσία, παρά την τεράστια συμβολή της ΕΣΣΔ στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και την ήττα της ναζιστικής Γερμανίας, παρέμεινε αποκλεισμένη από τους εορτασμούς για την D-Day.

Αξίζει να σημειωθεί ότι στο περιθώριο των εορτασμών, ο Μακρόν έκλεινε συμφωνία με τον προσκεκλημένο Ζελένσκι για πώληση γαλλικών αεροσκαφών Mirage και την εκπαίδευση Ουκρανών πιλότων. Παράλληλα, ο πρόεδρος της Γαλλίας τόνισε emphaticά ότι ναι μεν θα επιτραπεί στα όπλα με τα οποία θα προμηθεύσει την Ουκρανία να βάλουν κατά της Ρωσίας, αλλά μόνο σε συννοριακά εδάφη όπου είναι εγκατεστημένος ρωσικός εξοπλισμός που χρησιμοποιείται στον πόλεμο. Απαντώντας, ο αναπληρωτής

επικεφαλής του Συμβουλίου Ασφαλείας και νούμερο δύο της Ρωσίας, Ντμίτρι Μεντβέντεφ, προειδοποίησε πως οι ΗΠΑ και οι σύμμαχοί τους θα νιώσουν την επίδραση της απευθείας χρήσης ρωσικών όπλων από άλλους. Ταυτόχρονα, Ρώσοι διπλωμάτες τόνιζαν τις παραδοσιακές σχέσεις με τη Γαλλία από την εποχή του ντε Γκολ, με τον Πούτιν να υπογραμμίζει πως ήταν ο Στάλιν αυτός χάρη στον οποίο η Γαλλία συμμετείχε στις συμφωνίες παράδοσης της ναζιστικής Γερμανίας.

Θύμα σε έναν τέτοιο χειρισμό δεν θα μπορούσε και να μην πέσει η ιστορική αλήθεια. Τόσο ο Μακρόν όσο και ο Μπάιντεν έκαναν σαφείς παραλληλισμούς μεταξύ της ναζιστικής Γερμανίας του Πολέμου και της σημερινής Ρωσίας. Την ίδια ώρα δε, οι ρωσικές αστυνομικές αρχές ανακοίνωναν τη σύλληψη ενός Γάλλου πολίτη στη Μόσχα, με την κατηγορία της κατασκοπείας...